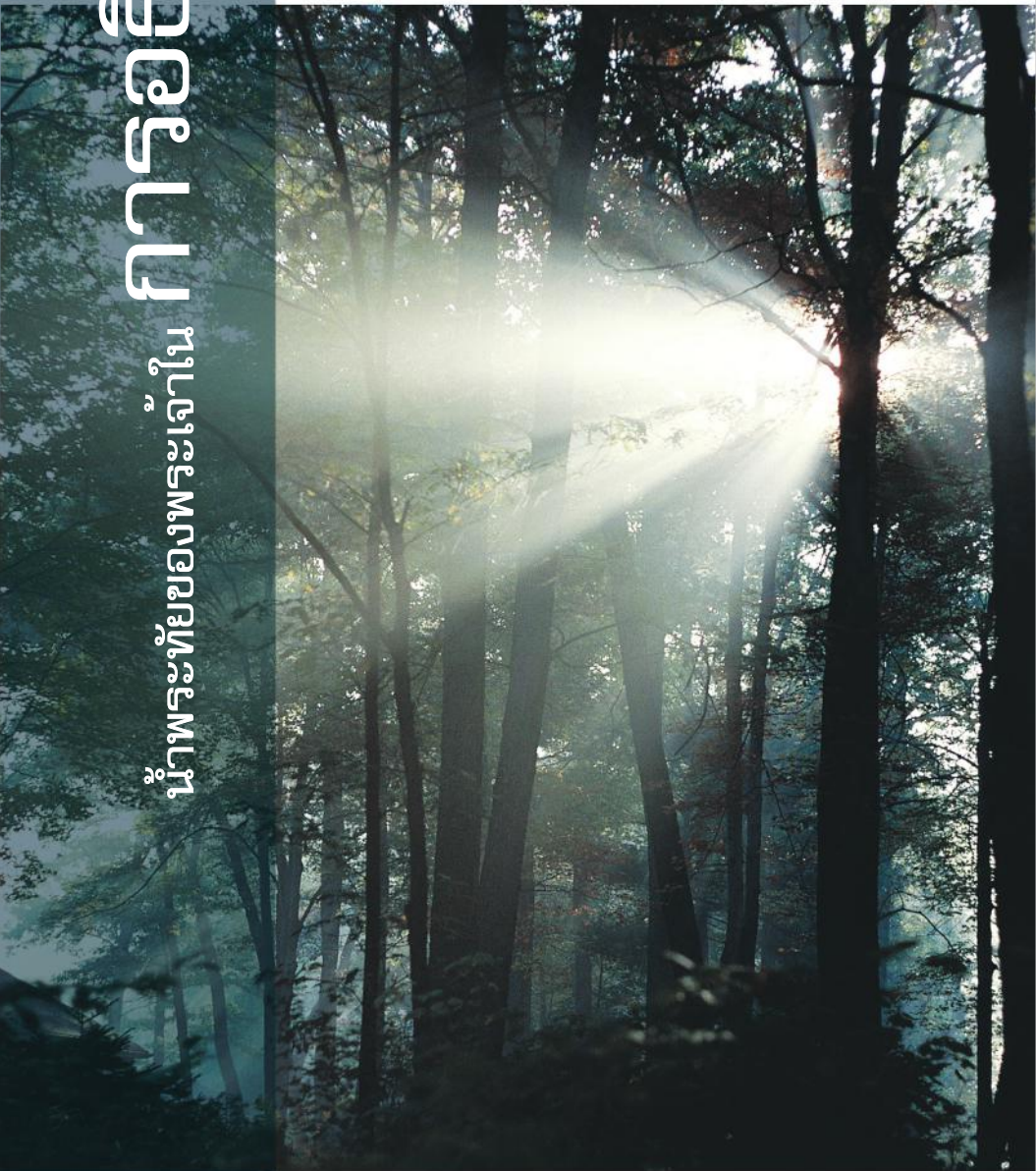

น้ำพระทัยของพระเจ้าใน การอธิษฐาน

ศจ. เคนเนธ อี เฮกิน

ค้นพบน้ำพระทัยของพระเจ้าในการอธิษฐาน

หนังสือชุดความเติบโตฝ่ายวิญญาณ | สำหรับศึกษาส่วนตัวหรือเป็นกลุ่ม

น้ำพระทัย ของพระเจ้า ในการอธิษฐาน

ศจ. เคนเนธ อี เฮกิน

จัดทำเป็น E-Book ครั้งแรก ปี 2025

จัดทำโดยวิทยาลัยพระคริสตธรรมเมมากรุงเทพฯ

ตู้ ป.ณ. 175 ไปรษณีย์ยานนาวา

กรุงเทพฯ 10120 ประเทศไทย

Email : contact@rhemathailand.org

www.rhemathailand.org

Thai Language E-Book Edition

Translate from : The will of God in Prayer

ISBN-13 : 978-0-89276-066-4

สงวนลิขสิทธิ์ C 1998 RHEMA Bible Church

AKA Kenneth Hagin Ministries. Inc.

สารบัญ

1. สิ่งที่สำคัญมากที่สุด 6 ประการในการอธิษฐาน (ตอนที่ 1)..... หน้า 1
2. สิ่งที่สำคัญมากที่สุด 6 ประการในการอธิษฐาน (ตอนที่ 2)..... หน้า 8
3. สิ่งที่พระเยซูคริสต์เกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 1)..... หน้า 13
4. สิ่งที่พระเยซูคริสต์เกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 2)..... หน้า 20
5. สิ่งที่พระเยซูคริสต์เกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 3)..... หน้า 26
6. สิ่งที่พระเยซูคริสต์เกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 4)..... หน้า 31
7. สิ่งที่เปาโลพูดเกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 1)..... หน้า 37
8. สิ่งที่เปาโลพูดเกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 2)..... หน้า 40
9. สิ่งที่คนอื่นๆ ในพระคัมภีร์พูดเกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 1)..... หน้า 44
10. สิ่งที่คนอื่นๆ ในพระคัมภีร์พูดเกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 2)..... หน้า 50
11. น้ำพระทัยของพระเจ้าในการอธิษฐาน (ตอนที่ 1)..... หน้า 58
12. น้ำพระทัยของพระเจ้าในการอธิษฐาน (ตอนที่ 2)..... หน้า 65
13. น้ำพระทัยของพระเจ้าในการอธิษฐาน (ตอนที่ 3)..... หน้า 70

สิ่งที่สำคัญมากที่สุด 6 ประการ ในการอธิษฐาน (ตอนที่ 1)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: ยอห์น 16:23-24, มาระโก 11:24-26,
กิจการฯ 27:25

ประเด็นหลัก: “มีบางอย่างเกี่ยวกับการเชื่อในพระเจ้าที่จะทำให้
พระองค์ทรงข้ามคนเป็นล้านคนมาหาคุณ” สมิธ วิลเก็สเวิร์ธ

ผมเคยถามคนอยู่หลายครั้งขณะที่พวกเขาลุกขึ้นหลังจากอธิษฐานเสร็จว่าพวกเขาเชื่ออะไร พวกเขาตอบเช่นนี้อยู่หลายครั้ง “ผมหวังว่าพระเจ้าทรงฟังผม” ผมจึงบอกพวกเขาว่าพระองค์ไม่ทรงฟังพวกเขาหรอก

พระองค์ตรัสในพระวจนะของพระองค์ว่า “หากท่านเชื่อท่านจะได้รับ” ไม่ใช่ “หากท่านหวังท่านจะได้รับ” พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “พูดต่อไปเรื่อยๆ” จนกว่าท่านจะได้รับคำตอบ แต่ตรัสว่า ขณะที่ท่านอธิษฐานท่านควรเชื่อว่าท่านได้รับแล้ว

เมื่อท่านเชื่อว่าท่านได้รับแล้ว ท่านก็ไม่จำเป็นต้องอธิษฐานตลอดทั้งคืน ท่านสามารถเข้านอนและหลับไปอย่างสงบได้โดยรู้ว่าพระเจ้าทรงฟังท่านและ

จะทรงตอบคำอธิษฐานของท่าน การที่ท่านสามารถหนุนศิรัชะลงบนพระสัญญาต่างๆ ของพระเจ้าและนอนหลับเหมือนเด็กทารกเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมที่สุดในโลก ทุกอย่างรอบข้างท่านอาจจะสับสนวุ่นวาย แต่ท่านสามารถมีสันติสุขท่ามกลางสิ่งเหล่านั้นได้

บทนี้เกี่ยวข้องกับสิ่งที่สำคัญมากที่สุด 6 ประการที่คริสเตียนควรรู้เกี่ยวกับการอธิษฐาน

ประการแรก อธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามพระเยซูคริสต์

ยอห์น 16:23, 24

23 ในวันนั้นท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านขอสสิ่งใด (ฉบับการแปลภาษาอังกฤษ แปล

ว่า สิ่งใดก็ตาม) จากพระบิดา พระองค์จะ
ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่านในนามของเรา

24 แม้จนบัดนี้ท่านยังไม่ได้ขอสิ่งใดใน
นามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความ
ชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม

เมื่อพระเยซูตรัสเช่นนี้ ในขณะนั้น
พระองค์ยังทรงอยู่บนโลกนี้ พระองค์
ตรัสถึงช่วงเวลาที่จะยังทรง
พระชนม์อยู่ พระองค์ยังไม่ได้เสด็จ
ไปที่ไม่ทางเขน พระองค์ยังไม่ได้ทรง
สิ้นพระชนม์และถูกฝังไว้ ยังไม่ได้ทรง
ฟื้นคืนพระชนม์ ยังไม่มีการบังคับใช้
พันธสัญญาใหม่ พระโลหิตของพระองค์
ยังไม่ได้ถูกนำไปยังอภิสุทธิสถาน (พระ
โลหิตของพระองค์เป็นตราประทับแห่ง
พันธสัญญา)

มนุษย์มีพระสัญญาแห่งการทรงไถ่
แต่ยังไม่ได้รับการไถ่ ชีวิตนิรันดร์ได้ถูก
สัญญาไว้แล้วแต่ยังไม่ได้ประทานให้ ยัง
ไม่มีผู้ใดได้รับการบังเกิดใหม่ พวกเขา
เพียงแค่ได้รับพระสัญญาเกี่ยวกับเรื่องนี้
การบังเกิดใหม่จะถูกประทานให้ภายใต้
พันธสัญญาใหม่เท่านั้น

พันธสัญญาใหม่นี้ได้ถูกเผยพระ
วจนะไว้ในพันธสัญญาเดิม ภายใต้
พันธสัญญาเดิมหัวใจของมนุษย์ไม่เคย

เปลี่ยน นั่นจึงเป็นเหตุผลที่พวกเขา
ยังคงทำบาปกันอยู่เรื่อย ๆ พวกเขาทำอะไร
ไม่ได้เลย ได้แต่ทำบาปเท่านั้น

ธรรมิกชนที่ยิ่งใหญ่บางคนในพันธ
สัญญาเดิมก็ทำบาป หลังจากที่เขา
เขาได้รับการอภัยสำหรับความบาป
อย่างหนึ่งแล้ว พวกเขาจะทำความ
บาปอย่างอื่นอีก ธรรมชาติของพวกเขา
ผิดทั้งสิ้น พวกเขาได้รับแต่เพียงการ
ปกคลุมความบาปของพวกเขาเท่านั้น

แต่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ในพระ
วจนะของพระองค์ว่าจะทรงนำหัวใจดวง
เดิมออกไปจากเราและจะทรงมอบหัวใจ
ใหม่ให้เรา พระองค์ทรงตรัสว่าจะทรง
บรรจิวินิจฉัยใหม่ไว้ภายในเรา (เอเสเคียล
11:19) และสิ่งนี้ถูกประทานให้ภายใต้
พันธสัญญาใหม่

ในยอห์น 16:23, 24 พระเยซูตรัส
กับเหล่าสาวกของพระองค์ว่าหลังจาก
ที่พระองค์เสด็จไปยังทางเขนและถูกชูป
ให้ฟื้นขึ้นจากตายแล้ว ผู้คนจะอธิษฐาน
ต่อพระบิดาเจ้า

การอธิษฐานที่อยู่บนพื้นฐานของ
กฎในฝ่ายวินัยธรรมควรอธิษฐานต่อพระ
บิดาเจ้าในพระนามพระเยซูคริสต์ เราไม่
ควรจะอธิษฐานต่อพระเยซู นี่เป็นคำสั่ง
ของพระองค์

เหล่าสาวกทูลขอพระองค์ขณะที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่บนโลกนี้ให้สอนพวกเขาอธิษฐาน พระองค์สอนพวกเขาให้กล่าวว่า “ข้าแต่พระบิดา...” เรากล่าวกันว่าเป็นคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า (มัทธิว 6:9-13) แต่ไม่ใช่การอธิษฐานในพันธสัญญาใหม่

คำอธิษฐานนี้ไม่ได้ทูลขอในพระนามพระเยซู ไม่มีการเอ่ยถึงพระนามของพระองค์เลยด้วยซ้ำ คำอธิษฐานนี้ถูกอธิษฐานภายใต้พันธสัญญาเดิม ภายใต้พันธสัญญาใหม่ซึ่งถูกประทับไว้ด้วยพระโลหิตล้ำค่าของพระเยซูคริสต์ เราต้องอธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามพระเยซูคริสต์

ตอนนี้ ให้เราฟังความสนใจของเราไปที่คำว่า “สิ่งใดก็ตาม” ในยอห์น 16:23 บ่อยครั้งที่เราพูดว่าเรากำลังเชื่อพระเจ้าสำหรับคำตอบจากการอธิษฐานว่า “หากเป็นน้ำพระทัยของพระองค์” แต่ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ไม่ได้มีเงื่อนไขเช่นนั้น แต่ในทางตรงข้ามกลับกล่าวว่า “ถ้าท่านขอสั่งใดจากพระบิดา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่านในนามของเรา” นี่จะต้องเป็นน้ำพระทัยของพระองค์เป็นแน่ ไม่เช่นนั้นพระองค์จะไม่ตรัสอย่างนี้!

ทำไมพระเยซูจึงตรัสว่า “ถ้าท่านขอสั่งใดจากพระบิดา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่านในนามของเรา”? คำตอบอยู่ในข้อที่ 24 “...เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม”

ความชื่นชมยินดีของเราจะไม่เต็มเปี่ยมอย่างแน่นอนหากเราไม่มีงานทำและลูกๆ ของเราทิวไทย ความชื่นชมยินดีของเราไม่สามารถเต็มเปี่ยมได้หากความเจ็บปวดทำให้ร่างกายของเราทรมาน ความชื่นชมยินดีของเราไม่สามารถเต็มเปี่ยมได้หากในบ้านของเรามีปัญหาต่างๆ

พระเยซูตรัสว่าพระบิดาจะทรงประทาน “สิ่งใดก็ตาม” ที่เราทูลขอเพื่อ “ความชื่นชมยินดีของเราจะมีเต็มเปี่ยม”

แต่การอธิษฐานเช่นนี้มีกุญแจที่ไขไปสู่ความสำเร็จด้วย กุญแจสำคัญอยู่ในคำว่า “ถ้าท่านขอสั่งใด (ฉบับการแปลภาษาอังกฤษ แปลว่า สิ่งใดก็ตาม) จากพระบิดาในนามของเรา...” เราจำเป็นต้องอธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามพระเยซู

ประการที่ 2 เชื่อว่าท่านได้รับ

มาระโก 11:24

24 เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า
ขณะที่ท่านอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จง
เชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น

สมิธ วิกเกิลสเวิร์ธเคยพูดไว้อยู่ครั้ง
หนึ่งว่า “มีบางอย่างเกี่ยวกับการเชื่อใน
พระเจ้าที่จะทำให้พระองค์ทรงข้ามคน
ล้านคนมาหาคุณ”

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความเชื่อ
เราเป็นลูกแห่งความเชื่อของพระเจ้า
แห่งความเชื่อ พระองค์ทรงกระทำการ
บนหลักการของความเชื่อ

เราทั้งหลายรอดโดยความเชื่อ
“ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอด
โดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช้
โดยตัวท่านทั้งหลายกระทำเอง แต่
พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดนั้นจะ
เนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้ เพื่อมิให้
คนหนึ่งคนใดอวดได้” (เอเฟซัส 2:8-9)

เราดำเนินโดยความเชื่อไม่ใช่ตามที่
ตามองเห็น พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐาน
ด้วยความเชื่อ พระองค์ตรัสว่าท่าน
สามารถได้รับสิ่งที่ใจท่านปรารถนาได้
หากท่านเชื่อว่าท่านได้รับสิ่งเหล่านั้น
แล้ว แต่อย่างไรก็ตามท่านจำเป็นต้อง

เชื่อก่อน

คนส่วนใหญ่ต้องการที่จะได้รับ
ก่อนแล้วจึงค่อยเชื่อ แต่มันเป็นไปใน
ทางกลับกัน ส่วนของการเชื่อมาก่อน
เป็นอันดับแรก

ผมเชื่อว่าหากคนจะเลิกอธิษฐาน
ช้าแล้วช้าอีกเกี่ยวกับบางอย่างที่พวก
เขากำลังอธิษฐานอยู่และเริ่มขอบคุณ
พระเจ้าสำหรับคำตอบ พวกเขาจะได้รับ
คำตอบในทันที แต่พวกเขายังคง
อธิษฐานกันต่อไปด้วยความไม่เชื่อ

หากคนๆ หนึ่งขอสิ่งเดิมซ้ำอีก เขา
ก็ไม่ได้เชื่อว่าเขาได้รับแล้วในครั้งแรกที่
เขาทูลขอ หากเขาเชื่อว่าเขาได้รับสิ่งนั้น
แล้ว เขาก็จะขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่ง
นั้น และสิ่งนั้นก็จะถูกทำให้ปรากฏขึ้นมา

ความเชื่อที่พระเยซูตรัสไว้ในมาระโก
!!" เป็นความเชื่อที่อยู่ในหัวใจ เป็นความ
เชื่อในฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่ความเชื่อที่อยู่ใน
หัวสมอง เราคุ้นเคยกับการดำเนิน
ชีวิตด้วยความเชื่อที่อยู่ในหัวสมอง แต่
เราต้องเชื่อในหัวใจของเราว่าเราได้รับ
สิ่งที่เรากำลังอธิษฐานอยู่แล้วแม้ว่าเรา
จะมองไม่เห็นคำตอบด้วยสายตาในฝ่าย
ธรรมชาติของเราก็ดำเนิน

นี่ยังเป็นความจริงในเรื่องการ
หายโรคอีกด้วย แต่ดูเหมือนว่าการจะ

ใช้ความเชื่อสำหรับการหายโรคจะเป็นเรื่องยากมากกว่าเรื่องอื่นๆ เพราะเรามีร่างกายที่ต้องต่อสู้กับความรู้สึกและอาการต่างๆ ของโรคนั้น

คนส่วนใหญ่จะเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงรักษาพวกเขาแล้วเมื่อเห็นอาการของตนเองดีขึ้น หรือเมื่ออาการต่างๆ หายไป ใครๆ ก็สามารถเชื่อสิ่งที่ตนเองมองเห็นได้ สิ่งที่พระเยซูทรงสอนในที่นี้คือเราควรเชื่อในขณะที่เราอธิษฐาน และจากนั้นเราจะได้รับ

ผมใช้ความเชื่อประเภทนี้มาแล้วเป็นเวลาหลายปี และมารโก 11:24 คือข้อพระคัมภีร์ที่คอยช่วยเหลือผมในยามจำเป็น ผมได้ประสบกับเรื่องนี้ในชีวิตของผมเองเมื่ออธิษฐานสำหรับความปรารถนาที่อยู่ในหัวใจโดยเชื่อว่าผมได้รับสิ่งเหล่านั้นแล้ว นี่ไม่เพียงแต่เป็นความจริงในเรื่องการหายโรคเท่านั้น แต่ยังเป็นจริงต่อด้านอื่นๆ ในชีวิตอีกด้วย ไม่สำคัญว่าความจำเป็นของเราคือด้านวัตถุ ฟ้าายวิญญูณ หรือด้านการเงิน นี่คือนิ่วที่เรำได้รับ

สมิธ วิกเกิลสเวิร์ธกล่าวว่าบางคนพร้อมที่จะยอมแพ้ถ้าคำอธิษฐานของเขาไม่ได้รับคำตอบในทันที เขายังกล่าวว่า นี่เป็นการพิสูจน์ว่าพวกเขาไม่เคย

เชื่อพระเจ้าเลยตั้งแต่แรก

บ่อยครั้งที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ความเชื่อของเราถูกทดลองและถูกทดสอบไปจนถึงที่สุด เมื่อท่านเชื่อพระเจ้าท่านจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้ แม้ว่าท่านจะถูกทดสอบก็ตาม

ผมเคยอยู่ในจุดนั้นและรู้ได้จากประสบการณ์ ผมได้เรียนรู้หลายปีมาแล้วที่จะหัวเราะมากขึ้นอีกเมื่อสถานการณ์แย่ง ผมไม่ได้รู้สึกอยากจะหัวเราะตลอดเวลา แต่ผมบังคับให้ตัวเองหัวเราะใส่หน้ามาร ผมยิ้มและพูดว่าผมเชื่อพระเจ้า

ตอนที่เปาโลอยู่บนเรือที่กำลังแล่นไปยังกรุงโรม พายุใหญ่ก็บังเกิดขึ้น ลูกเรือพยายามทำให้เรือเบาขึ้นโดยการโยนสัมภาระออกจากเรือเนื่องจากเรือกำลังจะจม แต่การทำเช่นนี้ไม่ได้ช่วยให้สถานการณ์ดีขึ้นและพายุกียังคงพัดกระหน่ำตลอดทั้งกลางคืนและกลางวันเป็นเวลา "หลายวัน" ในที่สุดทั้งลูกเรือและผู้โดยสารก็ได้ละทิ้งความหวังทั้งหมดที่มีว่าพวกเขาหรือเรือลำนี้จะรอดชีวิตได้ อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางพายุที่เกรี้ยวกราด เปาโลพูดกับพวกเขาว่าท่านเชื่อในพระเจ้า

กิจการ 27:25

25 คุณก่อน ท่านทั้งหลาย เพราะฉะนั้นจงทำใจดีๆ ไว้ เพราะข้าพเจ้าเชื่อพระเจ้าว่า การณ์จะเป็นไปเหมือนอย่างที่เราองค์ทรงกล่าวแก่ข้าพเจ้านั้น

ท่านและผมอาจไม่จำเป็นต้องเผชิญกับทะเลที่มีพายุพัด แต่เราจำเป็นต้องเผชิญกับพายุในชีวิต เราสามารถยืนหยัดด้วยความเชื่อแบบของเปาโล และประกาศออกไปว่าเราเชื่อพระเจ้าได้ด้วยเช่นกัน

ประกาศที่ 3 ขณะเมื่อท่านอธิษฐาน จงให้อภัย

มาระโก 11:25-26

25 เมื่อท่านยืนอธิษฐานอยู่ ถ้าท่านมีเหตุกับผู้หนึ่งผู้ใดจงยกโทษให้ผู้นั้นเสีย เพื่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะโปรดยกความผิดของท่านด้วย

26 แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ยกความผิดพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะไม่ทรงโปรดยกความผิดของท่านเหมือนกัน

ก่อนที่เราจะสามารถคาดหวัง

คำตอบจากคำอธิษฐานของเราได้เราจำเป็นต้องให้อภัยผู้ใดก็ตามที่อาจทำผิดต่อเรา หากเราต้องการให้คำอธิษฐานของเราไปถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณของพระเจ้า เราก็ไม่สามารถเก็บความคับข้องใจและวิญญานที่ไม่ให้อภัยไว้ได้

การอธิษฐานจะไม่เกิดผลในหัวใจที่ไม่ให้อภัย ไม่มีผู้ใดที่จะสามารถมีชีวิตอธิษฐานที่เกิดผลและยังมีเหตุกับผู้อื่นอยู่ในหัวใจของเขาได้ ท่านไม่สามารถมีความเกลียดชังอยู่ในหัวใจของท่านได้ ท่านไม่สามารถมีการแค้นอยู่ในหัวใจของท่านได้

ท่านไม่ต้องรับผิดชอบต่อชีวิตของคนอื่น ท่านรับผิดชอบแต่ชีวิตของท่านเองเท่านั้น สิ่งที่อยู่ในหัวใจของเขาไม่สามารถขัดขวางท่านได้ แต่เหตุที่ท่านมีต่อเขาซึ่งอยู่ในหัวใจของท่านสามารถขัดขวางท่านได้

เราจำเป็นต้องหมั่นสวดสวดมนุษย์ภายในของเรา เราไม่สามารถอนุญาตให้รากขมขึ้น ความอิจฉาเพียงเล็กน้อยหรือประกายแห่งการแค้นเข้าไปอยู่ในมนุษย์ภายในได้ สิ่งเหล่านี้จะทำลายและขัดขวางชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา สิ่งเหล่านี้จะเป็นอุปสรรคต่อ

ชีวิตอธิษฐานของเราและจะทำให้เราล้ม
เหลวลงในที่สุด

ครั้งหนึ่ง มีพี่น้องท่านหนึ่งต้องการ
ให้ผมอธิษฐานว่าเขาจะไม่มีวันมีปัญหา
กับมารอีกเลย ผมบอกเขาไปว่าผมไม่รู้
จักใครที่เป็นอิสระจากการมีปัญหากับ
มารเลย อย่างน้อยก็ผมคนหนึ่งล่ะ

เราไม่สามารถอธิษฐานว่าเราจะ
ไม่มีปัญหากับมารอีกเลยได้ แต่เรา
สามารถเรียนรู้ที่จะใช้สิทธิอำนาจเหนือ
มารได้ “...จงต่อสู้กับมาร และมันจะ
หนีท่านไป” (ยากอบ 4:7)

พระเจ้าทรงจัดเตรียมสำหรับไว้ให้
เราต่อหน้าศัตรูของเรา พระเยซูทรงอยู่
ทรงอยู่ที่นั่นต่อหน้ามาร ทรงอยู่ต่อหน้า
ศัตรูแห่งความสงสัยและความลี้ลับ
เราสามารถนั่งลงที่สำหรับแห่งชัยชนะและ
การช่วยกู้ร่วมกับพระเยซูได้ ท่ามกลาง
สถานการณ์ที่ขัดแย้งเราสามารถเชื่อได้
ว่าเราได้รับ

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่าง จง
ขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา ทั้งนี้จง
ระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง จง
อธิษฐานเพื่อธรรมิกชนทุกคน”

- เอเฟซัส 6:18

สิ่งที่สำคัญมากที่สุด 6 ประการ ในการอธิษฐาน (ตอนที่ 2)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: โรม 8:26, 27; 1 โครินธ์ 14:14, 15; ยูดาส 20;
1 โครินธ์ 14:4

ประเด็นหลัก: เมื่อเราอนุญาตให้พระวิญญาณบริสุทธิ์อธิษฐานผ่านทางเราและช่วยเราในชีวิตอธิษฐาน เราจะเห็นคำตอบที่น่าทึ่งจากการอธิษฐานของเรา

จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่าง จงขอ
โดยพระวิญญาณทุกเวลา ทั้งนี้จงระวังตัว
ด้วยความเพียรทุกอย่าง จงอธิษฐานเพื่อ
ธรรมิกชนทุกคน — เอเฟซัส 6:18

ฉบับการแปลด็อกเตอร์เจมส์
มอฟแฟตต์ ได้แปลข้อพระคัมภีร์เอเฟซัส
6:18 ที่ได้กล่าวไปข้างต้นว่า “จงอธิษฐาน
ทุกเวลา...ด้วยการอธิษฐานทุกรูปแบบ...”
ฉบับการแปลสมัยใหม่อีกฉบับหนึ่งแปล
ว่า “จงอธิษฐานด้วยการอธิษฐานทุก
ประเภท”

ถึงแม้ว่าฉบับการแปลคิงเจมส์ไม่ได้
กล่าวว่า “การอธิษฐานทุกประเภท...” แต่
การกล่าวว่า “จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่าง”
เป็นการชี้ให้เห็นว่ามีการอธิษฐานมากกว่า
หนึ่งประเภท หากไม่ใช่เช่นนั้น ข้อนี้อาจจะ
กล่าวเพียงว่า “จงอธิษฐานทุกเวลา” และ

คงจะหยุดแต่เพียงเท่านั้น
ประเทศของเราต้องการคำอธิษฐาน
อย่างมาก คริสตจักรของเราต้องการคำ
อธิษฐานอย่างยิ่ง เราแต่ละคนก็ต้องการ
คำอธิษฐานอย่างมากเช่นกัน ในการที่
ความจำเป็นต่าง ๆ ของครอบครัวเราจะได้
รับการจัดเตรียมนั้นไม่มีสิ่งใดจะสามารถ
แทนที่การอธิษฐานได้

ในบทที่แล้ว เราได้พูดถึงสิ่งสำคัญ
สามประการจากการศึกษาเรื่องสิ่งที่
สำคัญมากที่สุด 6 ประการที่คริสเตียน
ควรรู้เกี่ยวกับการอธิษฐาน ซึ่งทั้งสาม
ประการนั้นได้แก่ (1) อธิษฐานต่อพระบิดา
ในพระนามพระเยซูคริสต์ (2) เชื่อว่าท่าน
ได้รับ (3) ขณะเมื่อท่านอธิษฐาน จงให้
อภัย บทนี้จะกล่าวถึงสามประการสุดท้าย
ของหัวข้อนี้

ประการที่ 4 ในชีวิตอธิษฐานของท่าน ให้พึ่งพาองค์พระวิญญูญาณบริสุทธิ

โรม 8:26, 27

26 ในทำนองเดียวกัน พระวิญญูญาณก็ทรงช่วยเรา เมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่ เราควรจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญูญาณทรงช่วยขอแทนเรา ในเมื่อเรารู้ว่าควรอธิษฐานไม่เป็นคำ

27 และพระองค์ผู้ชันสูตรใจมนุษย์ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญูญาณ เพราะว่าพระวิญญูญาณทรงอธิษฐานขอเพื่อธรรมิกชนตามที่ชอบพระทัยพระเจ้า

1 โครินธ์ 14: 14, 15

14 เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ ใจของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ความคิดก็ไม่เป็นประโยชน์

15 ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าควรจะทำประการใด ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยใจและด้วยความคิด และจะร้องเพลงด้วยใจและด้วยความคิด

คริสเตียนทั่วโลกอธิษฐานด้วยความคิดความเข้าใจของเขา แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะอธิษฐานด้วยพระวิญญูญาณ (อธิษฐานในภาษาแปลกๆ) หลายคนไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเป็นไปได้ที่จะอธิษฐานด้วยพระวิญญูญาณ

บางคนพูดว่าภาษาแปลกๆ ไม่มีอยู่อีกแล้วโดยที่พวกเขาไม่ได้ไตร่ตรองและขาดความรู้ในข้อพระคัมภีร์ แต่หากนั่นเป็นความจริง ในปัจจุบันนี้เราจะอธิษฐานด้วยใจ (วิญญูญาณ) กันอย่างไร แน่ใจว่าคริสเตียนที่เมืองโครินธ์ไม่ได้มีเครื่องมือที่ใช้ในการอธิษฐานที่เราไม่สามารถมีได้ แต่ในทุกวันนี้เรามีเครื่องมือในการอธิษฐานอย่างเดียวกัน

เปาโลกล่าวว่าเมื่อเขาอธิษฐานในภาษาแปลกๆ วิญญูญาณของเขอธิษฐานเมื่อท่านอธิษฐานในภาษาแปลกๆ นั่นคือวิญญูญาณของท่านที่กำลังอธิษฐานอยู่ โดยองค์พระวิญญูญาณบริสุทธิที่ประทับอยู่ภายในท่าน เช่นเดียวกัน การคร่ำครวญอธิษฐานของท่านคือองค์พระวิญญูญาณบริสุทธิที่ประทับอยู่ภายในท่าน กำลังคร่ำครวญอธิษฐาน ในบางครั้งผมเคยแบกภาระหนักในการอธิษฐาน เสียจนไม่มีคำพูดพอที่จะบรรยายถึงความรู้สึกของผม ทั้งหมดที่ผมทำได้คือการคร่ำครวญจากที่ใดที่หนึ่งลึกๆ ภายในผม เปาโลกล่าวว่าการคร่ำครวญอธิษฐานที่พรั่งพรูจากปากของเรามาจากวิญญูญาณซึ่งเป็นส่วนลึกที่สุดของเรา เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น นั่นคือพระวิญญูญาณที่ช่วยเราอธิษฐานอย่างที่เราเห็นในโรม 8:26

จากฉบับการแปลล่าสุดของ พี ซี เนลสัน การแปลภาษากรีกของโรม 8:26 กล่าวว่า “*พระวิญญาณทรงทูลขอแทนเราด้วยการคร่ำครวญที่ไม่สามารถแปลงเสียงออกมาเป็นคำที่มีความหมายได้*” คำที่มีความหมาย หมายถึงภาษาที่ท่านใช้เป็นประจำ การพูดภาษาแปลกๆ ไม่ใช่ภาษาที่ท่านใช้เป็นประจำ ดังนั้นข้อพระคัมภีร์นี้จึงประกอบด้วยการพูดและการอธิษฐานด้วยภาษาแปลกๆ

เปาโลกล่าวว่าองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยเราในชีวิตอธิษฐานของเรา ทำไมนะหรือ? “...*เพราะเราไม่รู้*ว่า เราควรจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเรา...” (โรม 8:26)

เราไม่ได้เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่เรากำลังอธิษฐานอยู่ได้ตลอดเวลา แต่องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทราบ เมื่อเราอนุญาตให้พระวิญญาณบริสุทธิ์อธิษฐานผ่านทางเราและช่วยเราในชีวิตอธิษฐาน เราจะเห็นคำตอบที่น่าทึ่งจากการอธิษฐานของเรา!

หากผมรู้รายละเอียดอย่างเจาะจงเกี่ยวกับสิ่งที่ผมกำลังอธิษฐานอยู่ ผมสามารถเชื่อในขณะที่ผมอธิษฐานได้ และผมจะได้รับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม

บางครั้งมีสิ่งที่เรารู้ว่าเราจำเป็นต้องอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่เราไม่รู้ว่าจะอธิษฐานเพื่อสิ่งเหล่านั้นอย่างไร องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทราบ และพระองค์ช่วยเราได้ (เป็นเรื่องง่ายที่เราจะมีความเชื่อสำหรับความจำเป็นอย่างเรื่องค่าเช่าหรือของกินของใช้ต่างๆ เพราะเรารู้ว่าเรากำลังอธิษฐานเพื่อสิ่งใด แต่มีบางสถานการณ์ในชีวิตที่ไม่ใช่เรื่องง่ายที่เราจะอธิษฐาน)

เคยมีช่วงเวลาในชีวิตของผมที่ผมบอกพระเจ้าว่าผมไม่รู้ว่าจะอธิษฐานเกี่ยวกับลูกๆ ของผมอย่างไร เมื่อผมรู้ว่ามีปัญหาผมจะเริ่มอธิษฐานในภาษาแปลกๆ และโดยส่วนใหญ่แล้วก่อนที่จะอธิษฐานจบ ผมก็ได้รับคำตอบ

ประการที่ 5 อธิษฐานด้วยการอธิษฐานทูลขอเพื่อ

หัวข้อนี้เกี่ยวเนื่องกับประการที่สี่ โรม 8:26 กล่าวว่า “...*พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเรา ในเมื่อเราคร่ำครวญอธิษฐานไม่เป็นคำ*” การอธิษฐานทูลขอเพื่อนนี้ไม่ได้มีไว้สำหรับตัวท่านเอง ผู้ที่ทูลขอเพื่อคือคนที่ยืนอยู่ในตำแหน่งของคนอื่น ท่านกำลังอธิษฐานเพื่อผู้อื่น

ผู้เชื่อทุกคนที่เปี่ยมด้วยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์แล้วสามารถคาดหวัง
ได้ว่าองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรง
ช่วยเหลือเขาเพื่อผู้อื่น การทูลขอเพื่อผู้
อื่นนี้สามารถทูลขอได้ทั้งเรื่องความรอด
ของเขา การหายโรค ฯลฯ รวมถึงการ
อธิษฐานเพื่อสิ่งต่างๆ หรือคนที่เราไม่รู้
อะไรเกี่ยวกับเขา แต่องค์พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงทราบ*

หลังจากที่เราอธิษฐานในฝ่าย
วิญญาณแล้วเราจะรู้ว่า การที่เราได้
อธิษฐานในภาษาแปลกๆ ไปนั้นเป็นการ
อธิษฐานเพื่อตนเอง เพื่อเสริมสร้าง
ตนเองขึ้นในฝ่ายวิญญาณและนมัสการ
พระเจ้าเป็นการส่วนตัวอย่างที่จะกล่าว
ถึงในประการถัดไปหรือเราได้ทูลขอเพื่อ
ผู้อื่น

ในบางครั้งและบางทีก็นานๆ ครั้ง
ผมจะมีภาระใจในการอธิษฐานทูลขอ
เพื่อผู้อื่นก่อนที่ผมจะรู้ด้วยซ้ำว่าผม
กำลังอธิษฐานเพื่อใคร ผมสามารถบอก
ได้ในขณะที่ผมกำลังทูลขอเพื่อผู้อื่น
หรือคร่ำครวญเพื่อใครบางคนที่ยล
หาย

(เมื่อท่านยืนอยู่ในตำแหน่งของคน
ที่ยลหายด้วยการอธิษฐานทูลขอเพื่อ
ท่านจะประสบกับความรู้สึกที่ยลหาย

อย่างเดียวกันกับเขาภายในวิญญาณ
ของท่านเอง ในขณะที่ท่านอธิษฐานใน
ฝ่ายวิญญาณทูลขอเพื่อคนๆ นั้น องค์
พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำงานใน
หัวใจของเขาและจะทรงทำให้เขาสานึก
ถึงความผิดบาปของเขา)

ประการที่ 6 เสริมสร้างตนเองขึ้นโดย การอธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์

ยูดา 20

20 แต่ส่วนท่านที่รักทั้งหลายนั้น จงสร้าง
ตัวของท่านขึ้นบนหลักคำสอนอันบริสุทธิ์
ของท่านที่เชื่อกันอยู่ และจงอธิษฐานใน
พระวิญญาณบริสุทธิ์

1 โครินธ์ 14:4

4 ฝ่ายคนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้นก็ทำให้
ตนเองเจริญฝ่ายเดียว...

ในชีวิตการอธิษฐานของเรา
จะมีช่วงเวลาที่เราพูดภาษาแปลกๆ เพื่อ
อธิษฐานเพื่อผู้อื่นหรือไม่ก็ทูลขอเพื่อผู้
อื่น นี่เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้าง
ฝ่ายวิญญาณของแต่ละบุคคล เป็นสิ่ง
ที่ช่วยเราในฝ่ายวิญญาณและเสริมสร้าง
เราขึ้น เราต่างต้องการการอธิษฐาน
ประเภทนี้ เราไม่สามารถช่วยหรือเสริม

สร้างผู้อื่นขึ้นได้นอกเสียจากตัวเราเอง
จะได้รับการเสริมสร้างขึ้นเสียก่อน

การอธิษฐานในลักษณะนี้มี
คุณค่าสามด้านด้วยกัน ด้านแรก การ
อธิษฐานเช่นนี้เป็นเครื่องมือในการเสริม
สร้างฝ่ายวิญญาณ และส่งผลกับเรา
โดยตรง ด้านที่สอง เป็นเครื่องมือใน
การอธิษฐานเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เราไม่รู้
ด้านที่สาม องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงช่วยเราทูลขอเพื่อผู้อื่น

การพูดภาษาแปลกๆ ไม่ได้เป็น
เพียงหลักฐานแรกของการที่องค์พระ
วิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาประทับอยู่
ภายในเรา แต่เป็นประสบการณ์ที่เกิด
ขึ้นอย่างต่อเนื่องไปตลอดชีวิตของ
คนๆ หนึ่ง เป็นการช่วยในการนมัสการ
พระเจ้า เป็นสายน้ำที่ไม่มีวันเหือดแห้ง
และจะทำให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา
จำเริญขึ้น

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่าง จง
ขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา ทั้งนี้จง
ระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง จง
อธิษฐานเพื่อธรรมิกชนทุกคน”

-เอเฟซัส 6:18

* สำหรับการศึกษาหัวข้ออย่างสมบูรณ์
ให้อ่านหนังสือศิลปะแห่งการทูลขอเพื่อผู้
อื่น ของ ศจ. เคนเนธ อี เฮกิน

สิ่งที่พระเยซูคริสต์ตรัส เกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 1)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มัทธิว 6:5-13

ประเด็นหลัก: การอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นรูปแบบที่เราได้เห็นหลักการต่างๆ ของการอธิษฐาน

ตอนที่พระเยซูคริสต์ยังอยู่บนโลกนี้ พระองค์ทรงสอนเกี่ยวกับการอธิษฐานไว้อย่างมากมาย พระดำรัสสอนเรื่องการอธิษฐานของพระองค์ซึ่งเป็นที่รู้จักกันมากที่สุดคงจะเป็น “การอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า” ซึ่งถูกกล่าวถึงอยู่บ่อยครั้ง ในคำอธิษฐานสั้นๆ นี้เราได้พบรูปแบบสำหรับการอธิษฐานที่องค์พระเยซูคริสต์ได้ทรงประทานแก่เหล่าสาวกของพระองค์

ก่อนหน้าคำอธิษฐานนี้ตามที่ได้ถูกบันทึกไว้ในพระกิตติคุณมัทธิว คือข้อพระคัมภีร์ที่ได้ให้ความกระจ่างแก่หัวข้อนี้ไว้อย่างมากเช่นกัน อันที่จริงแล้วข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นเป็นอารัมภบทของคำอธิษฐานนั่นเอง

มัทธิว 6:5-13

5 เมื่อท่านทั้งหลายอธิษฐาน อย่าเป็นเหมือนคนหน้าซื่อใจคด เพราะเขาชอบยืนอธิษฐานในธรรมศาลาและตามถนน เพื่อจะให้คนทั้งปวงได้เห็น เราบอกความจริงแก่ท่านว่าเขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว

6 ฝ่ายท่านเมื่ออธิษฐานจงเข้าไปในห้องชั้นใน และเมื่อปิดประตูแล้ว จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นในที่ลับ จะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่าน

7 แต่เมื่อท่านอธิษฐาน อย่าพูดพล่อยๆ ซ้ำซาก เหมือนคนต่างชาติกระทำ เพราะเขาคิดว่าพูดมากหลายคำ พระจึงจะทรงโปรดฟัง

8 อย่าทำเหมือนเขาเลย เพราะว่าสิ่งไรซึ่ง

ท่านต้องการ พระบิดาของท่านทรงทราบ
ก่อนที่ท่านทูลขอแล้ว

9 “ท่านทั้งหลาย จงอธิษฐานตามอย่างนี้
ว่า ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของ
พระองค์ เป็นที่เคารพสักการะ

10 ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่
ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ใน
สวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้น
บนแผ่นดินโลก

11 ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวัน
แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้

12 และขอทรงโปรด ยกบาปผิดของข้า
พระองค์ เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำ
ผิดต่อข้าพระองค์นั้น

13 และขออย่านำข้าพระองค์เข้าไปในการ
ทดลอง แต่ขอให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย (เหตุว่า
ราชอำนาจ และฤทธิ์เดช และพระสิริเป็น
ของพระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน)

การอธิษฐานส่วนตัว

หนึ่งในสิ่งแรกที่พระเยซูทรงตรัสใน
ที่นี่คือ “เมื่อท่านทั้งหลายอธิษฐาน อย่า
เป็นเหมือนคนหน้าซื่อใจคด...” แน่แน่นอน
ว่าไม่มีใครอยากเป็นคนหน้าซื่อใจคดโดย
เฉพาะอย่างยิ่งในการอธิษฐานของเรา จาก
นั้นพระองค์ทรงอธิบายเกี่ยวกับคนหน้า
ซื่อใจคด “...เขาชอบยืนอธิษฐานในธรรม

ศาลาและตามถนน เพื่อจะให้คนทั้งปวงได้
เห็น”

อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ได้หมายความว่า
ว่าการอธิษฐานทุกอย่างของเราควร
เป็นการอธิษฐานส่วนตัว เราสามารถดูการ
อธิษฐานของคริสตจักรยุคแรกและเห็นได้
ว่าในพระธรรมกิจการฯ ตลอดทั้งเล่ม พวก
เขาอธิษฐานร่วมกันเป็นกลุ่ม

สิ่งที่องค์พระเยซูคริสต์ทรงกล่าวถึง
ในที่นี้คือ ความอันตรายของการอธิษฐาน
เพียงเพื่อให้คนอื่นเห็น มีคนที่อธิษฐาน
ในที่สาธารณะเพื่อให้เห็นว่าเขาอยู่ในฝ่าย
วิญญาณมาก ๆ เพื่อทำให้คนอื่นคิดว่า
เขาเป็นนักอธิษฐานตัวจริง คนเหล่านั้น
ที่อธิษฐานเพียงเพื่อจะได้รับความสรรเสริญ
จากมนุษย์ เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว
และคำสรรเสริญเพียงชั่วขณะเดียวนั้นคือ
บำเหน็จทั้งหมดของเขา

พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของ
พระองค์ว่า “จงเข้าไปในห้องชั้นใน และเมื่อ
ปิดประตูแล้ว จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่าน
ผู้ทรงสถิตในที่ลับ” พระองค์กำลัง
เน้นความสำคัญของชีวิตอธิษฐานส่วนตัว

การอธิษฐานต่อสาธารณชนเป็นสิ่งที่
จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงอยู่
ของคริสตจักร การอธิษฐานร่วมกันใน
ฐานะครอบครัวเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ
อย่างยิ่งต่อความเข้มแข็งในฝ่ายวิญญาณ
ของครอบครัว แต่การอธิษฐานส่วนตัวก็

เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตฝ่ายวิญญาณของแต่ละคน เป็นช่วงเวลาที่เราเติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณ เราไม่ควรอธิษฐานแคในช่วงวิกฤตในขณะที่เราไม่มีทางเลือกอื่น แล้วนอกจากการอธิษฐาน เราควรเตรียมพร้อมในฝ่ายวิญญาณสำหรับช่วงเวลาเช่นนั้นผ่านทางช่วงเวลาอธิษฐานประจำวันซึ่งเราได้จัดไว้เพื่อการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า

การอธิษฐานซ้ำๆ

พระเยซูยังตรัสต่อไปอีกว่า “แต่เมื่อท่านอธิษฐาน อย่าพูดพล่อยๆ ซ้ำซาก เหมือนคนต่างชาติกระทำ เพราะเขาคิดว่าพูดมากหลายคำ พระจึงจะทรงโปรดฟัง” (ข้อ 7)

ดังนั้น เราได้รับคำเตือนจากพระเยซูสองประการด้วยกันคือ (1) ในการอธิษฐานอย่าเป็นเหมือนคนหน้าซื่อใจคด (2) ในการอธิษฐาน อย่าเป็นเหมือนคนต่างชาติ

พระเยซูตรัสว่าคนต่างชาติคิดว่าพระของพวกเขาคือทรงโปรดฟังเพราะการอธิษฐานซ้ำๆ ของพวกเขา น่าเสียใจที่จะพูดว่าความคิดของคนต่างชาติบางอย่างได้คืบคลานเข้ามาในความคิดของคริสเตียน! หลายคนมีความคิดว่าพระเจ้าจะทรงโปรดฟังเพราะพวกเขาพูดมากหลายคำ เพราะการร้องเรียกพระเจ้าที่ยืดเยื้อและซ้ำซากของพวกเข พวกเขาอธิษฐานซ้ำตามอย่าง

เดิม พวกเขาพูดประโยคและคำๆ เดียวกันซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยคิดว่าทำอย่างนี้พระเจ้าจะทรงโปรดฟัง แต่นี่เป็นเรื่องเดียวกันกับที่พระเยซูทรงตำหนิเมื่อพระองค์ตรัสว่า “...อย่าพูดพล่อยๆ ซ้ำซาก เหมือนคนต่างชาติกระทำ...”

จากนั้นพระองค์ตรัสว่า “อย่าทำเหมือนเขาเลย เพราะว่าสิ่งไรซึ่งท่านต้องการ พระบิดาของท่านทรงทราบก่อนที่ท่านทูลขอแล้ว” พระองค์ทรงทราบก่อนที่ท่านจะอธิษฐาน แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังทรงต้องการให้ท่านอธิษฐานอย่างที่เราจะเห็นกันในพระธรรมมัทธิวก่อนต่อไป ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “จงขอแล้วจะได้...” (มัทธิว 7:7)

พระเจ้าไม่ได้ทรงโปรดฟังท่านเพียงเพราะท่านอธิษฐานตามอย่างเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก ดูเหมือนว่าบางคนจะมีความคิดเช่นนี้คือ หากพวกเขาอธิษฐานได้ยาวและเสียงดังพอ ในที่สุดพวกเขาก็สามารถพูดให้พระเจ้าทรงโปรดฟังพวกเขาได้ แต่พระเจ้าจะไม่ทรงฟังท่านเพราะท่านอธิษฐานเสียงดังหรือเบา พระเจ้าทรงโปรดฟังคำอธิษฐานที่เปี่ยมด้วยความเชื่ออย่างที่เราได้เห็นกันไปโนบที่ที่แล้ว พระองค์ทรงโปรดฟังท่านเพราะท่านเชื่อพระองค์ในขณะที่ท่านอธิษฐาน และท่านเข้ามาหาพระเจ้าตามพระวอนของพระองค์

หลักการพื้นฐานของการอธิษฐาน

ข้อพระคัมภีร์ถัดไปอีกสองสามข้อในพระธรรมมัทธิว พระเยซูทรงสอนหลักการพื้นฐานของการอธิษฐานแก่เหล่าสาวกของพระองค์ ซึ่งโดยทั่วๆ ไปถูกเรียกว่าการอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะถูกต้องมากกว่าหากเรียกว่าการอธิษฐานของเหล่าสาวก หรือเป็นต้นแบบสำหรับการอธิษฐานที่พระเยซูทรงมอบแก่พวกเขาขณะที่พระองค์ยังดำเนินอยู่กับพวกเขาบนโลกนี้

หากกล่าวกันตามลักษณะของพันธสัญญา นี่ไม่ใช่คริสตจักรที่กำลังอธิษฐานอยู่ เพราะเหล่าสาวกไม่ได้ทูลขอสิ่งใดในพระนามพระเยซู เมื่อคริสตจักรอธิษฐาน คริสตจักรจะอธิษฐานในพระนามพระเยซู (อย่างไรก็ตาม เราสามารถเรียนรู้ความจริงได้หลายประการจากคำอธิษฐานตรงนี้)

พระเยซูไม่ได้กำลังบอกเหล่าสาวกของพระองค์ให้อธิษฐานตามอย่างนี้แบบคำต่อคำ แต่พระองค์กำลังให้หลักการบางอย่างแก่พวกเขาซึ่งเกี่ยวข้องกันกับการอธิษฐานที่จะเกิดผลสำหรับคริสตจักรในปัจจุบัน

หลักการของการสรรเสริญ

คำอธิษฐานนี้เริ่มจากคำว่า *“ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์...”* คนที่ยังไม่รอดก็

สามารถอธิษฐานแบบนี้ได้เช่นเดียวกับที่พวกเขาสามารถท่องกลอนหรือร้องเพลงได้ แต่ในการที่จะอธิษฐานตามอย่างนี้ออกมาจากหัวใจของพวกเขาอย่างแท้จริง และมีสามัคคีธรรมร่วมกับพระเจ้าได้อย่างแท้จริงนั้น คนๆ นั้นจะต้องเป็นบุตรของพระเจ้า ไม่เช่นนั้นเขาจะไม่สามารถพูดได้อย่างแท้จริงว่า *“พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย...”*

ในปัจจุบันนี้เราได้ยินคำสอนกันอย่างมากมายเกี่ยวกับ *“ความเป็นพระบิดาของพระเจ้าและความเป็นพี่น้องกันของมนุษย์”* บางคนจะพยายามทำให้เราเชื่อว่าเราทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้า และพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของทุกคน เป็นความจริงว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างของมนุษย์ทุกคน และเราทุกคนล้วนแต่เป็นสิ่งที่ทรงสร้างขึ้นเช่นเดียวกัน แต่พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นพระบิดาของทุกคน พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของคนที่ยังเกิดใหม่และอยู่ในครอบครัวของพระองค์แล้วเท่านั้น

ในงานรับใช้ขององค์พระเยซูคริสต์ ขณะที่พระองค์ยังทรงดำเนินอยู่บนโลกนี้ ครั้งหนึ่งพระองค์ตรัสกับพวกฟาริสีซึ่งเป็นคนที่เคร่งศาสนาอย่างมากว่า *“ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือมาร”* (ยอห์น 8:44) ฟาริสีเหล่านั้นเป็นคนดีในแง่ของความประพฤติ แต่ถึงกระนั้นพระเยซูก็ยังตรัสว่า *“ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่าน*

คือมาร!”

ในที่นี้ พระเยซูกำลังตรัสว่าวิธีที่ถูกต้องการในการเข้าไปหาพระเจ้าคือการเข้ามาหาพระองค์เพราะพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา และเข้ามาด้วยการสรรเสริญและนมัสการ “ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์ เป็นที่เคารพสักการะ...” (ข้อ 9) เข้าไปในการทรงสถิตของพระองค์ด้วยการสรรเสริญและนมัสการก่อนเพราะพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา

หลักการของการให้พระเจ้ามาก่อนเป็นอันดับแรก

ข้อถัดไปของคำอธิษฐานนี้กล่าวว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นบนแผ่นดินโลก” (ข้อ 10) หลักการที่เกี่ยวข้องกับข้อนี้คือการให้แผ่นดินของพระเจ้ามาก่อนเป็นอันดับแรก

ภายหลังในบทเดียวกันนี้ พระเยซูทรงย้ำหลักการเดียวกันนี้อีกครั้ง “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” (ข้อ 33) หากเราให้พระเจ้ามาก่อนเป็นอันดับแรก เราก็ไม่จำเป็นต้องมีความ

กังวลเกี่ยวกับความต้องการทางด้านวัตถุ เพราะ “พระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้”

เราไม่จำเป็นต้องใช้ชีวิตไปกับรองเท้าที่สั่นสึกแล้วหรือค่าใช้จ่ายที่เกินกำหนด ขำระ หรือขับรถบูททั้งคันเก่า หากพระเจ้าทรงเป็นอันดับแรกในชีวิตของเรา “พระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้”

ท่านเคยคิดบ้างไหมว่าคำอธิษฐานนี้ช่างครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง? พระเยซูทรงอธิษฐานว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นบนแผ่นดินโลก” ท่านคิดว่ามีคนเจ็บป่วยอยู่ในสวรรค์บ้างไหม? ไม่นั่นเอง และไม่ใช่น้ำพระทัยของพระเจ้าเช่นเดียวกันที่จะมีคนเจ็บป่วยอยู่ในโลก

พระเจ้าทรงต้องการเทพะพรลงมาในชีวิตของเรา พระเจ้าทรงต้องการให้ชีวิตของเราบนโลกนี้อยู่ในใจกลางน้ำพระทัยของพระองค์เช่นเดียวกับในสวรรค์ พระองค์ทรงต้องการให้เราเรียนรู้ไปกับการใช้ชีวิตอยู่อย่างครบบริบูรณ์ พระเยซูตรัสว่า “เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10)

หลักการของการอธิษฐานเป็นประจำทุกวัน

ข้อถัดไปของคำอธิษฐานนี้ พระเยซูทรงสอนเราถึงความสำคัญของการอธิษฐานเป็นประจำทุกวัน และทูลขอพระเจ้าในเรื่องความต้องการในแต่ละวันของเรา “ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวัน แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้” (มัทธิว 6:11) แม้ว่าพระเจ้าจะทรงทราบถึงความต้องการของเราทุกอย่าง แต่พระองค์ก็ทรงต้องการให้เราทูลขอพระองค์อยู่!

หลักการของการให้อภัย

ขณะที่พระเยซูทรงอยู่บนโลกนี้ พระองค์ทรงสอนเรื่องการให้อภัยไว้อย่างมาก พระองค์ทรงให้การอภัยเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการอธิษฐาน “และขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์เหมือนข้าพระองค์ยกโทษผู้ที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น” (ข้อ12) ในข้อที่ 14 และ 15 พระองค์ยังตรัสว่า “เพราะว่า ถ้าท่านยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่าน ผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงโปรดยกความผิดของท่านด้วย แต่ถ้าท่านไม่ยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านจะไม่ทรงโปรดยกความผิดของท่านเหมือนกัน”

การอธิษฐานจะไม่เกิดผลในหัวใจที่ไม่ให้อภัย เราไม่สามารถเก็บความแค้นเคือง

ต่อผู้ใดและรักษาชีวิตอธิษฐานที่เกิดผลไว้ได้!

มีหลายกรณีที่ความสับสนทางความคิดและความทงุดหงิดด้านอารมณ์สามารถเป็นเหตุผลของการเก็บความขมขื่นใจต่อผู้อื่น แพทย์ได้ศึกษาว่าคนที่เก็บความคับแค้นใจไว้ในหัวใจของพวกเขาจะไวต่อโรคบางโรคมามากกว่า เมื่อพวกเขาสามารถทำให้คนไข้จัดความคับแค้นใจออกไปได้ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ตอบสนองต่อการรักษาทางการแพทย์เลยก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วปัญหาของพวกเขา ก็ได้รับการแก้ไขทั้งหมด วิทยาศาสตร์การแพทย์ค้นพบมากยิ่งขึ้นไปอีกว่าความรู้สึกภายในของเรามีความสัมพันธ์ต่อสุขภาพของเรา มากเพียงไร

ผมเคยได้ยินคริสเตียนหลายคนที่ไม่ได้ดำเนินอยู่ในการสามัคคีธรรมกับพระเจ้าอย่างใกล้ชิดเล่าให้ผมฟังว่ามีคนๆ หนึ่งทำไม่ติดกับเขามากมายเพียงใด พวกเขาจะพูดว่า “แน่นอนว่าผมได้ให้อภัยเขาไปแล้ว แต่จะไม่มีวันลืมสิ่งที่เขาทำกับผม!” อันที่จริงแล้วเขายังไม่ได้ให้อภัยคนๆ นั้นเลยแม้แต่นิดเดียว ความคับแค้นใจยังคงซ่อนอยู่ในกันบึ้งหัวใจของเขา

หลักการของการช่วยกู้ให้พ้นจากการทดลอง

“และขออย่านำข้าพระองค์เข้าไปใน

การทดลอง แต่ขอให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย...”

(ข้อ 13) คำว่าการทดลองหมายถึง “การทดสอบ” หรือ “ความทุกข์ยาก” เราสามารถเอาชนะการทดสอบและความทุกข์ยากหลายอย่างล่วงหน้าได้โดยที่ลูกๆ ของพระเจ้าที่ชื่นชมอยู่กับการร่วมสามัคคีธรรมกับพระบิดาซึ่งเกิดจากชีวิตการอธิษฐานที่ถูกต้องเหมาะสม

แล้วเราก็มายังบทสรุปคือ “...เหตุว่าราชอำนาจ และฤทธิเดช และพระสิริเป็นของพระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน”

(ข้อ 13) การอธิษฐานที่ขึ้นต้นด้วยการสรรเสริญจะจบลงด้วยการสรรเสริญ

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดิน
ของพระเจ้า และความชอบธรรม
ของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะ
ทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้”

- มัทธิว 6:33

สิ่งที่พระเยซูคริสต์ตรัส เกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 2)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มัทธิว 7:7-11, ลูกา 11:5-13

ประเด็นหลัก: พระเจ้าทรงรักเราและต้องการให้เราดีสิ่งดี ๆ เช่นเดียวกับที่เรารักลูกของเราและต้องการให้พวกเขามีสิ่งดี ๆ

ต้นแบบของการอธิษฐานที่พระเยซูคริสต์ทรงประทานให้แก่เหล่าสาวกซึ่งถูกเรียกว่าการอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า (มัทธิว 6:9-13) เริ่มจากประโยคนี้ “ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์...”

ในพระธรรมมัทธิวบทถัดไป เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงสอนเรื่องการอธิษฐานอีกครั้งหนึ่ง พระองค์ทรงใช้ตัวอย่างประกอบอีกเรื่องหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและบุตรในโลกนี้เหมือนกันกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เชื่อและพระบิดาในสวรรค์

มัทธิว 7:7-11

7 จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน

8 เพราะว่าทุกคนที่ขอก็ได้ ทุกคนที่แสวงหาก็คพบ ทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา

9 ในพวกท่านมีใครบ้างที่จะเอาก้อนหินให้บุตร เมื่อเขาขออนมปัง

10 หรือให้หมูเมื่อบุตรขอปลา

11 เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาป ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นลึกลับเท่าใดพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะประทานของดีแก่ผู้ที่ยอต่อพระองค์

รู้จักพระเจ้าในฐานะพระบิดา

ในที่นี้เราสามารถเห็นเหตุผลข้อหนึ่งที่ชาวยิวไม่สามารถเข้าใจพระเยซูคริสต์ได้ ถ้าพระเยซูคริสต์เสด็จมาในฐานะผู้เผยพระวจนะของพันธสัญญาเดิม ประกาศถึงการพิพากษาต่อพวกเขา และแนะนำพระเจ้าที่

อยู่ห่างไกลและไม่สามารถเข้าใกล้ได้กับพวกเขา พวกเขาวิงวอนจะเข้าใจพระองค์ได้มากกว่านี้ เพราะนั่นเป็นภาพของพระเจ้าที่พวกเขาคุ้นเคย

เมื่อพระเจ้าเสด็จลงมาพูดคุยกับโมเสสบนภูเขา ที่นั่นมีทั้งไฟ ฟ้าแลบและฟ้าร้อง ผู้ใดก็ตามที่แตะต้องภูเขาภูเขานั้นก็ตายทันที เมื่อการทรงสถิตของพระเจ้าเคลื่อนไปยังอภิสถิตสถาน ไม่มีผู้ใดกล้าเข้าไปในนั้นเพราะกลัวว่าจะตายในทันที ชาวอิสราเอลเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงสูงส่งและบริสุทธิ์ พระเจ้าผู้ทรงพิพากษาอย่างน่ากลัวและพวกเขาก็หวาดกลัวพระองค์

อย่างไรก็ตาม พระเยซูคริสต์เสด็จมาพร้อมกับศาสนแห่งความรัก พระองค์ทรงแนะนำพระเจ้าในฐานะพระบิดา พระองค์ทรงสอนว่าพวกเขาสามารถเข้าไปหาพระเจ้าในฐานะพระบิดาได้ แต่ชาวอิสราเอลไม่สามารถเข้าใจพระเจ้าในลักษณะนั้นได้

เช่นเดียวกับในปัจจุบันนี้ การเป็นคริสเตียนเป็นเพียงแค่ศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าผู้ทรงอยู่ห่างไกล พวกเขาไม่รู้จักพระองค์อย่างแท้จริง พวกเขาไม่เคยเข้ามาหาพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ เพื่อที่จะรู้จักพระองค์เป็นการส่วนตัวในฐานะพระบิดา ดังนั้นพวกเขาจึงพยายามเข้ามาหาพระองค์ด้วยวิธีที่ผิด

แต่ขอบพระคุณพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเราและเราสามารถ

เข้ามาหาพระองค์ได้เพราะเราเป็นลูกของพระองค์

จงขอ จงหา จงเคาะ...และเชื่อ

คริสเตียนส่วนใหญ่ตระหนักว่าข้อพระคัมภีร์ข้อนี้อยู่ในพระคัมภีร์ไม่ว่าพวกเขาจะใช้ข้อนี้หรือไม่ก็ตาม “จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ว่าน” (มัทธิว 7:7)

เราล้มเหลวในการได้รับสิ่งที่เราหุลขอจนบ่อยเกินไป เราล้มเหลวในการได้พบกับสิ่งที่เรากำลังแสวงหา และประตูที่เรา กำลังเคาะกันอยู่นั้นไม่ได้เปิดออก เพราะเหตุใดนะหรือ? เมื่อเราไม่ได้รับ เราต้องทำบางอย่างผิดไปอย่างแน่นอน เพราะข้อพระคัมภีร์ถัดไปกล่าวว่า “เพราะว่าทุกคนที่ขอก็ได้ ทุกคนที่แสวงหาก็คพบ ทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา” (ข้อ 8) สิ่งใดคือสาเหตุของความล้มเหลวของเรา?

ครั้งหนึ่งผมได้อ่านหนังสือที่เขียนโดยมิชชันนารีที่ใช้เวลาถึง 32 ปีอยู่ในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ (ดินแดนที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ในบริเวณประเทศอิสราเอล) นี่เป็นช่วงเวลาก่อนจะขึ้นศตวรรษใหม่ เป็นช่วงที่ธรรมเนียมต่าง ๆ ยังคงเป็นเหมือนเดิมอย่างที่เคยเป็นมา

ในหนังสือของเขา มิชชันนารีได้ให้ความเห็นต่อข้อพระคัมภีร์ที่อยู่ในมัทธิวบทที่ 7 เขากล่าวว่า “ผมคิดว่าเมื่อพระเยซูตรัส

ว่า ‘จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน’ พระองค์ทรงหมายถึง ถ้าคุณขอแล้วไม่ได้รับในทันทีให้ยังคงขอต่อไปเรื่อย ๆ เหมือนอย่างที่คริสเตียนคนอื่นๆ คิด แต่อย่างไรก็ตามหลังจากที่ใช้ชีวิตอยู่ในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์เป็นเวลาหลายปีและเริ่มคุ้นเคยกับความคิดของชาวตะวันออก ผมก็ได้เรียนรู้ว่านั่นไม่ใช่สิ่งที่พระเยซูทรงหมายถึงเลย

“ในสมัยนั้น หากมีคนมาที่ประตูชั้นนอกและเคาะประตูเพื่อหาทางเข้า คนที่มั่งมีกว่าก็จะส่งคนรับใช้ของพวกเขาออกไปเรียกและถามชื่อผู้ที่มาเยือน หากเป็นคนรู้จักเขาจะสามารถเข้ามาได้ทันที แต่หากเป็นคนที่ไม่รู้จัก คนรับใช้ก็จะไปหาเจ้าของบ้านและถามว่าเขาจะสามารถให้คนที่มาเยือนเข้ามาได้หรือไม่ แ่คิดตรงนี้คือ เมื่อท่านเคาะ หากท่านเป็นที่รู้จัก ท่านก็จะเข้าไปได้ทันที เพราะ ‘ทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา’”

หากเราขอแล้วไม่ได้รับ หาแล้วไม่พบ หากเราเคาะแล้วประตูไม่เปิดให้เรา เราควรถามตัวเองว่าเจ้าของบ้านรู้จักเราหรือไม่ หากไม่เป็นเช่นนั้น เราควรทำความรู้จักเป็นการส่วนตัวและมีสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้าและพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา เราควรให้พระองค์เป็นองค์จอมเจ้านายในชีวิตของเรา

เมื่อทำเช่นนี้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ “...

เชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่แสวงหาพระองค์” (ฮีบรู 11:6) เพราะพระบิดาทรงปรารถนาที่จะประทานของดีแก่บุตรของตนเหมือนอย่างที่พระเยซูตรัสไว้ในมัทธิว 7:11 ว่า “เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาป ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้น ลักเท่าใดพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะประทานของดีแก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์” (ข้อ 11)

พ่อแม่แบบไหนที่ต้องการให้ลูกของตนใช้ชีวิตอยู่อย่างยากจน ถูกกดขี่ เจ็บป่วย และทุกข์ทรมาน? ในทางตรงกันข้าม พวกเราส่วนใหญ่ทำงานหนักและเสียสละเพื่อที่ลูกของเราจะได้รับประโยชน์ต่างๆ ที่เราไม่เคยได้รับ ดังนั้น หากท่านผู้อ่านอยู่ฝ่ายเนื้อหนังและเป็นมนุษย์ ยังต้องการให้ของดีแก่บุตรของตน “...ยิ่งกว่านั้นลักเท่าใดพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะประทานของดีแก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์”

คำว่า “ยิ่งกว่านั้นลักเท่าใด” ทำให้วิญญาณของผมรู้สึกซาบซึ้ง หากเราต้องการให้ลูกๆ ของเรามีความสุข ยิ่งกว่านั้นลักเท่าใดพระบิดาทรงต้องการให้เรามีความสุขเช่นเดียวกัน หากเราต้องการให้ลูกๆ ของเราสุขภาพดี ยิ่งกว่านั้นลักเท่าใดพระบิดาก็ทรงต้องการให้เรามีสุขภาพที่ดี หากเราต้องการให้ลูกๆ ของเราได้

รับพระพรด้านวัตถุสิ่งของ ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดพระเจ้าทรงต้องการให้เราได้รับในสิ่งเดียวกัน

เรื่องที่อยู่ในพระธรรมลูกาได้ให้รายละเอียดกับเราเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย

ลูกา 11:5-13

5 พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “ผู้ใดในพวกท่านมีมิตรสหายคนหนึ่ง และจะไปหามิตรสหายนั้นในเวลาเที่ยงคืนพูดกับเขาว่า ‘เพื่อนเอ๋ย ขอให้ฉันยืมขนมปังสักสามก้อนเถิด’

6 เพราะเพื่อนของฉันคนหนึ่งเพิ่งเดินทางมาจากบ้าน และฉันไม่มีอะไรจะให้เขารับประทาน’

7 ฝ่ายมิตรสหายที่อยู่ข้างในจะตอบว่า ‘อย่ารบกวนฉันเลย ประตูก็ปิดเสียแล้ว ทั้งพวกลูกก็นอนร่วมเตียงเดียวกับฉันแล้ว ฉันจะลุกขึ้นหยิบให้ท่านไม่ได้’

8 เรบอกท่านทั้งหลายว่า แม้เขาจะไม่ลุกขึ้นหยิบให้คนนั้นเพราะเป็นมิตรสหายกัน แต่ว่าเพราะวิงวอนมากเข้า เขาจึงจะลุกขึ้นหยิบให้ตามที่เขาต้องการ

9 เรบอกท่านทั้งหลายว่า จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน

10 เพราะว่าทุกคนที่ขอก็ได้ ทุกคนที่แสวงหาก็คพบ และทุกคนที่เคาะก็จะเปิด

ให้เขา

11 มีผู้ใดในพวกท่านที่เป็นบิดา ถ้าบุตรขอปลาจะเอามาให้เขาแทนหรือ

12 หรือถ้าขอไข่ จะเอาแมงป่องให้เขาหรือ

13 เพราะฉะนั้นถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์”

การอธิษฐานยักราน

ในเรื่องนี้ซึ่งเกี่ยวกับการอธิษฐานยักราน หลายคนมีความคิดที่ผิดโดยคิดว่าพระเยซูทรงกำลังสอนเราให้อธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อจะได้ผลลัพธ์

ในคำอุปมาตอนนี้เราเห็นชายคนหนึ่งซึ่งมีแขกมาหาเขาตอนกลางดึก เขาไม่ได้เตรียมขนมปังไว้อย่างพอเพียง ดังนั้นเขาจึงไปหาเพื่อนบ้านและขอขนมปัง เพื่อนบ้านตอบเขาว่า “ฉันนอนอยู่บนเตียงแล้ว อย่ารบกวนฉันเลย” แต่เมื่อชายคนนั้นยังคงอ้อนวอนเขาต่อไป ในที่สุดเพื่อนบ้านก็ให้ขนมปังตามที่เขาขอ

พระเยซูทรงแสดงตัวอย่างให้เราเห็นในที่นี้ว่า แม้ว่าเพื่อนบ้านจะไม่ลุกขึ้นจากเตียงเพื่อเอาขนมปังให้ชายคนนั้นเพียงเพราะเขาเป็นเพื่อน แต่เขาให้ขนมปังกับชายคนนั้นเพราะการยักรานของเขา พระเยซูตรัสว่า ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดพระบิดาใน

สวรค์จะทรงโปรดฟังเราและประทานสิ่งที่เราทูลขอให้กับเรา

เป็นการยืนยันกรณที่มาจากความเชื่อ ไม่ใช่มาจากความไม่เชื่อที่จะได้รับผลลัพธ์ เราสามารถอ่อนน้อมพระเจ้าไปเรื่อย ๆ ยืนยันกรณเท่าที่เราต้องการ และเราจะไม่มีวันได้รับคำตอบเลยหากการอธิษฐานยืนยันกรณของเราอยู่ในความไม่เชื่อ

เป็นการยืนยันกรณที่มาจากความเชื่อที่เกิดผล “จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน”

แอนดรูว์ เมอร์เรย์ มีความเข้าใจในหัวข้อของการยืนยันกรณในความเชื่อเป็นอย่างดี เขากล่าวว่าไม่เป็นการดีที่เราจะขอพระเจ้าในสิ่งเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีก เขากล่าวว่า หากสิ่งที่เราอธิษฐานไปแล้วยังไม่มีตัวตนขึ้นมา อย่าขอแบบเดิมเหมือนอย่างที่ท่านอธิษฐานในตอนแรก เพราะนั่นจะเป็นคำสาปว่าท่านไม่ได้เชื่อพระเจ้าตั้งแต่ครั้งแรก

เพียงแค่นำยื่นพระเจ้าถึงสิ่งที่ท่านทูลขอ ย้ำเตือนพระองค์ถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ และท่านกำลังคาดหวังที่จะได้รับคำตอบอยู่ และให้การยืนยันกรณนี้เป็นการยืนยันกรณที่มาจากความเชื่อ และนั่นจะนำผลลัพธ์มาให้

เรื่องราวที่อยู่ในพระธรรมลูกา นั้นละเอียดกว่าในพระธรรมมัทธิว และในข้อที่ 13 ลูกาได้เพิ่มเติมบางอย่างที่มีมหิทธิ

บันทึกไว้ “เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาป ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะประทานของดีแก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์”

ลูกาขยายความโดยกล่าวว่า “เพราะฉะนั้นถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์” (แม้ว่ามหิทธิจะไม่ได้ระบุชื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ในข้อนี้ แต่เราต่างรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็น “ของดี”)

ผมแน่ใจได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มีจุดประสงค์ในการดลใจลูกาและมหิทธิให้บันทึกลงไปเช่นนั้น ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจมหิทธิ พระองค์ทรงต้องการเน้นไปที่สิ่งดีในชีวิต พระองค์ทรงต้องการให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงรักเราเหมือนที่เรารักลูกของเราและต้องการให้พวกเขามีสิ่งดี ๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจลูกาให้เน้นไปที่สิ่งต่าง ๆ ในฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงมีให้กับเรา

โดยการขอ การแสวงหา และการเคาะในความเชื่อ เราสามารถเ็นรมย์ไปกับพระพรอันอุดมของพระเจ้าที่ทรงมีให้กับลูก ๆ ของพระองค์ได้

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะ
พบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน”

- มัทธิว 7:7

สิ่งที่พระเยซูคริสต์ตรัส เกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 3)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: มัทธิว 21:18-22, มาระโก 11:12-14, 20-24,
ยอห์น 15:7, 8

ประเด็นหลัก: พระวณะของพระเจ้าฝังอยู่ที่ใด ความเชื่อก็อยู่ที่นั่น

ในมัทธิวบทที่ 21 เราได้อ่านข้อพระคัมภีร์อีกตอนหนึ่งที่พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับการอธิษฐาน อันที่จริงแล้วพระองค์ตรัสเกี่ยวกับความเชื่อและการอธิษฐาน ท่านไม่สามารถพูดถึงเรื่องความเชื่อได้หากไม่พูดถึงการอธิษฐาน และท่านไม่สามารถพูดถึงเรื่องการอธิษฐานโดยไม่พูดถึงความเชื่อได้เช่นกัน ทั้งสองอย่างนี้เป็นสิ่งที่คู่กัน

อธิษฐาน เชื่อ และรับไว้

มัทธิว 21:18-22

18 ครั้นเวลาเช้า ขณะเสด็จกลับไปยังกรุงอีก ก็ทรงหิวพระกระยาหาร

19 และเมื่อทอดพระเนตรไป ทรงเห็นต้นมะเดื่อต้นหนึ่งอยู่ริมทาง ก็ทรงดำเนินเข้าไปใกล้ เห็นต้นมะเดื่อนั้นไม่มีผลมีแต่ใบเท่านั้น จึงตรัสกับต้นมะเดื่อนั้นว่า

“เจ้าจงอย่าผลิผลอีกต่อไป” ทันใดนั้นต้นมะเดื่อก็เหี่ยวแห้งไป

20 ครั้นเหล่าสาวกได้เห็นก็ประหลาดใจแล้วว่า “เป็นอย่างไรหนอดันมะเดื่อจึงเหี่ยวแห้งไปในทันใด”

21 ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เพียงท่านจะมีความเชื่อและมีได้สงสัย ท่านจะกระทำได้เช่นที่เราได้กระทำแก่ต้นมะเดื่อนี้ ยิ่งกว่านั้น ถึงแม้ท่านจะสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงลอยไปลงทะเล’ ก็จะสามารถได้”

22 สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้”

ให้เรามาดูเรื่องเดียวกันนี้ในพระกิตติคุณมาระโก นี่เป็นการกล่าวถึงการอธิษฐานเพียงครั้งเดียวในพระธรรมมาระโก

แต่ผู้เขียนได้มุ่งความสนใจไปที่เรื่องนี้
อย่างมาก ขณะที่มิทริเล่าเรื่องนี้ในข้อพระ
คัมภีร์เพียงห้าข้อ แต่มาระโกกลับใช้ข้อ
พระคัมภีร์ในการเล่าเรื่องเดียวกันมากกว่า
เกือบสองเท่า

มาระโก 11:12-14, 20-24

12 ครั้นรุ่งขึ้น เมื่อพระองค์กับสาวกออก
มาจากหมู่บ้านเบธานีแล้ว พระองค์ก็ทรง
หิว

13 พอลทอดพระเนตรเห็นต้นมะเดื่อต้น
หนึ่งแต่ไกลมีใบ จึงเสด็จเข้าไปดูว่าจะมี
ผลหรือไม่ ครั้นมาถึงต้นนั้นแล้ว ไม่เห็น
มีผล มีแต่ใบเท่านั้น เพราะยังไม่ถึงฤดูผล
มะเดื่อ

14 พระองค์จึงตรัสแก่ต้นนั้นว่า “ตั้งแต่นี้
ไปจะไม่มีการใดกินผลจากเจ้าเลย” เหล่า
สาวกก็ได้ยินคำซึ่งพระองค์ตรัสนั้น

20 ครั้นเวลาเช้า เมื่อพระองค์กับเหล่า
สาวกได้ผ่านที่นั้นไป ก็ได้เห็นมะเดื่อต้น
นั้นเหี่ยวแห้งไปจนถึงราก

21 ฝ่ายเปโตรระลึกขึ้นได้จึงทูลพระองค์
ว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า ขอลอดพระเนตร
ต้นมะเดื่อที่พระองค์ได้สาปไว้นั้นก็
เหี่ยวแห้งไปแล้ว”

22 พระเยซูจึงตรัสตอบเหล่าสาวกว่า “จง
เชื่อในพระเจ้าเถิด

23 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใด ๆ

จะสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงลอยไปลงทะเล’ และ
มิได้สงสัยในใจแต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่
สั่งนั้น ก็จะเป็นตามนั้นจริง

24 เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า
ขณะที่ท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด
จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น

ในการศึกษาพระคัมภีร์ เป็นการดี
ที่เราจะเปรียบเทียบเรื่องของผู้เขียน
พระกิตติคุณหลายคนที่เขียนเหตุการณ์
เดียวกันในชีวิตของพระเยซูคริสต์ ด้วยวิธี
นี้เราได้มุมมองที่ต่างออกไป (ผู้เขียน
ท่านหนึ่งอาจจะให้รายละเอียดกับเราซึ่ง
เป็นรายละเอียดที่ท่านอื่นๆ ไม่ได้กล่าวถึง)

เหตุการณ์เดียวกันในพระธรรมมัทธิว
พระเยซูตรัสว่า “สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐาน
ขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้” (ข้อ 22)
มาระโกเขียนต่างออกไปเล็กน้อย “ขณะที่
ท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อ
ว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น” (ข้อ 24)
ผู้เขียนทั้งสองท่านได้ให้สูตรสำหรับความ
เชื่อไว้ดังนี้ อธิษฐาน เชื่อ และรับไว้

บางคนถามว่า “แล้วถ้าคุณไม่ได้รับ
ล่ะ?”

ท่านไม่ได้ทูลขอโดยที่ท่านเชื่อ
ใช่ไหม? ข้อพระคัมภีร์กล่าวว่าถ้าท่าน
อธิษฐานและเชื่อ ท่านจะได้รับ

บางคนจะตอบว่า “ใช่ แต่นั่นอาจ
ไม่ใช่คำพระทัยของพระเจ้า”

ข้อพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องนั้นเลย เราด่วนใช้เรื่องนี้เป็นข้ออ้างในการไม่เชื่อของเรา พระเยซูตรัสว่าถ้าท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้!

บางคนอาจถามว่า “แต่ถ้าหากคนๆ หนึ่งขอบ่อน้ำมันมูลค่าสิบล้านล่ะ?”

หากท่านมีความเชื่อสำหรับเงินสิบล้านที่จะได้จากบ่อน้ำมัน ท่านก็จะได้ แต่อันที่จริงผมไม่คิดว่าท่านจะเชื่อเช่นนั้นได้ อย่าขอให้ผมเห็นพ้องต้องกันกับท่านในการอธิษฐานเพื่อพวกเขา เพราะผมไม่คิดว่าผมจะทำเช่นนั้นได้ อย่างไรก็ตามถ้าท่านสามารถเชื่อว่าท่านจะได้บ่อน้ำมันมูลค่าสิบล้าน ท่านก็จะได้รับ บางครั้งผมเองก็เชื่อสำหรับสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้เท่าๆ กันกับบ่อน้ำมันและผมก็ได้รับ พระเยซูตรัสเช่นนั้นและผมเชื่อ “*ขณะที่ท่านจะอธิษฐานพระเจ้าขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น*”

ถ้อยคำแห่งความเชื่อ

ในพระธรรมยอห์นตอนที่พระเยซูตรัสเรื่องการอธิษฐาน พระองค์ไม่ได้ใช้คำว่า “ความเชื่อ” หรือ “จงเชื่อ” เลยสักครั้งเดียว ให้เราดูตัวอย่างหนึ่ง

ยอห์น 15:7,8

7 ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะ

ขอสิ่งใด ซึ่งท่านปรารถนาที่จะได้สิ่งนั้น

8 พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติเพราะเหตุนี้คือ เมื่อท่านทั้งหลายเกิดผลมาก ท่านก็เป็นสาวกของเรา

เหตุใดจึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้คำว่า “ความเชื่อ” หรือ “จงเชื่อ” ในข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงการอธิษฐานในตอนนี? นั่นเป็นเพราะหากถ้อยคำของพระองค์ฝังอยู่ในเราแล้วก็จะไม่มีปัญหากับเรื่องความเชื่อ เมื่อถ้อยคำของพระองค์ไม่ได้ฝังอยู่ในท่านก็จะมีแต่เพียงการขาดความเชื่อ เพราะหากถ้อยคำของพระองค์ไม่ได้ฝังอยู่ในท่าน สิ่งอื่นๆ จะเข้ามาฝังอยู่ในท่านแทน หากถ้อยคำฝังอยู่ในท่านแล้ว ความเชื่อก็อยู่ในท่าน “*ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต*” (โรม 10:17)

บางคนอาจเห็นด้วยทางความคิดต่อการเชื่อในพระวจนะของพระเจ้า เขาอาจจะยืนยัน เขายกบ้านของเขาและประกาศด้วยความกระตือรือร้นว่าเขาเชื่อในถ้อยคำที่ได้รับการดลใจของพระคัมภีร์ เขาเชื่อจากปากเข้าไปจนถึงปากหลัง ตั้งแต่ปฐมกาลถึงวิวัฒนาการ แต่ไม่เคยมีถ้อยคำฝังอยู่ในเขาเลย

ให้สังเกตว่าพระเยซูไม่ได้ตรัสว่า “*ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา...*” หากพระองค์หยุดแค่ตรงนั้น เราคงจะให้ข้อนี้หมายถึงคริสเตียนที่บังเกิดใหม่ เพราะใน

การบังเกิดใหม่เราเข้าสนิทอยู่ในพระคริสต์ แต่ข้อนี้กล่าวต่อไปอีกว่า “...และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว...”

พระวจนะถูกเรียกว่า “ถ้อยคำแห่งความเชื่อ” “แต่ความชอบธรรมนั้นว่าอย่างไร ก็ว่า ‘ถ้อยคำนั้นอยู่ใกล้ท่าน อยู่ในปากของท่าน และอยู่ในใจของท่าน’ คือ คำที่ก่อให้เกิดความเชื่อ (ในฉบบการแปลภาษาอังกฤษแปลว่า ถ้อยคำแห่งความเชื่อ) ที่เราทั้งหลายประกาศอยู่นั้น” (โรม 10:8) หากถ้อยคำนี้ฝังอยู่ในท่าน ถ้อยคำนี้ก็จะทำให้ความเชื่อผุดขึ้นในใจของท่าน

ความสว่างแห่งพระวจนะ

นั่นจึงเป็นเหตุผลว่าเหตุใดผู้เขียนสดุดีในพันธสัญญาเดิมจึงกล่าวว่า “การคลีคลายพระวจนะของพระองค์ให้ความสว่าง...” (สดุดี 119:130) เมื่อเรารู้พระวจนะ เราก็จะไม่อธิษฐานในความมืดแต่ได้รับความสว่าง

ผู้เขียนสดุดีกล่าวอีกครั้งว่า “พระวจนะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์” (สดุดี 119:105) เราไม่ได้กำลังดำเนินอยู่ในความมืด หนทางของเราได้รับความสว่างเมื่อเราเริ่มพระวจนะ!

หากเรามีหนทางที่ได้รับความสว่าง เราก็สามารถดำเนินในความสว่างได้ “แต่ถ้าเราดำเนินอยู่ในความสว่าง เหมือนอย่างพระองค์ทรงสถิตในความสว่าง เรา

ก็ร่วมสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน...” (1 ยอห์น 1:7) ข้อนี้ไม่ได้กล่าวถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการยืนอยู่ในความสว่าง แต่กล่าวว่า “ดำเนิน” พระวจนะของพระเจ้าเป็นความสว่างให้แก่หนทางที่เราเดิน

ผู้เขียนสดุดียังอธิษฐานด้วยว่า “...ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ตามพระวจนะของพระองค์” (สดุดี 119:25) พระเยซูตรัสว่า “ถ้าถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่าน...” พระองค์ไม่สามารถสงวนชีวิตของเราตามพระวจนะของพระองค์ได้ ถึงแม้พระองค์ทรงต้องการทำเช่นนั้น เว้นแต่ว่าถ้อยคำของพระองค์ไม่ได้ฝังอยู่ในเรา และเราดำเนินอยู่ในความสว่างแห่งพระวจนะ

ผมเคยได้ยิน เอฟ เอฟ บอสเวิร์ธ เทศนาเมื่อเขาอายุได้ 75 ปีและยังคงทำงานของพระเจ้า เขากล่าวว่า “ผมมักจะเริ่มทุกเช้าวันใหม่โดยพูดว่า ‘ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ตามพระวจนะของพระองค์’”

จากนั้นเขาพูดต่อถึงความหมายของการสงวนชีวิตตามพระวจนะของพระองค์ เขาบอกเหตุผลกับผมว่าทำไมเขาจึงยังสุขภาพดีได้ในขณะที่อายุ 76 ปีแล้ว ในระหว่างนั้นเขาวางใจในพระเจ้ามาโดยตลอดและไม่เคยทนายเลย

บอสเวิร์ธมีชีวิตอยู่จนถึงอายุ 81 ปี และยังคงทำงานของพระเจ้าจนถึงช่วงท้ายของชีวิต ในเดือนมกราคม ปีค.ศ. 1958

เขารู้ว่าเวลาที่เขาจะต้องจากไปมาถึงแล้ว
เขารู้ในวิญญาณของเขาว่าพระเจ้ากำลังจะ
เสด็จมารับเขา

เพื่อนสนิทของบอสเวิร์ธบินมาหาเขา
ที่ฟลอริดาและมาอยู่ข้างๆ เติงของเขา
เมื่อเขามาถึง บอสเวิร์ธนั่งอยู่บนเตียง เขา
ยกมือขึ้นและสรรเสริญพระเจ้า เขาพูดว่า
“วันนี้เป็นวันที่ผมรอคอยมาตลอดชีวิต ผม
กำลังจะกลับบ้าน”

เขาอธิษฐานทุกวันที่ “พระเจ้า ขอ
พระองค์ทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์
ตามพระวาระของพระองค์” และพระเจ้า
ทรงสงวนชีวิตของเขาทุกๆ วันจนกระทั่ง
พระองค์เสด็จมารับเขาไป บอสเวิร์ธเสีย
ชีวิตลงโดยไม่มีความเจ็บป่วยหรือโรคใดๆ

พระวาระของพระเจ้าเป็นความจริง
ไม่ว่าเราจะปฏิบัติตามหรือไม่

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา
และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว
ท่านจะขอลสิ่งใด ซึ่งท่านปรารถนา
จะได้สิ่งนั้น” - ยอห์น 15:7

สิ่งที่พระเยซูคริสต์ตรัส เกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 4)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: ยอห์น 14:10-14, 16:23, 24, 7-11

ประเด็นหลัก: ไม่ว่าความต้องการของเราคืออะไร เป็นสิทธิพิเศษใน
องค์พระเยซูคริสต์ที่เราจะสั่งให้ความต้องการนี้ได้รับการจัดเตรียม

ให้เรามาดูในพระกิตติคุณยอห์นอีกครั้งหนึ่งว่าพระเยซูคริสต์เกี่ยวกับการอธิษฐานไว้อย่างไร

ดูเหมือนเป็นเรื่องที่น่าแปลกที่ยอห์นไม่ได้บันทึกสิ่งที่ผู้เขียนพระกิตติคุณท่านอื่นเขียนเกี่ยวกับเรื่องการอธิษฐาน ผู้เขียนท่านอื่นก็ไม่ได้เขียนสิ่งที่ยอห์นได้เขียนไว้ในหนังสือของเขาเช่นเดียวกัน ยอห์นกล่าวว่าหากมีการเขียนสิ่งที่พระเยซูคริสต์ตรัสและทำไว้ทั้งหมด โลกนี้คงจะไม่มีที่พอสำหรับหนังสือเหล่านั้น ยอห์นกล่าวว่าท่านเขียนเพื่อที่เราจะเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า

ไม่ใช่ผู้เขียนพระกิตติคุณทุกคนจะบันทึกเรื่องเดียวกัน ลูกาบันทึกบางส่วน of สิ่งที่มีมัทธิวกล่าวไว้ มาร์โกบันทึกสิ่งที่พระเยซูสอนเกี่ยวกับการอธิษฐานไว้เพียงอย่างเดียวตามที่เราได้เห็นในบทที่แล้วใน

มาระโก 11:12-24 เรื่องการสาปต้นมะเดื่อ มัทธิวกล่าวถึงเรื่องนี้ทั้งหมดไว้ในมัทธิวบทที่ 21

มัทธียังกล่าวถึงการอธิษฐานเห็นพ้องต้องกันซึ่งไม่มีผู้เขียนท่านใดกล่าวถึง “...ถ้าในพวกท่านที่อยู่ในโลกสองคนจะร่วมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้” (มัทธิว 18:19) อันที่จริงแล้วเพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจนของสิ่งที่พระเยซูทรงสอนเรื่องการอธิษฐาน เราจำเป็นต้องนำข้อพระคัมภีร์ทุกตอนมารวมกัน

ยอห์นพูดถึงเรื่องหัวข้อของการอธิษฐานจากจุดยืนที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิงให้เราดูข้อพระคัมภีร์สองตอนที่ดูเหมือนว่าคล้ายคลึงกัน แต่อันที่จริงแล้วค่อนข้างจะแตกต่างกันอยู่

ยอห์น 14:10-14

10 ท่านไม่เชื่อหรือว่า เรายู่ในพระบิดา และพระบิดาทรงอยู่ในเรา คำซึ่งเรากล่าว แก่ท่านทั้งหลายนั้น เรามิได้กล่าวตามใจชอบ แต่พระบิดาผู้ทรงสถิตอยู่ในเรา ได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์

11 จงเชื่อเราเถิดว่า เรายู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา หรือมิฉะนั้นก็จงเชื่อเพราะกิจการเหล่านั้นเกิด

12 “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่วางใจในเราจะกระทำการซึ่งเราได้กระทำนั้นด้วย และเขาจะกระทำการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก เพราะว่าเราจะไปถึงพระบิดาของเรา

13 สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา เราจะกระทำให้สิ่งนั้น เพื่อว่าพระบิดาจะทรงได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ทางพระบุตร

14 สิ่งใดที่ท่านขอในนามของเรา เราจะกระทำให้สิ่งนั้น

หลายคนคิดว่าข้อพระคัมภีร์นี้พูดถึงการอธิษฐาน แต่ในที่นี้พระเยซูไม่ได้ตรัสถึงเรื่องการอธิษฐานเลย

ให้เราเปรียบเทียบกับข้อพระคัมภีร์สองข้อนี้ที่อยู่ในยอห์นบทที่ 16

ยอห์น 16:23, 24

23 ในวันนั้นท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านขอสั่งใดจากพระบิดา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่านในนามของเรา

24 แม้จนบัดนี้ท่านยังไม่ได้ขอสั่งใดในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม

ในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ พระเยซูตรัสบางอย่างที่ต่างไปจากสิ่งที่พระองค์ตรัสในบทที่ 14 อย่างสิ้นเชิง ในยอห์นบทที่ 16 พระองค์ตรัสว่า “ถ้าท่านขอสั่งใดจากพระบิดา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่านในนามของเรา” แต่ในยอห์นบทที่ 14 พระองค์ตรัสว่า “สิ่งใดที่ท่านขอในนามของเรา เราจะกระทำ...” พระองค์ตรัสถึงสองสิ่งที่แตกต่างกัน

การสั่งโดยสิทธิ์ของเรา

ให้เราวิเคราะห์ข้อพระคัมภีร์นี้ในพันธสัญญาใหม่ภาษากรีก คำกรีกที่ในข้อนี้แปลว่า “ขอ” มีความหมายว่า “สั่ง” หรือ ‘สั่งใดก็ตามที่ท่านจะสั่งในนามของเรา เราจะทำสิ่งนั้น’

เราไม่ได้กำลังสั่งพระเจ้า เมื่อเราอธิษฐาน เราทูลขอพระเจ้าในพระนามพระเยซู แต่เราสั่งมาร

อันที่จริงแล้ว ฉบับภาษากรีกชัดเจนกว่าฉบับการแปลภาษาอังกฤษ ภาษากรีก

อ่านว่า “สิ่งใดก็ตามที่ท่านจะสั่งโดยสิทธิ์ของท่าน...” (ไมใช่ขอให้สงสาร)

สิ่งใดก็ตามที่เราขอหรือสั่งโดยสิทธิ์ของเรา พระเยซูตรัสว่า “เราจะทำสิ่งนั้น” เรามีสิทธิ์ที่จะสั่งให้ซาตานเอามือของมันออกไปจากการเงินของเราได้หากเรากำลังชักหน้าไม่ถึงหลัง ไม่ว่าความต้องการของเราจะเป็นอะไร เป็นสิทธิพิเศษ และเป็นสิทธิ์ของเราในองค์พระเยซูคริสต์ที่จะทูลขอ หรือสั่งให้ความต้องการนั้นได้รับการจัดเตรียม

เราเห็นตัวอย่างของเรื่องนี้ในพระธรรมกิจการเปโตรและยอห์นเห็นชายง่อยคนหนึ่งนั่งขอทานอยู่ที่ประตูงาม เปโตรจึงหยุดและกล่าวว่า “จงดูเราเถิด” ชายคนนั้นจึงเขม้นดู หวังจะได้เงินจากพวกเขา เปโตรกล่าวว่า “เงินและทองเราไม่มี แต่ที่เรามีอยู่เราจะให้ท่าน คือในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ จงเดินเถิด” (กิจการ 3:6)

เปโตรสั่งให้คนง่อยคนนั้นลุกขึ้นและเดินไปในพระนามพระเยซู เขาไม่ได้อธิษฐานที่พระเจ้าจะทรงทำเช่นนั้น เปโตรรู้ว่าพระเยซูตรัสว่า สิ่งใดก็ตามที่เราสั่งหรือขอในพระนามพระองค์ พระองค์จะทรงทำสิ่งนั้น

ก่อนที่พระเยซูจะตรัสว่า “สิ่งใดก็ตามที่ท่านจะขอ (สั่ง) ในนามของเรา เราจะทำสิ่งนั้น” พระองค์ตรัสว่า “ผู้ที่วางใจในเราจะ

กระทำการซึ่งเราได้กระทำนั้นด้วย...” เมื่อเปโตรรักษาคนป่วยให้หาย เขากำลังทำการที่พระเยซูทรงกระทำ

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้เราอธิษฐานเพื่อคนเจ็บป่วย และนี่ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ (ยากอบ 5:14-16) อย่างไรก็ตามพระเยซูไม่เคยอธิษฐานเพื่อคนเจ็บป่วย

พระเยซูตรัสว่า “...เราจะกระทำการซึ่งเราได้กระทำนั้นด้วย” หากเราเพียงแต่อธิษฐานเพื่อคนเจ็บป่วยและเกิดผล เราก็ไม่ได้กระทำการที่พระเยซูทรงกระทำ พระเยซูทรงวางมือให้คนเจ็บป่วย แต่พระองค์ไม่เคยอธิษฐานเพื่อพวกเขา พระองค์จะทรงสั่งให้มารออกไป หรือไม่เช่นนั้นพระองค์จะตรัสว่า “จงกลับบ้านเถิด ท่านมีศรัทธาแล้ว จงได้ผลตามศรัทธานั้น” (มัทธิว 8:13)

ดังนั้นเมื่อพระเยซูตรัสในยอห์น 14:13 “สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขอ (สั่ง) ในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น” พระองค์ไม่ได้ตรัสเกี่ยวกับการอธิษฐานต่อพระบิดาเจ้า แต่ทรงตรัสถึงการทำการเดียวกันกับที่พระองค์ทรงกระทำ

กิจการที่ยิ่งใหญ่กว่า

พระเยซูไม่เพียงแต่ตรัสว่าเราจะทำการเดียวกันกับที่พระองค์ทรงกระทำเท่านั้น พระองค์ยังตรัสด้วยว่า “...และ

เขาจะกระทำการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก...” (ยอห์น 14:12) จากนั้นพระองค์ตรัสต่อไปว่าเพราะเหตุใดเราจึงสามารถทำกิจการที่ยิ่งใหญ่กว่าได้ “...เพราะว่าเราจะไปถึงพระบิดาของเรา” กิจการที่ยิ่งใหญ่กว่าที่คริสตจักรสามารถทำได้และกำลังทำอยู่นี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากความจริงที่ว่าพระเยซูได้ทรงเสด็จไปถึงพระบิดาแล้ว

ยอห์น 16:7-11

7 อย่างไรก็ตามเราจะบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ (เป็นผลประโยชน์, เพื่อสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับท่าน) ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป องค์พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เรายังจะใช้พระองค์มาหาท่าน

8 เมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้แจ้งในเรื่องความผิด ความชอบธรรม และการพิพากษา

9 ในเรื่องความผิดนั้น คือเพราะเขาไม่วางใจในเรา

10 ในเรื่องความชอบธรรมนั้น คือเพราะเราไปหาพระบิดา และท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก

11 ในเรื่องการพิพากษานั้น คือ เพราะเจ้าโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว

กิจการที่ยิ่งใหญ่กว่าคืออะไร? เราแสดงให้เห็นคนทั้งปวงทั้งชายและหญิงได้ว่า “แล้วในพันธกิจขององค์พระเยซูคริสต์ ผู้คนก็ได้รับความรอด หรือบังเกิดใหม่ด้วยไมใช่หรือ?” พวกเขาได้รับความรอดในแง่เดียวกันกับที่ธรรมมิกชนในพันธสัญญาเดิมรอด แต่พวกเขาไม่ได้ “บังเกิดใหม่” กิจการขององค์พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งจำเป็นต่อการบังเกิดใหม่ และขณะที่พระเยซูยังอยู่บนโลกนี้ก็จะยังไม่มีการประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมพระเยซูตรัสว่า “...คือการที่เราจากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป องค์พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เรายังจะใช้พระองค์มาหาท่าน” (ยอห์น 16:7)

บางคนอาจกล่าวว่า “แต่พระเยซูไม่ได้ทรงให้อภัยความบาปของผู้คนขณะที่พระองค์ทรงอยู่บนโลกนี้หรือ?” นั่นก็ใช่ แต่มีความแตกต่างอยู่ระหว่างการที่คนๆ หนึ่งได้รับการอภัยบาปกับการบังเกิดใหม่

หลังจากที่คนๆ หนึ่งบังเกิดใหม่แล้ว หากเขาทำบาปเขาสามารถได้รับการอภัยได้ แต่เขาไม่ได้บังเกิดใหม่เป็นครั้งที่สอง (หากนั้นเป็นความจริง พวกเราคงจะบังเกิดใหม่กันเป็นพันๆ ครั้งแล้ว) การบังเกิดใหม่เป็นกิจการที่ยิ่งใหญ่กว่าการรักษาโรคหรือการอัศจรรย์

ดังนั้นผู้คนจึงไม่ได้รับการบังเกิดใหม่ ขณะที่พระเยซูยังทรงอยู่บนโลกนี้ ประการที่สอง เราไม่ได้อ่านในพระกิตติคุณว่า “ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้คนทั้งหลายซึ่งควรจะรอดเข้ามาในคริสตจักรทุกวันๆ” อย่างไรก็ตาม เราเห็นประโยคนี้นี้ถูกกล่าวถึงซ้ำๆ ในพระธรรมกิจการฯ นี่เป็นเพราะในสมัยพระเยซูยังไม่มีคริสตจักร หากเราคิดในแง่ของคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่

พระกายของพระคริสต์ที่อยู่ในโลกนี้มีเพียงพระกายฝ่ายธรรมชาติของพระองค์เองเท่านั้น มีผู้คนທີ່เชื่อในพระองค์และได้รับพระสัญญาถึงผู้ที่เสด็จมา แต่ความเชื่อของพวกเขาจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบังเกิดมาพวกเขาเข้าในพระกายเดียวกัน พระกายจำเป็นต้องถูกอ่าร้างขึ้น

ในปัจจุบันนี้ เราคือพระกายฝ่ายวิญญาณของพระคริสต์ พระกายของพระคริสต์เพียงหนึ่งเดียวที่อยู่ในโลกนี้คือคริสตจักร

ไม่เพียงแต่ไม่มีผู้ใดบังเกิดใหม่หรือถูกเพิ่มเข้ามาในคริสตจักรภายใต้พันธกิจของพระเยซูคริสต์เท่านั้น แต่ยังไม่มีความเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ภายใต้พันธกิจของพระองค์อีกด้วย เหล่านี้คือ “กิจการที่ยิ่งใหญ่กว่า” ที่พวกเราทำเพราะพระเยซูคริสต์ได้เสด็จไปหาพระบิดาของพระองค์

อธิษฐานในพระนามพระเยซูคริสต์

ให้เราเปรียบเทียบสิ่งที่พระเยซูคริสต์ตรัสในพระธรรมยอห์น 16 เกี่ยวกับการอธิษฐาน “ในวันนั้นท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก...” (ข้อ 23) เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ในวันนั้น” พระองค์ตรัสถึงช่วงเวลาที่เรา กำลังมีชีวิตอยู่ คือวันแห่งพันธสัญญาใหม่

ฉบับการแปลหนึ่งของข้อนี้อ่านได้ว่า “ในวันนั้นท่านจะไม่อธิษฐานกับเราอีก” พระองค์ทรงบอกเราว่าไม่ให้อธิษฐานกับพระองค์แต่อธิษฐานกับพระบิดาเจ้าในพระนามพระเยซู “...ถ้าท่านขอลสิ่งใดจากพระบิดา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่านในนามของเรา”

จากนั้นพระองค์ตรัสต่อไปอีกว่า “แม้จนบัดนี้ท่านยังไม่ได้ขอลสิ่งใดในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม” (ข้อ 24)

พระองค์ทรงกำลังบอกสาวกของพระองค์ว่าขณะที่พระองค์ยังทรงอยู่บนโลกนี้กับพวกเขา พวกเขาไม่ได้อธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามพระเยซู อย่างไรก็ตาม “ในวันนั้น” เมื่อพระองค์ไม่ได้อยู่บนโลกนี้อีกต่อไป พวกเขาจะทูลขอพระบิดาในพระนามพระเยซู “แล้วท่านจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม”

พระบิดาเจ้าในสวรรค์ของเราปรารถนาที่จะจัดเตรียมให้กับความจำเป็นของเราทุกประการ ขอเพียงแค่เราจะทูลขอ

พระองค์ เพื่อความชื่นชมยินดีของเราก็จะมี
เต็มเปี่ยม

✱

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“สิ่งใดที่ท่านขอในนามของเรา
เราจะกระทำให้สำเร็จนั้น”

- ยอห์น 14:14

สิ่งที่เปาโลพูดเกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 1)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: 1 เธสะโลนิกา 5:16-18

ประเด็นหลัก: เมื่อเราไว้วางใจพระเจ้าอย่างเต็มที่ เราสามารถ
ขอบพระคุณพระองค์ได้ในทุก ๆ สถานการณ์ของชีวิต
ในจดหมายของเปาโลที่เขียนถึงคริสตจักรยุคแรก เปาโลได้พูด
กับคริสเตียนใหม่เกี่ยวกับการอธิษฐานไว้อย่างมาก ในสองบทถัดไป
เราจะไปดูบางสิ่งบางอย่างที่เปาโลได้พูดไว้เกี่ยวกับการอธิษฐาน

1 เธสะโลนิกา 5:16-18

16 จงชื่นบานอยู่เสมอ

17 จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ (ฉบับภาษาอังกฤษแปลว่า จงอธิษฐานโดยไม่หยุด)

18 จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะ
นี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่ง
ปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย

ข้อที่ 17 ในฉบับการแปลคิงเจมส์
ทำให้เข้าใจผิดเล็กน้อย บางคนมีความคิด
ว่าในข้อนี้เปาโลกำลังบอกเราให้อธิษฐาน
ตลอดเวลา ฉบับการแปลอื่นๆ ของข้อนี้
แปลว่า “จงอย่าลืมหักในการอธิษฐาน”
หรือ “จงอย่าหยุดในการอธิษฐาน” อีกนัย
หนึ่งคือ อย่าลืมหักชีวิตอธิษฐานของท่าน

ให้รักษาชีวิตอธิษฐานของท่านไว้ นี่ไม่ได้มี
ความหมายว่าเราจะต้องอธิษฐานกันด้วย
ทุกลมหายใจ สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้

การหละหลวมใจไม่ให้ลืมหักในการ
อธิษฐานถูกสอดใส่อยู่ระหว่างการหละหลวมใจ
ให้ “ชื่นบาน” และ “จงขอบพระคุณ” นี่
เป็นการสอดใส่ที่ดีใช่ไหม? เปาโลกล่าวว่า
“จงชื่นบานอยู่เสมอ” เราจะต้องเปี่ยมด้วย
ความชื่นบาน

จากนั้นเปาโลจึงกล่าวว่า “จง
ขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็น
น้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระ
เยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย”

บางคนอาจพูดออกมาว่า “แต่ฉัน
ไม่สามารถขอบพระคุณพระเจ้าในทุกกรณี
ได้!”

เปาโลกล่าวว่าท่านทำเช่นนั้นได้ เปาโลกล่าวว่านี่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย พวกเราทุกคนต่างก็ต้องการอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า และเราสามารถอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าได้เมื่อเราให้ทุกอย่างอยู่ในมุมมองที่ถูกต้อง

เมื่อเรารู้และประพุดิตตามพระวณะของพระเจ้า เราก็สามารถขอบพระคุณพระองค์ในทุกกรณีได้อย่างแท้จริง ผมเคยทำเช่นนี้ในชีวิตของผมเองเมื่อทุกอย่างดูสิ้นหวัง

เมื่อผมเริ่มงานด้านการประกาศข่าวประเสริฐช่วงแรกๆ ผมมักจะจบการประชุมพื้นฟูงานหนึ่งโดยยังไม่มีการประชุมอีกงานหนึ่งรออยู่

ผมมีภรรยาและลูกๆ สองคนที่ต้องจุนเจือ ในตอนนั้นหลานสาวของเราพักอยู่กับเราด้วย ดังนั้นผมจึงต้องหาอาหารและเสื้อผ้าให้กับคนถึงห้าคนด้วยกัน

เมื่อผมจบการฟื้นฟูและนำเงินถวายส่วนสุดท้ายใส่ในกระเป๋า เมื่อผมถึงบ้านมันมักจะไม่พอจ่ายค่าเช่าบ้าน ผมมีเงินไม่พอที่จะซื้ออาหาร และผมก็ไม่มีความหวังใดๆ กับการประชุมครั้งถัดไป

ครั้งหนึ่งเมื่อผมเริ่มขับรถกลับบ้านในเวลากลางคืนหลังจากการประชุมที่ได้จบลงแล้ว ผมขับรถในเวลานั้นเพราะยางของผผมไม่มีดอกยางเหลือแล้ว และผมจะขับได้

ดีกว่าในเวลากลางคืนเมื่ออากาศเย็นกว่า (ในช่วงกลางวัน ถนนจะร้อนและมีความเสี่ยงที่ยางจะระเบิดสูงกว่า และผมไม่มีแม้แต่ยางอะไหล่)

ตลอดทางกลับบ้าน มารนั่งอยู่บนไหล่ผมและกระซิบที่หูผมว่า “แล้วตอนนี้เจ้าจะอย่างไรต่อไปล่ะ? แล้วตอนนี้เจ้าจะอย่างไรต่อไปล่ะ?” ผมไม่มีแอร์ดังนั้น จึงหมุนกระจกรถลง ผมจึงได้ยินยางรถที่กำลังส่งเสียง และมันดูเหมือนว่ามารกับยางรถจะรวมตัวกันเยาะเย้ยผมว่า “แล้วตอนนี้เจ้าจะอย่างไรต่อไปล่ะ? แล้วตอนนี้เจ้าจะอย่างไรล่ะ?” เสียงนั้นดังขึ้นเรื่อยๆ

แต่ขอบพระคุณพระเจ้า เมื่อท่านมีพระวณะ ท่านสามารถดำเนินอยู่ในความสว่างแห่งพระวณะได้

ผมพูดว่า “เจ้ามารเอ๋ย ฉันจะบอกแกว่าฉันจะอย่างไร ฉันจะทำเหมือนดังที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ พระคัมภีร์กล่าวว่า ‘จงขึ้นบานอยู่เสมอ’ ฉันขึ้นบานกับเงินจำนวน 42 เหรียญที่ฉันได้รับ พระคัมภีร์กล่าวว่า ‘จงขอบพระคุณในทุกกรณี...’ ฉันขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเงินจำนวน 42 เหรียญ ฉันอาจจำเป็นต้องใช้เงิน 102 เหรียญ แต่ฉันขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเงิน 42 เหรียญ ฉันขึ้นบานและฉันขอบพระคุณพระเจ้า

“และฉันจะบอกกับแกอีกอย่างหนึ่ง

เจ้ามาร ฉันขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับการทดสอบนี้ เพราะนี่เป็นเวลาที่ดีเยี่ยมที่จะพิสูจน์ว่าพระเจ้าและพระคัมภีร์นั้นจริง นี่คือการที่ฉันจะเชื่อพระเจ้าและฉันขอบพระคุณพระองค์สำหรับสิ่งนี้ เนื่องจากเถกถามฉันว่าฉันจะอย่างไรต่อไป ฉันจะบอกแก่ฉันจะอย่างไรต่อไป ฉันก็จะกลับบ้าน เข้านอน และหลับปุ๋ยราวกับเด็กทารก”

ผมถึงบ้านประมาณตีสองและภรรยาเถกถามผมว่า “เป็นอย่างไรบ้างคะ?” ผมรู้ว่าเธอกำลังสงสัยว่าผมได้รับเงินเพียงพอที่จะชำระค่าใช้จ่ายต่างๆ หรือไม่

ผมบอกเธอว่า “ทุกอย่างเป็นไปอย่างดี” “ไม่มีอะไรในโลกที่เราจะต้องเป็นกังวล ผมจะเล่าให้คุณฟังในตอนเช้า” จากนั้นผมจึงเข้านอนและหลับสนิทอย่างมีสันติสุข

ในตอนเช้าตรู่ ก่อนที่ผมจะตื่นโทรศัพท์ดังขึ้น เมื่อโอเรธาส่งโทรศัพท์ให้ผม ผมจึงพบว่าคนที่โทรมาคือศิษยาภิบาลที่ผมเคยได้ยินเรื่องของเขาแต่ไม่เคยพบเขาจริงๆ ลักที่

เขาเถกถามว่า “คุณจะสามารถเริ่มการประชุมกับเราได้เมื่อไหร่ครับ?”

ผมตอบไปว่า “เร็วที่สุดตามที่คุณต้องการครับ”

เขาจึงพูดว่า “เริ่มวันอาทิตย์หน้าเลยได้ไหมครับ?”

“ผมจะไปที่นั่นครับ” ผมตอบกลับไป

พลาจสรรเสรีญพระเจ้าในหัวใจสำหรับการอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ สรรเสรีญพระองค์ที่ทรงจัดเตรียมให้แก่ความจำเป็นของผมอีกครั้งดังที่พระองค์เคยทำในอดีตเพราะผมไว้วางใจในพระองค์

ผมได้เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า และได้ชื่นชมยินดีท่ามกลางความสิ้นหวัง ถ้าผมบ่นตลอดทางกลับบ้าน ผมก็ไม่แน่ใจว่าเรื่องนี้จะจบลงเช่นนั้นหรือไม่

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย - 1 เธสะโลนิกา 5:18

สิ่งที่เปาโลพูดเกี่ยวกับการอธิษฐาน (ตอนที่ 2)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: 1 ทิโมธี 2:1,2,8; 4:1-5

ประเด็นหลัก: การอธิษฐานที่มาพร้อมกับการยอมจำนนต่อพระเจ้า
อย่างเชื่อฟังจะสัมผัสสวรรค์ได้

ในจดหมายฝากที่เปาโลเขียนถึงผู้รับ
ใช้หนุ่มทิโมธี เปาโลได้เขียนคำแนะนำ
เกี่ยวกับการอธิษฐานไว้อย่างมาก ในขณะที่
นั้นทิโมธีเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรใน
พันธสัญญาใหม่

อธิษฐานเพื่อผู้นำของรัฐบาล

1 ทิโมธี 2:1, 2

1 เหตุฉะนั้นก่อนสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอร้อง
ท่านทั้งหลายให้อธิษฐานทูลขอและ
ขอบพระคุณเพื่อคนทั้งปวง

2 เพื่อภักษัตริย์ทั้งหลายและคนทั้งปวงที่มี
ตำแหน่งสูง เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตอย่าง
เยียบๆ และสงบสุขในทางธรรมและอย่าง
นอบน้อม

เรานำตัวเองไปอยู่ในการอธิษฐานกัน
มากเกินไป อันที่จริงนั่นคือจุดที่ไกลที่สุด
เท่าที่เราเคยไปถึงคือการอธิษฐานเพื่อตัว
เอง ชีวิตส่วนตัวและความจำเป็นต่างๆ
ของเรา

แต่ตรงนี้เปาโลได้แนะนำทิโมธีว่า “...
ก่อนสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอร้องท่านทั้งหลาย
ให้อธิษฐานทูลขอและขอบพระคุณเพื่อคน
ทั้งปวง” จากนั้นเปาโลเจาะจงลงไปอีกโดย
กล่าวว่า “*เพื่อภักษัตริย์ทั้งหลายและคนทั้ง
ปวงที่มีตำแหน่งสูง...*” (ในสมัยนั้นภักษัตริย์
เป็นผู้ปกครองประชาชน เปรียบได้กับ
ประธานาธิบดีและบรรดาผู้นำของรัฐบาล
ในปัจจุบัน)

เหตุใดเปาโลจึงกล่าวว่าเราควร
อธิษฐานเพื่อคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง “...
เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตอย่างเยียบๆ และ
สงบสุขในทางธรรมและอย่างนอบน้อม”

สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในประเทศที่เราอาศัยอยู่จะส่งผลต่อพวกเราทุกคน พระเจ้าทรงห่วงใยเรา และไม่ว่าผู้นำของเราจะเป็นคริสเตียนหรือไม่ พระเจ้าก็จะทรงทำบางสิ่งบางอย่างโดยเห็นแก่เรา

เราสังเกตเห็นว่าข้อพระคัมภีร์ตอนนี้กล่าวถึงการทูลขอเพื่อเป็นอย่างแรก เมื่ออับราฮัมทูลขอเพื่อเมืองโสโดมและโกโมราห์ พระเจ้าเสด็จลงมาพูดคุยกับอับราฮัมก่อนที่จะทรงทำลายเมืองทั้งสองที่เต็มไปด้วยความชั่วช้า อับราฮัมวิงวอนต่อพระเจ้าขอไม่ให้ทำลายเมืองนั้นหากพบคนชอบธรรมในเมืองนั้นเพียงสิบคน และพระเจ้าตรัสว่า “เพื่อเห็นแก่สิบคน เราจะไม่ทำลายเมืองนั้น” (ปฐมกาล 18:32)

มีคนชอบธรรมในประเทศอเมริกา มากกว่าสิบคน ดังนั้นเราจึงไม่จำเป็นต้องหวาดกลัว แต่เราจำเป็นต้องทูลขอเพื่อประเทศของเราและเพื่อผู้นำของรัฐบาล พระเจ้าจะทรงทำบางสิ่งบางอย่างเพียงเพราะเราทูลขอพระองค์

อธิษฐานด้วยมือที่เหยียดไปถึงฟ้าสวรรค์

1 ทิโมธี 2:8 (แปลจากฉบับการแปลภาษาอังกฤษ)

8 ข้าพเจ้าปรารถนาให้ผู้ชายทั่วทุกแห่ง
ชুমืออธิษฐานในการอธิษฐาน โดย
ปราศจากความโกรธหรือความสงสัย

ทุกคนต่างเห็นด้วยกับสิ่งที่เปาโลกล่าวแก่ทิโมธีว่าผู้ชายทั่วทุกแห่งควรอธิษฐาน แต่ให้สังเกตว่าเปาโลได้ให้คำแนะนำที่ชัดเจนบางอย่างเกี่ยวกับการอธิษฐานไว้ด้วย “...ชুমืออธิษฐานในการอธิษฐาน โดยปราศจากความโกรธหรือความสงสัย”

พวกเราทุกคนล้วนแต่จะทูลขอผู้อื่นให้อธิษฐานโดยไม่สงสัย พระเยซูตรัสว่า “...ถ้าผู้ใด ๆ จะสั่งภรรยาว่า ‘จงลอยไปลงทะเล’ และ*มิได้สงสัย*ในใจ แต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่สั่งนั้น ก็จะเป็นตามนั้นจริง” (มาระโก 11:23) (แน่นอนว่าเราสามารถเห็นถึงความจำเป็นของการอธิษฐานโดยปราศจากความโกรธได้)

หากเราทูลขอผู้อื่นให้ปฏิบัติตามสองในสามจากคำแนะนำของเปาโลในข้อนี้ เราก็ควรจะเชื่อฟังคำตักเตือนประการที่สามของเปาโลด้วยเช่นกัน “...ชুমืออธิษฐาน...”

สำหรับคนที่มาจากคริสตจักรต่าง ๆ ที่สังกัดกับคณะอาจพบว่าเป็นเรื่องยากในตอนแรกที่จะยกมือขึ้นขณะอธิษฐาน ผมยังจดจำครั้งแรกที่ได้พบกับคนที่ยกมือขึ้นเพื่อจะอธิษฐานได้ดี การยกมือขึ้นและอธิษฐานเป็นสิ่งที่ยากที่สุดที่ผมเคยทำมาในชีวิตของผม

บางคนอาจถามว่า “คุณจำเป็นต้องยกมือขึ้นด้วยหรือไม่?” ไม่เลย ท่านไม่จำเป็นต้อง

ต้องยกมือขึ้น แต่หากเราจะเชื่อฟังบาง
ส่วนของข้อพระคัมภีร์นี้ เหตุใดเราจึงไม่
เชื่อทุกส่วนเลยล่ะ? เหตุใดจึงไม่อธิษฐาน
ตามรูปแบบของพันธสัญญาใหม่ล่ะครับ?

หากเปาโลกำลังเขียนถึงคริสตจักร
ภายใต้การดูแลของพระวิญญาณของ
พระเจ้า ผมเองจำต้องเชื่อฟัง หากข้อพระ
คัมภีร์บางส่วนได้รับการดูแลจากพระเจ้า
ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดก็ได้รับการดูแลจาก
พระเจ้าเช่นกัน และเราจำเป็นต้องให้ความ
สนใจต่อส่วนนั้นด้วย

การอธิษฐานที่ชำระให้บริสุทธิ์

1 ทิโมธี 4:1-5

1 พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า
ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ
โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และ
ฟังคำสอนของพวกผีปศาจ

2 ซึ่งมาจากการหันข้อใจคของคน

โกหก คือคนที่จิตสำนึกเป็นทาสของมาร

3 เขาห้ามไม่ให้ทำการสมรส ห้ามบริโภค
อาหารบางชนิด ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างไว้
ให้ผู้เชื่อและรู้จักความจริงบริโภคร่วม
ขอบพระคุณ

4 ด้วยว่าสิ่งสารพัดที่พระเจ้าได้ทรง
สร้างไว้เป็นของดี ถ้าแม้บริโภคด้วย
ขอบพระคุณ ก็ไม่ห้ามเลยสักสิ่งเดียว

5 เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของที่ชำระไว้

แล้ว โดยพระวาระของพระเจ้าและคำ อธิษฐาน

ในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ เปาโลไม่ได้
กำลังพูดถึงคนบาปหรือคนที่ไม่เชื่อใน
พระเจ้า แต่เปาโลกำลังพูดถึงผู้เชื่อซึ่งได้
ละทิ้งความเชื่อของพวกเขา ข้อหนึ่งกล่าว
ว่า “...จะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหัน
ไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอน
ของพวกผีปศาจ”

จากนั้นในข้อที่สาม เปาโลได้กล่าว
ถึงคำสอนของพวกผีปศาจบางอย่างไว้ด้วย
“เขาห้ามไม่ให้ทำการสมรส ห้ามบริโภค
อาหารบางชนิด...” พวกเราส่วนใหญ่ต่าง
เคยพบคนที่ได้ตกเป็นเหยื่อของคำสอนที่
ผิดๆ เช่นนี้

แต่เปาโลได้พูดถึงเกี่ยวกับการทาน
เนื้อไว้โดยการดูแลของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ว่า “...ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างไว้ ให้
ผู้เชื่อและรู้จักความจริงบริโภคร่วมด้วย
ขอบพระคุณ ด้วยว่าสิ่งสารพัดที่พระเจ้า
ได้ทรงสร้างไว้เป็นของดี ถ้าแม้บริโภค
ด้วยขอบพระคุณ ก็ไม่ห้ามเลยสักสิ่งเดียว
 เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของที่ชำระไว้แล้ว
 โดยพระวาระของพระเจ้าและคำอธิษฐาน”

มารจะใช้ทุกวิถีที่มันทำได้เพื่อนำผู้คน
ออกห่างจากพระเจ้า

ผมเคยรู้จักผู้รับใช้คนหนึ่งผู้เต็มล้น
ด้วยไฟเพื่อพระเจ้าและมีพันธกิจที่ยอด

เยี่ยมในการแต่งตั้งคนลงหยา เขาทำให้คนรับความรอดได้โดยบังเอิญมากกว่าที่คนส่วนใหญ่ตั้งใจนำผู้คนรับความรอดเสียอีก

แต่เขาเริ่มสอนในเรื่องของอาหารและเริ่มสอนว่าสิ่งใดรับประทานได้ สิ่งใดรับประทานไม่ได้ เขาเทศนาบัญญัติเรื่องอาหารจากพันธสัญญาเดิมและใช้เวลาทั้งหมดของเขาพยายามควบคุมการทานอาหารของผู้คน เขาได้ทำให้ผู้ใดได้รับความรอดหรือไม่ ผมเองก็ไม่ทราบเรื่องนี้มาได้บ่อนทำลายพันธกิจแต่งตั้งคนลงหยาของเขา

ผู้คนเคยถามผมว่า “คุณทานหมูไหม” แน่แน่นอนว่าผมทานหมู ผมชำระมันให้บริสุทธิ์แล้ว “โดยพระวณะของพระเจ้าและคำอธิษฐาน” ตามที่เปาโลสอน ท่านสามารถทานสก็งค์ได้หากท่านต้องการ เพราะ “ด้วยว่าสิ่งสารพัดที่พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ นั้นเป็นของดี ถ้าแม้บริโภคด้วยขอบพระคุณ...” (ข้อ 4)

เราสามารถควบคุมอาหารของเราอย่างไรก็ได้ตามที่เรากำลังต้องการที่เราที่เรารับประทานด้วยการขอบพระคุณและอาหารเหล่านั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วด้วยการอธิษฐาน ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใดที่เรารับประทานจะทำอันตรายแก่เราได้ ไม่มีสิ่งใดที่ผมรับประทานเคยทำอันตรายแก่ผมเลยเพราะผมชำระมันให้บริสุทธิ์

แล้ว บางคนบอกผมว่าเราไม่สามารถรับประทานสิ่งนี้สิ่งนั้นได้ เพราะหากเรารับประทานมันจะเป็นอันตรายต่อเขา มันไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น หากท่านจะชำระสิ่งเหล่านั้นให้บริสุทธิ์ตามที่เปาโลได้สอนพวกเราไว้ในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้

เราจำเป็นต้องระมัดระวังกลุ่มของคริสตจักรที่ได้เริ่มมุ่งไปในด้านนี้เพราะเปาโลได้กล่าวไว้ว่า พวกเขาได้ “หันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกผีปศาจ”

ข้อพระคัมภีร์ที่องจำ:

ข้าพเจ้าปรารถนาให้ผู้ชายทั่วทุก
แห่งชุ่มมืออันบริสุทธิ์ในการอธิษฐาน
โดยปราศจากความโกรธ
หรือความสงสัย
- 1 ทิโมธี 2:8
(แปลจากฉบับการแปลภาษาอังกฤษ)

สิ่งที่คนอื่น ๆ ในพระคัมภีร์พูด เกี่ยวกับการอธิษฐาน(ตอนที่ 1)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: ยากอบ 5:13-18, ยูดา 20, 21

ประเด็นหลัก: คำอธิษฐานของเราไม่ได้รับคำตอบโดยขึ้นอยู่กับว่าเรา
เป็นคนดีเพียงใด แต่ขึ้นอยู่กับจุดยืนที่ถูกต้องของเรา
ในองค์พระเยซูคริสต์

ในตอนนี้นำเราลงความสนใจไปที่ผู้
เขียนท่านอื่น ๆ และดูว่าพวกเขาพูดเรื่อง
การอธิษฐานไว้อย่างไรบ้าง

สิ่งที่ยากอบพูดเกี่ยวกับการอธิษฐาน

ยากอบ 5:13-16

13 มีผู้ใดในพวกท่านทนทุกข์หรือให้ผู้
นั้นอธิษฐาน มีผู้ใดรำเริงยินดีหรือ จงให้ผู้
นั้นร้องเพลงสรรเสริญ

14 มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ จงให้
ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักร
มา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา
และเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์
พระผู้เป็นเจ้า

15 และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วย
ให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้า
จะทรงโปรดให้เขาหายโรคและถ้าเขาได้

กระทำบาป พระองค์ก็จะทรงโปรดภัยให้
16 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงสารภาพ
บาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกัน
และกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะพ้นโรคภัย

คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลัง ทำให้เกิดผล

ยากอบถามคำถามสามข้อคือ “มี
ผู้ใดในพวกท่านทนทุกข์หรือ?” “มีผู้ใด
รำเริงยินดีหรือ?” “มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บ
ป่วยหรือ?” ตรงนี้ ยากอบพูดถึงสามสิ่ง
ด้วยกัน คำว่า “ทนทุกข์” กับ “เจ็บป่วย”
ไม่ได้มีความหมายอย่างเดียวกันในข้อ
พระคัมภีร์ตอนนี้ ยากอบได้ให้คำแนะนำ
อย่างหนึ่งแก่บรรดาคนที่ทนทุกข์และให้
คำแนะนำอีกอย่างหนึ่งกับบรรดาคนที่เจ็บ
ป่วย

คำภาษากรีกที่ในข้อนี้แปลว่า “ทนทุกข์” ไม่ได้กล่าวถึงความเจ็บป่วยหรือการทนทุกข์ฝ่ายร่างกาย แต่หมายถึงการทดลองหรือความทุกข์ยากลำบาก ยากอบกล่าวว่าหากท่านประสบกับความทุกข์ยากลำบาก ให้อธิษฐานด้วยตัวเอง มีคนไม่มากนักที่ทำเช่นนั้น คนส่วนใหญ่ต่างก็วิ่งไปทั่วเพื่อหาใครสักคนหนึ่งมาอธิษฐานเพื่อพวกเขา แต่ยากอบไม่ได้พูดถึงการหาใครสักคนหนึ่งมาอธิษฐานเพื่อท่านในสถานการณ์เช่นนี้แม้แต่นิดเดียว ยากอบกล่าวว่า “*ให้ผู้นั้นอธิษฐาน*”

นี่ไม่ได้หมายความว่าเราไม่สามารถอธิษฐานเผื่อกันและกันได้ เรื่องหลักที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเรียนรู้คือการอธิษฐานด้วยตนเอง เพราะหากเราทำเช่นนั้นเราจะได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ หากท่านต้องพึ่งพาคนอื่น ๆ ให้อธิษฐานเพื่อท่านจะพ้นจากความทุกข์ยากลำบาก ถ้าเป็นเช่นนั้นครั้งถัดไปที่ท่านประสบกับหนึ่งในบททดสอบของชีวิต ท่านก็จะยังคงไม่รู้วิธีที่จะออกจากบททดสอบนั้น ท่านยังคงจำเป็นต้องหาใครสักคนหนึ่งมาอธิษฐานเพื่อท่านจะพ้นจากความทุกข์ยากลำบาก และหากท่านไม่พบใครเลย ท่านก็ไม่สามารถพ้นจากความทุกข์ยากลำบากได้

ยากอบกล่าวว่า “*มีผู้ใดรำเรงยินดีหรือ? จงให้ผู้นั้นร้องเพลงสรรเสริญ*” ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ต้องการความเห็นเล็ก

น้อย เป็นเรื่องง่ายที่เราจะร้องเพลงเมื่อเรารำเรงยินดีใช่หรือไม่?

จากนั้นยากอบกล่าวว่า “*มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ?*” จงให้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา...” พี ซี เนลสัน ผู้เชี่ยวชาญภาษากรีก ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่านว่า ภาษากรีกที่แปลว่า “เจ็บป่วย” หมายถึงคนที่ป่วยหนักจนไม่สามารถทำอะไรได้เอง และหมดทางช่วยเหลือ

หากคน ๆ หนึ่งปวดศีรษะหรือมีความเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อย เขาสามารถไปที่คริสตจักรที่ซึ่งศิษยาภิบาลสามารถอธิษฐานเพื่อเขาได้ แต่เมื่อเขาป่วยหนักจนไม่สามารถลุกออกจากเตียงได้ เขาจะต้องเรียกผู้ปกครองคริสตจักรมาอธิษฐานเพื่อเขา

(เราต้องระลึกว่าขณะที่ยากอบเขียนจดหมายฝากของเขา คริสตจักรยังอยู่ในระยะของการเป็นทารก เหล่าสาวกจะไปยังที่ที่ไม่มีคริสตจักรเพื่อประกาศ นำผู้คนมาหองค์พระผู้เป็นเจ้า และริเริ่มงานใหม่ขึ้น คริสตจักรใหม่ๆ เหล่านี้ยังไม่ได้มีของประทานแห่งงานรับใช้ทุกอย่าง เพราะคริสตจักรบางแห่งก็ไม่มีศิษยาภิบาล พวกเขาจะแต่งตั้งผู้ที่อาวุโสที่สุดในที่ประชุมหรือในคริสตจักรบางแห่ง พวกเขาจะแต่งตั้งคนที่เป็นผู้ใหญ่ในฝ่ายวิญญาณมาก

ที่สุดเป็นหัวหน้าและคอยดูแลฝูงแกะ ใน
ขณะที่คริสตจักรพัฒนาและเติบโตขึ้น
พระเจ้าทรงให้ “...บางคนเป็นอัครทูต บาง
คนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผย
แพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล
และอาจารย์” (เอเฟซัส 4:11) ดังนั้นในช่วง
เวลานี้ จึงมีบางคนที่ถูกแยกออกไปเพื่อ
งานรับใช้ด้วย)

คนที่มีความบาปอยู่ในชีวิตจะได้รับการ รักษาให้หายได้หรือไม่?

ยากอบได้กล่าวว่าให้บรรดาคนที่
เจ็บป่วยเชิญผู้ปกครองของคริสตจักรมา
อธิษฐานเพื่อพวกเขาและเจิมพวกเขาด้วย
น้ำมัน “และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะ
ช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็น
เจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรคและถ้าเขา
ได้กระทำความบาป พระองค์ก็จะทรงโปรดอภัย
ให้” (ยากอบ 5:15) ยากอบไม่ได้กำลัง
กล่าวว่าทุกคนเจ็บป่วยเพราะทำบาป แต่
เขากำลังกล่าวว่าสาเหตุที่บางคนเจ็บป่วย
ก็เพราะพวกเขาทำบาป “ถ้าเขาได้กระทำ
บาป พระองค์ก็จะทรงโปรดอภัยให้” มีการ
อภัยและการรักษาโรคสำหรับพวกเรา

หลายคนคิดว่า เนื่องจากพวกเขาได้
ทำผิดต่อพระเจ้า พวกเขาจึงต้องป่วยต่อ
ไปเพราะต้อง “ชดใช้” ต่อความบาปของ
เขา อย่างไรก็ตาม ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ได้
กล่าวว่า “ถ้าเขาได้กระทำความบาป เขาจะต้อง

ป่วยต่อไปเพื่อชดใช้ต่อความบาปนั้น” แต่
กล่าวว่า “ถ้าเขาได้กระทำความบาป พระองค์ก็
จะทรงโปรดอภัยให้”

ยากอบกล่าวต่อไปว่า “เหตุฉะนั้น
ท่านทั้งหลายจงสารภาพบาปต่อกันและกัน
และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่าน
ทั้งหลายจะพ้นโรคภัย” (ข้อ 16) ทั้งหมด
นี้ต่างสัมพันธ์กัน เราไม่สามารถนำข้อพระ
คัมภีร์ข้อนี้ออกจากบริบทและนำมาใช้
อย่างผิดๆ ได้ ยากอบไม่ได้กำลังแนะนำ
ว่าให้เรามาที่คริสตจักรและจัดการประชุม
สารภาพบาปขึ้น เขากำลังกล่าวว่าเมื่อผู้
ปกครองมาอธิษฐานเผื่อคนที่เจ็บป่วย หาก
เขาได้ทำบาป เขาควรสารภาพบาปของเขา
เขาจะไม่ได้รับการรักษาให้หายโดยที่ยังมี
ความบาปที่ยังไม่ได้สารภาพอยู่ในชีวิตของ
เขา

“ผู้ชอบธรรม” คืออะไร?

หลังจากคำตักเตือนนี้ ยากอบยัง
กล่าวว่า “คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้น
มีพลังทำให้เกิดผล” จากนั้น ในข้อพระ
คัมภีร์อีกสองข้อต่อจากนี้ ยากอบได้ยก
ตัวอย่างของผู้ชอบธรรมไว้ด้วย

ยากอบ 5:17-18

17 ท่านเอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพ
เหมือนกับเราทั้งหลาย และท่านได้
อธิษฐานด้วยความเชื่ออันแรงกล้าขอไม่

ให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินถึงสามปีกับหกเดือน

18 และท่านได้อธิษฐานขออีกครั้งหนึ่ง และฟ้าสวรรค์ได้ประทานฝนให้ และแผ่นดินจึงได้ผลิตพืชผลต่างๆ

ท่านอาจจะคิดเช่นเดียวกันกับที่ผมเคยคิดว่า แต่เอลียาห์เป็นผู้เผยพระวจนะ เขาเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ฉันไม่สามารถทำในสิ่งที่เอลียาห์ทำได้หรืออย่างไรก็ตามยากอบไม่ได้กล่าวว่า “เอลียาห์เป็นผู้เผยพระวจนะ และท่านอธิษฐาน” แต่ยากอบกล่าวว่าเอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ “ที่มีสภาพเหมือนกับเราทั้งหลาย” เอลียาห์ทำผิดและล้มเหลวเช่นเดียวกับพวกเรา และเอลียาห์ทำความผิดพลาดเช่นเดียวกับเรา แต่กระนั้นคำอธิษฐานของท่านก็เกิดผล

พระเจ้าไม่ได้ทรงสดับฟังผู้เผยพระวจนะเร็วกว่าที่จะสดับฟังผู้เชื่อคนอื่น ๆ ยากอบไม่ได้กล่าวว่าเป็น “คำอธิษฐานของผู้เผยพระวจนะ” ที่ทำให้สิ่งต่างๆ สำเร็จลง แต่กล่าวว่า “คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรม...”

ท่านอาจกล่าวว่า “หากฉันชอบธรรมฉันคงทำเช่นนั้นได้” แต่หากท่านรอดแล้วท่านก็ชอบธรรม เพราะท่านเป็น “คนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์ (พระเยซูคริสต์)” (2 โครินธ์ 5:21) พระเจ้าทรง

ทำให้ท่านชอบธรรม ท่านไม่สามารถทำให้ตนเองชอบธรรมได้

ในฐานะที่ผมเป็นศิษยาภิบาลมาเกือบ 12 ปี บ่อยครั้งที่ผมเห็นคนในที่ประชุมของผมดำเนินชีวิตโดยมอบถวายให้พระเจ้าไม่ถึงครึ่งหนึ่งของคนอื่น ๆ แต่กระนั้นพวกเขาก็สามารถอธิษฐานได้อย่างเกิดผลเป็นสองเท่าของคนอื่น ๆ พวกเขาสามารถอธิษฐานด้วยความเชื่อได้เร็วกว่าทั้งสำหรับตัวพวกเขาเองและครอบครัวของพวกเขา ผมงุนงงกับเรื่องนี้จนในที่สุดพระเจ้าได้ทรงสำแดงให้ผมเห็นผ่านทางพระวจนะของพระองค์ว่า เราไม่ได้รับคำตอบจากคำอธิษฐานของเราโดยขึ้นอยู่กับว่าเราเป็นคนดีหรือเลวเพียงใด แต่ขึ้นอยู่กับจุดยืนที่ถูกต้องของเราในพระองค์ต่างหาก

เราถูกทำให้ชอบธรรมแล้วในองค์พระเยซูคริสต์ “เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำให้พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์” (2 โครินธ์ 5:21)

ความชอบธรรมหมายถึง จุดยืนที่ถูกต้องกับพระเจ้า พระเยซูทรงเป็นความชอบธรรมของเรา เราทุกคนที่เป็นผู้เชื่อซึ่งบังเกิดใหม่แล้วต่างมีจุดยืนที่ถูกต้องหรือมีความชอบธรรมเช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ทรงมี เราได้รับการเชื้อเชิญให้เข้าไปยังพระที่นั่งแห่งพระคุณด้วยใจกล้าโดยทางพระโลหิตขององค์พระเยซูคริสต์

สิ่งที่ยูดาพูดเกี่ยวกับการอธิษฐาน

ยูดาได้กล่าวบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับการอธิษฐานซึ่งได้ให้ความกระจ่างและเป็นประโยชน์อย่างมาก

ยูดา 20, 21

20 แต่ส่วนท่านที่รักทั้งหลายนั้น จงสร้างตัวของท่านขึ้นบนหลักคำสอนอันบริสุทธิ์ของท่านที่เชื่อกันอยู่ และจงอธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์

21 จงรักษาตัวไว้ให้ดำรงในความรักของพระเจ้า คอยพระกรุณาของพระเยซูคริสต์เจ้าของเราจนกว่าจะได้ใช้ชีวิตนิรันดร์

คำสอนของยูดาในที่นี้สอดคล้องกับสิ่งที่เปาโลได้กล่าวไว้แก่คริสตจักรในเมืองโครินธ์ “เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ ใจของข้าพเจ้าอธิษฐาน...” และ “ฝ่ายคนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้นก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว...” (1 โครินธ์ 14:14, 4)

คำว่า “ทำให้จำเริญขึ้น” หมายถึง การเสริมสร้างขึ้น การอธิษฐานภาษาแปลกๆ เสริมสร้างผู้เชื่อหรือทำให้พวกเขาจำเริญขึ้น ท่านสามารถกล่าวได้ว่า การอธิษฐานภาษาแปลกๆ เป็นเครื่องมือในการ “สร้างกล้ามเนื้อในฝ่ายวิญญาณขึ้น”

ยูดาไม่ได้กล่าวว่าการอธิษฐานภาษา

แปลกๆ จะเสริมสร้างความเชื่อของท่านขึ้น เขากล่าวว่า “...สร้างตัวของท่านขึ้นบนหลักคำสอนอันบริสุทธิ์ของท่าน...”

เป็นเรื่องโง่เขลาที่จะนำข้อพระคัมภีร์นี้ออกจากบริบทและพยายามที่จะพิสูจน์บางอย่าง เราไม่ควรพยายามทำให้ข้อพระคัมภีร์กล่าวบางสิ่งบางอย่างที่ไม่สอดคล้องกันกับข้อพระคัมภีร์ส่วนที่เหลือ ในย่อหน้านั้น เราจำเป็นต้องตีความหมายข้อพระคัมภีร์จากความกระจ่างของทั้งย่อหน้า เราจำเป็นต้องศึกษาข้อพระคัมภีร์นั้นในบริบท รวมข้อพระคัมภีร์ต่างๆ ไว้ด้วยกัน จากนั้นข้อหนึ่งจะช่วยและแก้ไขอีกข้อหนึ่ง และข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดก็จะสอดคล้องกันเป็นอย่างดี

โรม 10:17 บอกไว้เสริมสร้างความเชื่อแก่เรา “ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์” เราเสริมสร้างความเชื่อของเราโดยการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า และโดยการอธิษฐานภาษาแปลกๆ เราเสริมสร้างตนเองขึ้นในฝ่ายวิญญาณโดยอยู่บนความเชื่อที่เรามีอยู่แล้ว

เราสามารถสร้างกล้ามเนื้อฝ่ายวิญญาณให้ชีวิตประจำวันของเราได้ในขณะที่เราได้รับการเสริมสร้างขึ้นโดยการอธิษฐานในฝ่ายวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“...คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้น
มีพลังทำให้เกิดผล”

- ยากอบ 5:16

สิ่งที่คนอื่น ๆ ในพระคัมภีร์พูด เกี่ยวกับการอธิษฐาน(ตอนที่ 2)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: 1 เปโตร 3:1-6, 12, 1 ยอห์น 5:14-16, ฮีบรู 6:4-6, 10:26-29, 3 ยอห์น 2

ประเด็นหลัก: พระเนตรและพระกรรมของพระเจ้าเปิดออกต่อเสียงร้องทูลของผู้ชอบธรรมอยู่เป็นนิตย์

ในจดหมายที่เปโตรเขียนถึงคริสตจักร เปโตรได้ให้คำแนะนำในเรื่องการอธิษฐานแก่ผู้เชื่อด้วยเช่นกัน

ความสัมพันธ์ต่อคุณสมบัติ ของการอธิษฐานได้

“ท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เช่นกัน จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจในเธอ จงให้เกียรติแก่ภรรยา เพราะเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า และเพราะท่านทั้งสองได้รับชีวิตอันเป็นพระคุณเป็นมรดก เพื่อว่าคำอธิษฐานของท่านจะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง” (1 เปโตร 3:7) เปโตรกำลังกล่าวถึงชีวิตสมรสที่ทั้งสามีและภรรยาต่างเป็นผู้เชื่อ เพราะเขากล่าวว่า “...ท่านทั้งสองได้รับชีวิตอันเป็นพระคุณเป็นมรดก...”

ท่านที่เป็นผู้ขายรับ หากคำอธิษฐานบางอย่างของท่านไม่ได้รับคำตอบ บางที

ท่านควรสำรวจความสัมพันธ์ที่ท่านมีต่อภรรยาของท่าน ท่านแสดงความอ่อนโยนและความเอาใจใส่ต่อเธอหรือไม่ ท่าน “ให้เกียรติแก่ภรรยา เพราะเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า” หรือไม่? หากไม่เป็นเช่นนั้น เปโตรกล่าวว่าคำอธิษฐานของท่านจะมีอุปสรรคขัดขวาง

ท่านได้ให้คำเตือนที่คล้ายคลึงกันนี้แก่บรรดาภรรยาด้วยเช่นกัน ให้เรามาดูข้อพระคัมภีร์ด้วยกัน

1 เปโตร 3:1-6

1 ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จงเชื่อฟังสามีของท่านเพื่อว่าแม้สามีบางคนจะไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า แต่ความประพฤติของภรรยาก็อาจจะชักจูงใจเขาได้โดยไม่ต้องพูดเลยสักคำเดียว

2 คือเมื่อเขาได้เห็นความประพฤติที่
นอบน้อมและดีงามของท่านทั้งหลายผู้
เป็นภรรยา

3 การประดับกายของท่านนั้น อย่าให้
เป็นการประดับภายนอก ด้วยการถัก
ผม ประดับด้วยเครื่องทองคำ และนุ่งห่ม
เสื้อผ้าสวยงาม

4 แต่จงให้เป็นการประดับภายในจิตใจ
แต่งด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลาย
คือด้วยจิตใจที่สงบและสุภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่
ประเสริฐยิ่งในสายพระเนตรพระเจ้า

5 บรรดาสตรีผู้ทรงศีลในครั้งโบราณนั้น
ผู้ซึ่งเชื่อในพระเจ้า ก็ได้ประดับกายเช่นนั้น
และเชื่อฟังสามีของตน

6 เช่นนางซาร่าห์เชื่อฟังอับราฮัมและเรียก
ท่านว่านาย ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติดี
และไม่มี ความหวาดกลัวสิ่งใด ท่านก็เป็น
บุตรหลานของนาง

ในข้อพระคัมภีร์ตอนนี้เปโตรได้ให้คำ
แนะนำว่ามีวิธีที่จะชนะใจสามีที่ยังไม่ได้รับ
ความรอดได้โดยไม่ต้องพูดเลยสักคำเดียว
“...แม้สามีบางคนจะไม่เชื่อฟังพระวจนะ
ของพระเจ้า แต่ความประพฤติของภรรยา
ก็อาจจะชักจูงใจเขาได้โดยไม่ต้องพูดเลย
สักคำเดียว” คำว่า “ความประพฤติ” ในข้อ
นี้หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต การปฏิบัติ
ตัวของภรรยา

**พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของผู้
ชอบธรรม**

ต่อมาในบทเดียวกันนี้ เปโตรได้กล่าว
เพิ่มเติมเกี่ยวกับการอธิษฐาน

1 เปโตร 3:12

12 เพราะว่าพระเนตรขององค์พระผู้เป็น
เจ้าเฝ้าดูคนชอบธรรม และพระกรรมของ
พระองค์ทรงสดับคำอ้อนวอนของเขา แต่
พระพักตร์ของพระองค์ไม่เป็นมิตรกับคน
ทั้งหลายที่ทำชั่ว

ใครคือคนชอบธรรมที่ข้อนี้กล่าว
ถึง? ในบทที่ 9 เราเห็นแล้วว่าพวกเราซึ่งเป็น
ผู้เชื่อที่ได้รับการบังเกิดใหม่แล้วคือผู้
ชอบธรรมในองค์พระเยซูคริสต์ “เพราะ
ว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรง
ไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อ
เราจะเป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทาง
พระองค์” (2 โครินธ์ 5:21) ความชอบ
ธรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเราเป็นคนดีหรือเลว
มากเพียงใด แต่ขึ้นอยู่กับจุดยืนของเรา
ในพระคริสต์ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นความ
ชอบธรรมของเรา

เปโตรกล่าวว่าพระเนตรขององค์
พระผู้เป็นเจ้าเฝ้าดูพวกเราอยู่ และ “...
พระกรรมของพระองค์ทรงสดับคำ
อ้อนวอน [ของเรา]...” หน้าที่ที่พระเจ้า
ทรงมีพระเนตรและพระกรรม คุณไม่ได้ใจ

หรือครับ? พระองค์ทรงมองดูเราและทรง
ไต่ยินเรา พระกรรมของพระองค์ทรงสดับ
คำอธิษฐานของเรา แต่ตามที่เราเห็นในข้อ
ที่ 7 เราสามารถขัดขวางคำอธิษฐานของ
เราได้ พระเจ้าไม่ได้ขัดขวางคำอธิษฐานนั้น
พระองค์มิได้ทรงปฏิเสธที่จะฟัง แต่เราเอง
ต่างหากที่สามารถขัดขวางคำอธิษฐานของ
เราได้ ให้เราดูให้แน่ใจว่าเราไม่ได้ขัดขวาง
คำอธิษฐานของเราเสียเอง และเราจึงจะ
สามารถรู้ได้ว่าพระกรรมของพระองค์ทรง
สดับคำอธิษฐานของเรา

เฝ้าระวังและอธิษฐาน

ต่อมาใน 1 เปโตร 4:7 กล่าวว่า
“อวสานของสิ่งทั้งปวงก็ใกล้จะมาถึงแล้ว
เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงมีสติสัมปชัญญะ
และจงรู้จักสงบใจ (ฉบับภาษาอังกฤษแปล
ว่า จงเฝ้าระวัง) เพื่อแก่การอธิษฐาน” ภาย
ใต้การดลใจขององค์พระวิญญาณบริสุทธิ์
เปโตรเห็นอนาคตซึ่งเป็นยุคที่เรามีชีวิตอยู่
กันในปัจจุบันนี้ และได้เตือนผู้เชื่อเกี่ยว
กับความจำเป็นอย่างยิ่งของการอธิษฐาน
อย่างเฝ้าระวัง ในพระกิตติคุณมาระโก
เราได้อ่านตอนที่พระเยซูตรัสเกี่ยวกับยุค
สุดท้ายไว้ว่า “จงเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่
เพราะท่านไม่รู้ว่เวลาวันนั้นจะมาถึงเมื่อ
ใด” (มาระโก 13:33)

น้ำพระทัยของพระเจ้าในการอธิษฐาน

ยอห์นได้กล่าวถึงสิ่งสำคัญเกี่ยวกับ
การอธิษฐานไว้ด้วยเช่นกัน

1 ยอห์น 5:14-16

14 และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์
คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์
ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา

15 และถ้าเรารู้ว่า พระองค์ทรงโปรดฟัง
เรา เมื่อเราทูลขอสิ่งใดๆ เราก็รู้ว่าเราได้
รับสิ่งที่เราทูลขอนั้นจากพระองค์

16 ถ้าผู้ใดเห็นพี่น้องของตนกระทำความ
บาปอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่นำไปสู่ความตาย
ผู้นั้นจงทูลขอ และพระองค์ก็จะทรง
ประทานชีวิตแก่ผู้ที่กระทำความบาป ซึ่งไม่ได้
นำไปสู่ความตาย บาปที่นำไปสู่ความตาย
ก็มี ข้าพเจ้ามิได้ว่าให้อธิษฐานในเรื่องบาป
อย่างนั้น

ถึงแม้ว่าข้อพระคัมภีร์ตอนนี้จะกล่าว
ถึงคำว่า “การอธิษฐาน” ไว้เพียงครั้งเดียว
แต่ยอห์นได้ใช้คำว่า “ทูลขอ” ซึ่งเป็นการ
กล่าวถึงการอธิษฐาน ยอห์นกล่าวว่า “...
ถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์ของ
พระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา” ให้
ระลึกไว้ว่า หากสิ่งนั้นเป็นไปตามพระวจนะ
ของพระเจ้า สิ่งนั้นก็เป็นที่น้ำพระทัยของ
พระองค์

บางคนมีท่าทีเช่นนี้คือพวกเขาจะ

อธิษฐานสำหรับบางสิ่งบางอย่าง และ ถ้าหากสิ่งนั้นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ก็จะทรงประทานสิ่งนั้นให้แก่พวกเขา หากสิ่งนั้นไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ก็จะไม่ทรงประทานให้ อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่สิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวไว้

ยอห์นกล่าวว่า “...ถ้าเราทูลขอสิ่งใด ที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา” พระวาทะของพระองค์ คือน้ำพระทัยของพระองค์ หากเราว่า พระวาทะของพระเจ้ากล่าวถึงเรื่องหนึ่งไว้อย่างไร เราก็รู้ว่าน้ำพระทัยของพระองค์ สำหรับเรื่องนั้นเป็นอย่างใดด้วย นี่เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันกับคำตรัสของพระเยซูคริสต์ “...ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และ ถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใด ซึ่งท่านปรารถนา ก็จะได้สิ่งนั้น” (ยอห์น 15:7)

ข้อ 16 ของข้อพระคัมภีร์ข้างต้นเป็นหัวข้อที่มีการถกเถียงกันเป็นอย่างมาก และนักเทศน์ส่วนใหญ่ก็อยู่ห่างๆ จากหัวข้อนี้ อย่างไรก็ตาม ข้อนี้อยู่ถัดจากสองข้อก่อนหน้านี้ และยังคงพูดถึงเรื่องการอธิษฐาน

1 ยอห์น 5:16

16 ถ้าผู้ใดเห็นพี่น้องของตนกระทำความบาปอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่นำไปสู่ความตาย ผู้นั้นจงทูลขอ และพระองค์ก็จะทรง

ประทานชีวิตแก่ผู้ที่กระทำความบาป ซึ่งไม่ได้นำไปสู่ความตาย บาปที่นำไปสู่ความตายก็มี ข้าพเจ้ามิได้ไว้ให้อธิษฐานในเรื่องบาปอย่างนั้น

ยอห์นกำลังกล่าวในที่นี้ว่าหากเราทูลต่อพระเจ้าขอการอภัยให้บางคน สิ่งนี้เป็นไปตามพระวาทะของพระองค์และน้ำพระทัยของพระองค์ และพระองค์จะทรงอภัยแก่คนนั้น

หลายปีก่อน ผมได้จัดงานประชุมชั้นใกล้ๆ กับบ้านเกิดของผมในรัฐเท็กซัส เมื่อผมได้รับโทรศัพท์ว่าคุณยายของผมอยู่ในอาการโคม่าและใกล้จะเสียชีวิตอยู่ที่บ้านของเธอ ทุกคืนหลังจากจบการประชุมในตอนค่ำ ผมขับรถกลับไปยังบ้านของเธอและนั่งอยู่กับเธอตลอดทั้งคืน เธอไม่รู้สีกตัวเลย

ในคืนที่สามที่ผมนั่งอยู่ที่นั่น ผมอธิษฐานว่า “พระเจ้าที่รัก ลูกขอโทษที่ไม่ได้อธิษฐานเพื่อคุณยายเมื่อวันก่อนที่ลูกมาเยี่ยมเธอ”

ผมรู้ว่า คุณยาย ของ ผม เป็นคริสเตียนและรักพระเจ้า แต่สิ่งที่ถูกต้องที่ควรทำเธอไม่ได้ทำ เช่นเดียวกันกับสิ่งไม่ดีที่ไม่ควรทำแต่เธอกลับทำ และผมเห็นได้ว่าเธอพลาดไปในจุดนี้ (คนอื่น ๆ สามารถสังเกตเห็นจุดที่ผมพลาด บางครั้งเราสามารถสังเกตเห็นจุดที่คนอื่น ๆ พลาดได้ดีกว่าที่เราจะ

เล็งเห็นจุดที่ตนเองพลาดไปเสียอีก)

ดังนั้นผมจึงอธิษฐานว่า “พระเจ้า ลูกหวังว่าลูกจะได้อธิษฐานกับเธอ ขอเพียงให้เธอดีขึ้นเพื่อที่ลูกจะได้อธิษฐานกับเธอ (เธอชรามากแล้วและผมรู้ได้ในวิญญาณของผมว่าเธอกำลังจะจากไป) ขอให้ลูกได้มั่นใจว่าในชีวิตของเธอนั้นไม่มีความบาปที่ยังไม่ได้สารภาพอยู่”

ขณะที่ผมอธิษฐาน มีบางคนพูดว่า “ทำไมเจ้าจึงไม่ขอให้เราให้อภัยเธอ?”

เสียงนั้นเป็นจริงมากจนผมสะดุ้งตกใจ ผมกระโดดออกจากเก้าอี้และพระคัมภีร์ที่อยู่บนตักของผมก็ไถลไปบนพื้นและเข้าไปอยู่ใต้เตียง

ผมถามว่า “นั่นใครพูด?” ผมคิดว่ามีบางคนได้ยื่นผมอธิษฐานและกำลังล้อผมเล่น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อผมมองไปรอบๆ ห้องและมองออกไปนอกประตู ผมก็ไม่พบใคร ผมกลับมานั่งลงและเริ่มศึกษาพระคัมภีร์อีกแต่ไม่มีสมาธิ ผมจึงเริ่มอธิษฐานอีกครั้ง

“พระบิดาเจ้า ทำไมพระองค์จึงไม่นำเธอออกมาจากอาการที่เธอเป็นอยู่และอนุญาตให้ลูกได้อธิษฐานกับเธอเพื่อจะได้เห็นว่าเธอไม่ได้ตายไปพร้อมกับความบาปที่อยู่ในชีวิตของเธอซึ่งเธอยังไม่ได้สารภาพ?”

เสียงนั้นพูดอีกครั้งว่า “ทำไมเจ้าจึงไม่ขอให้เราให้อภัยเธอ?”

ผมกระโดดและพูดอีกว่า “มีคนกำลังแกล้งผมอยู่” แต่จากการตรวจดูห้องนอนของทุกๆ คนในบ้านหลังนั้นแสดงให้เห็นว่าพวกเขา กำลังหลับสนิทอยู่

ผมกลับมายังห้องนอนของคุณยายและพยายามจะศึกษาพระคัมภีร์แต่ทำไม่ได้ ผมจึงเริ่มอธิษฐานอีก

เมื่อผมอธิษฐาน พระองค์ตรัสเป็นครั้งที่สาม “ทำไมเจ้าจึงไม่ขอให้เราให้อภัยเธอ?”

ครั้งนี้ผมนึกถึงตอนที่เอลิเบทกับซามูเอลซึ่งยังเป็นเด็กให้ตอบพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงเรียก ผมตระหนักไดว่านั่นคือพระเจ้าและผมตอบว่า “ให้ลูกทูลขอพระองค์หรือ?”

พระองค์ตรัสว่า “ใช่ เจ้าจงทูลขอเรา เจ้าไม่รู้หรือว่าถ้อยคำของเราใน 1 ยอห์น 5:16 ได้กล่าวไว้ว่า *‘ถ้าผู้ใดเห็นพี่น้องของตนกระทำความบาปอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่นำไปสู่ความตาย ผู้นั้นจงทูลขอ และพระองค์ก็จะทรงประทานชีวิตแก่ผู้ที่กระทำความบาป...’*?”

ผมเปิดพระคัมภีร์ไปที่ข้อพระคัมภีร์นั้นและอ่าน “ใช่แล้วพระองค์ นั่นคือสิ่งที่ข้อนี้กล่าวไว้! พระบิดาเจ้า ลูกทูลขอพระองค์ ขอทรงโปรดอภัยให้เธอ พระองค์ทรงสามารถให้อภัยเธอในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ ทั้งในสิ่งที่ถูกต้องที่ลูกเห็นว่าเธอควรทำ แต่กลับไม่ทำ และเรื่องอื่นๆ ที่เธอไม่เห็นหรือลูกเองก็ไม่เห็น พระองค์ทรงให้อภัย

แล้ว”

พระองค์ตรัสว่า “เราอภัยให้เธอ”

ผมขอบพระคุณพระองค์สำหรับการอภัยนั้น สำหรับผมมันจบเพียงเท่านั้น คุณไม่เห็นหรือว่าสิ่งนี้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์?

อย่างไรก็ตาม ส่วนสุดท้ายของข้อนี้มีข้อยกเว้นอยู่ด้วย ส่วนสุดท้ายกล่าวว่า “บาปที่นำไปสู่ความตายก็มี ข้าพเจ้ามิได้” ให้อิสรฐานในเรื่องบาปอย่างนั้น” เราจะรู้ได้อย่างไรว่าคนๆ หนึ่งได้ทำบาปที่นำไปสู่ความตาย? เราจะรู้ได้ก็ต่อเมื่อองค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยสำแดงแก่เราเท่านั้น

สิ่งนี้เกิดขึ้นกับผมเพียงแค่สองครั้งในชีวิตขณะที่ผมอธิษฐานเพื่อบางคนและพระเจ้าทรงสำแดงแก่ผมว่าไม่มีความจำเป็นที่จะอธิษฐานเพื่อพวกเขา เพราะพวกเขาได้ทำบาปที่นำไปสู่ความตาย

ความบาปที่นำไปสู่ความตายนี้คืออะไร? ประการแรก ในข้อนี้ยอห์นไม่ได้กำลังกล่าวถึงความตายฝ่ายร่างกาย แต่กำลังกล่าวถึงความตายฝ่ายวิญญาณ นี่ไม่ใช่ความบาปซึ่งคนที่ยังไม่เชื่อจะทำได้ แต่เป็นความบาปที่มีเพียงคริสเตียนเท่านั้นที่จะสามารถทำได้ เพราะยอห์นได้ใช้คำว่า “พี่น้อง”

ให้เราดูเรื่องนี้อย่างละเอียดมากขึ้นในพระธรรมฮีบรู

ฮีบรู 6:4-6

4 เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับการสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว และได้รู้รสของประทานจากสวรรค์ ได้มีส่วนในพระวิญญาณบริสุทธิ์

5 และได้ชิมความดีงามแห่งพระวจนะของพระเจ้า และฤทธิ์เดชแห่งยุคที่จะถึงนั้น

6 ถ้าเขาเหล่านั้นได้ชิมแล้วหลงไป ก็เหลือวิสัยที่จะนำเขามาสู่การกลับใจอีกได้ เพราะตัวเขาเองได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าเสียแล้ว และทำให้พระองค์ทรงรับการดูหมิ่นเยาะเย้ย

ฮีบรู 10:26-29

26 เมื่อเราได้รับรู้เรื่องความจริงแล้ว แต่เรายังขึ้นทำผิดอีก เครื่องบูชาลบบาปนั้นก็จะไม่มีเหลืออยู่เลย

27 แต่จะมีความหวาดกลัวในการรอคอยการพิพากษาโทษ และไฟอันร้ายแรง ซึ่งจะเผาผลาญบรรดาคนที่เป็ฯนปฏิปักษ์ต่อพระเจ้า

28 คนที่ได้ฝ่าฝืนบัญญัติของโมเสสนั้น ถ้ามีพยานสักสองสามปาก ก็จะต้องตายโดยปราศจากความเมตตา

29 ท่านทั้งหลายคิดดูซิว่าคนที่เหี้ยมหย่าพระบุตรของพระเจ้า และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญา ซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่า

เป็นลึงชัวซ่า และขัดขึ้นพระวิญญานผู้ทรง
พระคุณนั้น ควรจะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้นกว่า
คนเหล่านั้นสักเท่าใด

ความบาปที่พระเจ้าตรัสถึงในที่นี้ไม่ใช่การโกหก การโกง หรืออะไรทำนอง
นั้น พระเจ้าทรงจัดเตรียมการอภัยให้
สำหรับความบาปเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ตาม
ไม่มีการให้อภัยสำหรับคนเหล่านั้นที่ได้
“เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้า...”

คริสเตียนชาวฮีบรูที่พระธรรมเล่มนี้
เขียนถึงนั้น พวกเขาตกอยู่ภายใต้การกดขี่
ข่มเหงและถูกทอดลงใจให้กลับไปนับถือ
ศาสนาอื่น เมื่อพวกเขาต้อนรับองค์พระเยซู
คริสต์ พวกเขาถูกตัดขาดจากครอบครัว
ของพวกเขา ประสบกับความยากลำบาก
ทางการเงิน และต้องเผชิญกับความทุกข์
ยากลำบากอีกนับไม่ถ้วน แต่พระเจ้าได้
ทรงเตือนพวกเขาในข้อพระคัมภีร์ตอน
นี้ว่าการกลับไปนับถือศาสนาอื่นเป็นการ
ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ ข้อนี้กล่าวว่าพวกเขา
“ดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญา ซึ่งชำระ
เขาให้บริสุทธิ์ว่าเป็นลึงชัวซ่า” หรืออีกนัย
หนึ่งคือ พวกเขาถือว่าพระโลหิตของพระ
เยซูคริสต์เป็นเพียงเลือดธรรมดาๆ เหมือน
อย่างมนุษย์คนอื่น ๆ

ให้เราระลึกไว้ว่าตราบเท้าที่คน ๆ หนึ่ง
ยังคงอยู่ในพระคริสต์ คน ๆ นั้นก็ปลอดภัย
เป็นนิรันดร์ แต่เราจะต้องไม่ลืมว่ามีความ

บาปที่นำไปสู่ความตายอยู่ด้วย

การอธิษฐานทั้ง 3 ด้านของยอห์น

3 ยอห์น 2

2 ท่านที่รัก เหนือสิ่งสารพัดข้าพเจ้า
ปรารถนาให้ท่านมีพลานามัยสมบูรณ์ และ
เจริญสุขทุกประการ อย่างจิตวิญญาน
ของท่านจำเริญอยู่นั้น (จากฉบับการแปล
ภาษาอังกฤษ)

คำที่แปลว่า “ปรารถนา” ในฉบับการ
แปลคิง เจมส์ ในภาษากรีกดั้งเดิมคือคำว่า
“อธิษฐาน” ยอห์นกล่าวไว้ในที่นี้ว่า “ท่าน
ที่รัก เหนือสิ่งสารพัดข้าพเจ้าอธิษฐานขอ
ให้ท่านมีพลานามัยสมบูรณ์ และเจริญสุข
ทุกประการ อย่างจิตวิญญานของท่าน
จำเริญอยู่นั้น” หากยอห์นได้รับการกระ
ตุ้นจากพระวิญญานบริสุทธิ์ให้อธิษฐาน
เช่นนั้น นั่นก็จำเป็นจะเป็นความปรารถนาของ
พระวิญญานบริสุทธิ์ที่มีไว้สำหรับทุก ๆ
คน ดังนั้นการอธิษฐานสำหรับความเจริญ
รุ่งเรืองทางการเงินจึงเป็นสิ่งที่ทำได้ เพราะ
ยอห์นกล่าวว่า “เหนือสิ่งสารพัดข้าพเจ้า
อธิษฐาน...”

คำอธิษฐานของยอห์นในที่นี้สัมพันธ์
กับ 3 ด้านในชีวิตของเราซึ่งได้แก่ ด้าน
ร่างกาย ฝ่ายวิญญาน และด้านวัตถุ ยอห์น
กล่าวว่า “...ข้าพเจ้าอธิษฐาน... ให้
ท่านมีพลานามัยสมบูรณ์ [พระพรदान

ร่างกาย] และเจริญสุขทุกประการ [พระพร
ด้านวัตถุ] อย่างจิตวิญญาณของท่าน
จำเริญอยู่นั้น [พระพรฝ่ายวิญญาณ]" ดัง
นั้นเราจึงเห็นแล้วว่าพระเจ้าทรงปรารถนา
ที่จะอวยพรชีวิตของผู้เชื่อในทุกๆ ด้าน

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

เพราะว่าพระเนตรขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้าเฝ้าดูคนชอบธรรม และ
พระกรรมของพระองค์ทรงสดับคำ
อ้อนวอนของเขา แต่พระพักตร์ของ
พระองค์ไม่เป็นมิตรกับคนทั้งหลายที่
ทำชั่ว — 1 เปโตร 3:12

น้ำพระทัยของพระเจ้า ในการอธิษฐาน(ตอนที่ 1)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: ยอห์น 3:16, 2 เปโตร 3:9, กิจการ 16:31

ประเด็นหลัก: หากคำอธิษฐานของเราเป็นไปตามพระวาทะของพระเจ้า
คำอธิษฐานนั้นก็จะเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

สามบทต่อจากนี้เราจะฟังความสนใจ
ของเราไปที่น้ำพระทัยของพระเจ้าในการ
อธิษฐาน

เมื่อเราอ่านข้อพระคัมภีร์ท่องจำของ
เราใน 1 ยอห์น 5:14 ให้สังเกตคำว่า “ความ
มั่นใจ” และคำว่า “ทรงโปรดฟัง” “และนี่
คือความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์ คือถ้าเรา
ทูลขอสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์
พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา” การแปลอีก
ฉบับหนึ่งของข้อนี้กล่าวว่า “และนี่คือความ
กล้าหาญที่เรามีต่อพระองค์...”

ภายใต้เงื่อนไขใดที่เราสามารถมี
ความมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงโปรดฟังเรา
เมื่อเราอธิษฐาน? พระองค์ทรงโปรดฟัง
เราเมื่อทูลขอสิ่งใดๆ ตามน้ำพระทัยของ
พระองค์!

ข้อถัดไปอ่านดังนี้ “และถ้าเรารู้ว่า
พระองค์ทรงโปรดฟังเรา เมื่อเราทูลขอสิ่ง

ใดๆ เราก็รู้ว่าเราได้รับสิ่งที่เราทูลขอนั้น
จากพระองค์” ให้สังเกตว่าข้อพระคัมภีร์นี้
กล่าวว่า “และถ้า...พระองค์ทรงโปรดฟัง
เรา...เราได้รับสิ่งที่เราทูลขอนั้น...” จาก
การอ่านข้อนี้ ดูเหมือนว่าจะต้องมีบาง
อย่างที่พระองค์ไม่ทรงโปรดฟัง

หากเราไม่มีความมั่นใจหรือความ
กล้าหาญขณะที่เราอธิษฐาน นั่นจะต้องมี
ความหมายว่าพระเจ้าไม่ทรงโปรดฟังเรา
หากเราไม่ทำในส่วนของเรา มันก็จะไม่ได้
ผล

แล้วเราจะมีความมั่นใจ ความกล้า
หาญ และความเชื่อได้อย่างไร? พระวาทะ
ของพระเจ้าก่อให้เกิดความเชื่อ “ฉะนั้น
ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการ
ได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศ
พระคริสต์” (โรม 10:17) “การคลั่งคลาย
พระวาทะของพระเจ้าให้ความสว่าง...”

(สดุดี 119:130) “พระวจนะของพระเจ้า เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์” (สดุดี 119:105) เมื่อเราดำเนินอยู่ในความสว่างแห่งพระวจนะ เราก็จะไม่ดำเนินในความมืด หลายครั้งเราอธิษฐานในความมืดเพราะเราไม่รู้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าคืออะไร เราไม่ได้เข้าไปด้วยความมั่นใจหรือความกล้าหาญ แต่เข้าไปด้วยความลังเลและหวาดหวั่น หวังว่าพระองค์จะทรงโปรดฟังเรา แต่การทำเช่นนั้นไม่ได้ผล

ก่อนอื่นเราต้องเข้าไปในพระวจนะของพระเจ้าและค้นให้พบว่าพระวจนะของพระเจ้าพูดเกี่ยวกับปัญหานั้นไว้อย่างไร จากนั้นเราจึงสามารถอธิษฐานด้วยความเชื่อโดยรู้แน้น้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ได้ (เกือบทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องอธิษฐานอยู่ในพระวจนะของพระเจ้าแล้ว)

น้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับความรอด

ประการแรกเราต่างรู้ว่าการช่วยคนหลงหายให้ได้รับความรอดเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า เพราะนั่นเป็นเหตุผลที่พระเยซูคริสต์เสด็จมายังโลกนี้และสิ้นพระชนม์

ยอห์น 3:16

16 เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์

เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

2 เปโตร 3:9

9 องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเลื่อยซ้ำในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายมาช้านาน พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่

กิจการ 16:31

31 เปาโลและสิลาสจึงกล่าวว่า “จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย”

ผมไม่เคยเจอใครที่อธิษฐานเพื่อคนหลงหายที่พวกเขารักโดยพูดว่า “พระเจ้าหากเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ ขอโปรดช่วยเขาให้รอดด้วยเถิด” อย่างไรก็ตามคำอธิษฐานเพื่อคนหลงหายส่วนใหญ่ของเราไม่เกิดผล เพราะเหตุใดล่ะหรือ? เพราะเราไม่ได้เข้าไปด้วยความมั่นใจและความกล้าหาญ

ข้อพระคัมภีร์หลักของเรากล่าวว่า หากเราเข้าไปด้วยความมั่นใจและความกล้าหาญ และทูลขอตามน้ำพระทัยของ

พระองค์ เราก็รู้ว่าพระองค์ทรงโปรดฟังเรา และเราได้รับในสิ่งที่เราทูลขอนั้น นั่นก็ควรจะชัดเจนมากพอแล้ว แต่อย่างไรก็ตามบ่อยครั้งที่คำอธิษฐานของเราอยู่ในฝ่ายธรรมชาติมากกว่าฝ่ายวิญญาณ เราอธิษฐานว่า “พระเจ้า ขอโปรดช่วยให้คนที่ลูกรักได้รับความรอด” และจากนั้นเราก็รู้สึกว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของเราหรือไม่! หากคนๆ นั้นได้รับความรอดทันที เราก็จะเชื่อว่าพระเจ้าทรงฟังเรา หากเขายังไม่ได้รับความรอด หากเราไม่เห็นความเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเขา เราก็คิดว่าพระเจ้าไม่ทรงฟังเรา นี่เป็นการดำเนินตามที่เราตามองเห็น ไม่ใช่การดำเนินตามความเชื่อ และมีแต่จะนำมาซึ่งความสงสัย

ท่านอาจพูดว่า “ผมอธิษฐานเพื่อคนที่ผมรักที่ยังไม่ได้รับความรอดซ้ำแล้วซ้ำเล่า และมันดูเหมือนว่าคำอธิษฐานของผมจะไม่ได้ผล” ให้กลับไปดูในพระวจนะของพระเจ้าและท่านจะพบว่าเหตุใดคำอธิษฐานของท่านจึงไม่ได้รับคำตอบ “และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์...”

ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะช่วยให้คนหลงหายได้รับความรอดอย่างที่เราเพิ่งได้เห็นจากข้อพระคัมภีร์ พระวจนะของพระเจ้าคือน้ำพระทัยของพระองค์ ดังนั้นหากสิ่งที่เราทูลขอเป็น

ไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ เราก็รู้ว่าเราได้รับในสิ่งที่เราทูลขอ

ครั้งหนึ่งผมเคยรู้จักนักเทศน์ในชนบทคนหนึ่งที่ไม่เคยมีโอกาสดำเนินศิษยาภิบาลของคริสตจักรขนาดใหญ่เลยเหตุเพราะระดับการศึกษาที่จำกัดของเขา ส่วนใหญ่แล้วเขาเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรในชุมชนขนาดเล็ก แต่อย่างไรก็ตามเขาก็เป็นที่ต้องการในการจัดงานฟื้นฟูอยู่เรื่อยๆ เพราะจำนวนคนมากมายที่เขาได้นำรับความรอด ที่ได้ก็ตามที่เขาไปก็จะมีความมากมายได้รับความรอด เขาสามารถไปยั้งคริสตจักรที่ไม่มีคนได้รับความรอดมาเป็นเวลาหลายปี และผู้คนจำนวนมากก็จะต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

ขณะที่เขาอายุหกสิบต้นๆ และยังคงมีความสุขกับความสำเร็จที่เป็นปรากฏการณ์ของเขา ครั้งหนึ่งผมถามเขาถึงเคล็ดลับของความสำเร็จ

เขาบอกผมว่า “มันเป็นเรื่องง่ายๆ” “ผมเพียงแค่ใช้ความเชื่ออย่างเดียวกันในการที่จะเห็นผู้คนได้รับความรอดเช่นเดียวกับที่จะเห็นพวกเขาได้รับการรักษาให้หายหรือที่จะเชื่อพระเจ้าสำหรับเรื่องอื่นๆ การสงสัยว่าผู้คนจะรับความรอดหรือไม่ฉันไม่เคยอยู่ในความคิดของผมเลย หากเกิดความสงสัยขึ้น ผมก็จะต่อต้านมันในพระนามพระเยซู”

“ผมอธิษฐาน แต่ไม่ได้อธิษฐานมากกว่าคนอื่น ๆ และแน่นอนว่าผมแสวงหาพระเจ้า แต่ผมถือว่าความสำเร็จของผมในการนำผู้คนมารับความรอดขึ้นอยู่กับสิ่งหนึ่ง นั่นคือผมมั่นใจว่าคนที่ยังไม่ได้รับความรอดจะมา ด้วยตาแห่งความเชื่อผมเห็นบริเวณด้านหน้าเวทีเต็มไปด้วยคนที่หลงหาย และถ้าการประชุมไม่ได้ดำเนินไปอย่างดีเท่าที่ควร ผมก็จำเป็นต้องอธิษฐานเพิ่มเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมเพียงแค่ว่าใช้ความเชื่อเพิ่มมากขึ้น”

นักเทศน์ท่านนี้กำลังแสดงความมั่นใจ ความกล้าหาญอย่างที่ยึดพระคัมภีร์หลักของเราได้กล่าวไว้ เพราะเขารู้ว่าพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

แต่ในทางกลับกัน บางคนมองแต่สถานการณ์ พวกเขาพูดว่า “เมื่อคืนนี้ไม่มีใครมาที่บริเวณด้านหน้าเวที พวกเขาจะไม่ออกมาด้านหน้าในคืนนี้ด้วย” คนประเภทนี้จับจ้องไปยังสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เขาอาจจะอธิษฐานเพื่อวิญญานของคนเหล่านั้น แต่ไม่เห็นพวกเขามาหาพระเยซูคริสต์ อันที่จริงแล้วเขาไม่ได้มีความมั่นใจว่าคนเหล่านั้นจะออกมา ความเชื่อของเขาอยู่ที่สิ่งที่เขามองเห็นได้เท่านั้น

เราสามารถทำให้คำอธิษฐานของเราเป็นโมฆะได้'

บ่อยครั้งที่ผู้คนทำให้คำอธิษฐานของ

พวกเขาเป็นโมฆะ! พวกเขาอาจจะอธิษฐานหรือแม้แต่ขอให้คนอื่น ๆ อธิษฐานให้ แต่จากนั้นพวกเขาก็ทำให้คำอธิษฐานของตนเองและความเชื่อของคนที่ได้อธิษฐานร่วมกับพวกเขาเป็นโมฆะโดยการพูดสิ่งที่ เป็นลบ ให้พูดความเชื่อ ไม่ใช่ความสงสัย!

ผมเคยรู้จักผู้รับใช้ท่านหนึ่งที่ได้ขอให้ผมและคนอื่น ๆ อธิษฐานเพื่อลูกชายของเขา แต่อย่างไรก็ตามในขณะที่เดียวกันกับที่เขาขอให้อธิษฐานเพื่อ เขาก็จะพูดกับลูกชายของเขาว่า “ลูกจะไม่มีความประสบความสำเร็จในชีวิต พ่อไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับลูกดี! พ่อทำทุกอย่างที่พ่อทำได้ไปแล้ว พ่ออธิษฐานซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่ดูเหมือนว่าคำอธิษฐานของพ่อไม่ได้ทำให้อะไรดีขึ้นเลย”

ผู้ชายคนนี้ก็กำลังสารภาพถึงความพ่ายแพ้และความล้มเหลวแทนที่จะเป็นชัยชนะและความเชื่อ เขากำลังก่อให้เกิดความสงสัยและความรู้สึกไม่มั่นคงขึ้นในตัวลูกชายของเขา และนี่เป็นสาเหตุว่าทำไมหลายคนจึงสูญเสียลูก ๆ ของตน

ในขณะที่เราอธิษฐานเพื่อลูก ๆ ในบ้านของเรา เราจะต้องไม่ทำสิ่งใดที่เป็น การทำให้ประสิทธิภาพของคำอธิษฐานของเราเป็นโมฆะ เราจะต้องสร้างความมั่นใจและความไว้วางใจในลูก ๆ ของเรา ขึ้น เราจะต้องปลุกฝังความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในพวกเขา

ก่อนที่จะผมจะแต่งงาน ผมมักจะพักอยู่

ในบ้านของศิษยาภิบาลระหว่างการประชุม
ฟื้นฟู และผมรู้สึกสงสารลูกๆ ของพวกเขา
อยู่บ่อยครั้ง

ผมจำลูกชายวัย 12 ปีของศิษยาภิ
บาลคนหนึ่งได้เป็นอย่างดี พ่อแม่ของเขา
ไม่มีความอดทนและอารมณ์ร้อนกับเขา
พวกเขาจะบอกกับลูกเสมอว่าเขาจะไม่
วันประสบความสำเร็จในชีวิต และเขาก็ไม่
ประสบความสำเร็จจริงๆ! เขาทำให้หัวใจ
ของพ่อแม่แตกสลาย เขาแต่งงานหลาย
ครั้ง และเขาไม่เคยจัดเตรียมสิ่งต่างๆ แก่
ครอบครัวของเขาเลย

พ่อแม่สองคนนี้อาจจะอธิษฐานและ
ขอให้คริสตจักรของพวกเขาอธิษฐานเพื่อ
พวกเขาอาจต้องเสียน้ำตามากมายหรือ
แม้กระทั่งอดอาหาร แต่ชีวิตของเขาทำให้
ประสิทธิภาพของคำอธิษฐานของพวกเขา
เป็นโมฆะ

จากจุดยืนฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับ
จุดยืนฝ่ายธรรมชาติ สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น
กับลูกๆ ในวัยเด็กนั้นเป็นสิ่งที่สร้างชีวิต
ของพวกเขาขึ้นเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ให้ช่วง
เวลาเหล่านั้นับบริบูรณ์ในฝ่ายวิญญาณและ
มีความหมายต่อลูกๆ ของท่าน ใช้ชีวิต
ให้เหมือนกับสิ่งที่ท่านพูด และร่วมมือกับ
พระเจ้าไม่ใช่ต่อต้านพระองค์

ผมยังเคยเห็นลูกๆ ของศิษยาภิบาล
ถูกละเลย ภรรยาของศิษยาภิบาลมัวแต่
ยุ่งกับการทำงานในคริสตจักรจนลูกๆ ของ

พวกเขาถูกทิ้งไว้ให้ทำสิ่งที่พวกเขาอยาก
จะทำโดยลำพัง นั่นเป็นเหตุผลที่ผมบอก
ภรรยาของผมตอนที่เราแต่งงานกันใหม่ๆ
ว่า “ผมจะดูแลคริสตจักร ส่วนคุณก็ดูแล
บ้าน”

ในคริสตจักรแห่งแรกที่ผมเป็นศิษ
ยาภิบาลหลังจากที่เราแต่งงานกัน ผมได้
รับแจ้งว่าเป็นธรรมเนียมของพวกเราที่ศิษ
ยาภิบาลจะสอนชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับ
ผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ชาย และภรรยาของศิษยาภิ
บาลสอนชั้นเรียนผู้หญิง ผมบอกพวกเขา
ไปว่าภรรยาของผมไม่สอนโรงเรียนพระ
คัมภีร์วันอาทิตย์

พวกเขาแย้งว่า “แต่นี้เป็นธรรมเนียม
ของเรา เราทำแบบนี้กันมากกว่า 20 ปีแล้ว!”

ผมตอบเขาว่า “ผมเพิ่งจะเปลี่ยน
ธรรมเนียม” “เราจะรวมชั้นเรียนทั้งสองชั้น
และสอนเพียงชั้นเรียนเดียวในห้องประชุม
ใหญ่ และผมจะเป็นคนสอนเอง ภรรยา
ของผมไม่สอนโรงเรียนพระคัมภีร์วัน
อาทิตย์ครับ”

เมื่อเขาถามผมว่าทำไม ผมบอกพวก
เขาว่า “ผมจะเทศนาและเป็นศิษยาภิบาล
ของคริสตจักร ส่วนภรรยาของผมจะอยู่ที่
บ้านและดูแลบ้าน ดูแลผมและลูกๆ ของ
เราเมื่อลูกๆ ยังอยู่กับเรา ผมต้องการให้
เธอดูแลสิ่งต่างๆ ที่นั่น ส่วนที่นั่นผมจะดูแล
เอง มีคนที่มีความสามารถซึ่งทำงานได้ใน
คริสตจักร ดังนั้นให้พวกเขาทำงาน”

เมื่อพวกเขาต้องการแต่งตั้งคุณ โอเรธาขึ้นเป็นประธานสภามิชชันนารีสตรี ผมจึงย้ำกับพวกเขาอีกว่า “เธอสามารถเข้าร่วมการประชุมได้” ผมบอกพวกเขาว่า “แต่เธอจะไม่รับใช้ไม่ว่าจะในด้านใดก็ตาม” การตัดสินใจเช่นนี้เป็นสิ่งที่ดีสำหรับครอบครัวของเรา

สิทธิอำนาจในการอ้างสิทธิ์ของครอบครัว

ผู้เชื่อทุกคนมีสิทธิอำนาจในครอบครัวของตนเอง เรามีสิทธิอำนาจในครอบครัวของเรามากกว่าในที่อื่นๆ พระธรรมกิจการฯ 16:31 บอกเราว่า “...จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย” ในการอธิษฐานเพื่อครอบครัวของพวกเขา ผู้คนมากมายต้องดิ้นรนและอ้อนวอนพระเจ้าให้ช่วยครอบครัวของพวกเขาให้ได้รับความรอด แต่พวกเขาไม่เคยสนับสนุนคำอธิษฐานของพวกเขาด้วยการอ้างสิทธิ์ในพระสัญญา ดังนั้นพวกเขาก็อธิษฐานในความมืดแทนที่จะอยู่ในความสว่างแห่งพระวจนะของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์หลักของเรากล่าวว่า “...คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ [เรารู้ว่าความรอดสำหรับลูกๆ ของเราเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า] พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา และถ้าเรารู้ว่า

พระองค์ทรงโปรดฟังเรา เมื่อเราทูลขอสิ่งใดๆ เราก็มั่นใจว่าเราได้รับสิ่งที่เราทูลขอนั้นจากพระองค์” (1 ยอห์น 5:14-15)

หากเรารู้ว่าพระเจ้าทรงโปรดฟังเรา เราก็ไม่จำเป็นต้องคอยอ้อนวอนพระองค์ให้ช่วยลูกๆ ของเราให้ได้รับความรอด นี่ไม่ได้มีความหมายว่าทั้งครอบครัวจะมาหาพระเยซูคริสต์ในช่วงข้ามคืน แต่ขณะที่เรายืนยันมั่นคงอยู่ในความเชื่อ และขอบพระคุณพระเจ้า พวกเขา ก็ได้รับความรอด

การที่เรายังคงทูลขอและอ้อนวอนพระเจ้าต่อไปเรื่อยๆ เป็นการสารภาพว่าเราไม่ได้เชื่อว่าเราได้รับในสิ่งที่ทูลขอ หากเราเชื่อจริงๆ ว่าเราได้รับในสิ่งที่เราปรารถนาจากพระเจ้า เราก็จะขอบพระคุณพระองค์สำหรับสิ่งนั้นตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้!

ท่านเห็นไหมว่า ในบางครั้งเรามีทำที่หรือทำในสิ่งที่ถูกต้อง แต่ไม่ได้มีความเชื่อที่ถูกต้อง เราอาจทำในสิ่งที่ถูกต้องเพราะเขาบอกให้เราทำหรือคนอื่นๆ เขาทำกัน แต่หากเราต้องการเห็นผลดี เราจะต้องมีความเชื่อสำหรับคำตอบอยู่ภายในหัวใจของเรา

ความคิดที่ว่าลูกๆ ของเราจะไม่ได้รับความรอดไม่เคยอยู่ในหัวใจของผมเลย เพราะผมมีสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชในครอบครัวของผม ผมอธิษฐานเพื่อพวกเขาเพียงครั้งเดียวและกล่าวอ้างถึงความรอด

ของพวกเขามีพื้นฐานอยู่บนพระวอนะ
ของพระเจ้า เมื่อความคิดที่บอกว่าพวก
เขาจะไม่ได้รับความรอดมาเยือนผม ผม
จะปฏิเสธความคิดนั้นโดยทันทีในพระนาม
ขององค์พระเยซูคริสต์ ผมมีความมั่นใจ
มีความกล้าหาญว่าลูกๆ ของเราจะได้รับความ
รอดเพราะผมอธิษฐานตามน้ำพระทัย
ของพระเจ้า

เมื่อเรารู้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าที่
มีต่อคนหลงหายเป็นเช่นไร เราไม่ควรจะ
อธิษฐานเช่นนี้อีกเลย “พระเจ้า หากเป็น
น้ำพระทัยของพระองค์ ขอโปรดช่วยคน
นี้ให้รอดด้วยเถิด” เพราะเรารู้ว่านี่เป็นน้ำ
พระทัยของพระองค์

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อ
พระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็น
พระประสงค์ของพระองค์ พระองค์
ก็ทรงโปรดฟังเรา และถ้าเรารู้ว่า
พระองค์ทรงโปรดฟังเรา เมื่อเราทูล
ขอสิ่งใด ๆ เราก็มั่นใจว่าเราได้รับสิ่งที่เรา
ทูลขอนั้นจากพระองค์”

- 1 ยอห์น 5:14-15

น้ำพระทัยของพระเจ้า ในการอธิษฐาน(ตอนที่ 2)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: อิสยาห์ 53:4-5, มัทธิว 8:16-17,
1 เปโตร 2:24

ประเด็นหลัก: ในการที่เราจะเป็นนักอธิษฐานที่มีประสิทธิภาพได้ เราจำเป็นต้องมีพระวณะของพระเจ้าฝังอยู่ภายในเรา

ขณะที่เราศึกษากันต่อไปเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าในการอธิษฐาน ให้เรา มาดูคำตรัสที่ตรงกับประเด็นนี้ของพระเยซู คริสต์ในยอห์น 15:7 “ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสั่งใด ซึ่งท่านปรารถนา ก็จะได้สิ่งนั้น”

ภายใต้เงื่อนไขใดกันที่พระเยซูทรงบอกให้เราทูลขอสั่งที่เราปรารถนา? พระองค์ตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา...” อีกนัยหนึ่งคือ การบังเกิดใหม่เป็นสิ่งที่เราต้องทำเป็นอันดับแรก หากเราบังเกิดใหม่แล้วเราก็เข้าสนิทอยู่ในพระองค์

พระองค์ยังตรัสอีกว่า “...และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่าน” ดังนั้นในการที่จะเป็นนักอธิษฐานได้ เราจำเป็นต้องมีความรู้ในพระวณะของพระเจ้าอย่างถ่องแท้ เรา

จำเป็นต้องมีถ้อยคำของพระองค์ฝังอยู่ในเรา ในการจะทำเช่นนี้ได้เราจำเป็นต้อง “จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสุทธิแล้วเป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวณะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง” (2 ทิโมธี 2:15)

เมื่อเรามีพระวณะของพระเจ้าฝังอยู่ในเรา เราก็จะรู้วณน้ำพระทัยของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องใดๆ ก็ตามที่เราจำเป็นต้องอธิษฐานเป็นเช่นไร อย่างที่เราได้เห็นในบทที่แล้วว่าพระวณะของพระเจ้าคือน้ำพระทัยของพระองค์ ดังนั้นเราจึงสามารถนำสิ่งที่เราทูลขอเข้าไปยังพระบัลลังก์แห่งพระคุณของพระเจ้าได้ด้วยเชื่อมั่นและความกล้าหาญ

หากเราทำตามขั้นตอนที่หนึ่งและสองของข้อพระคัมภีร์ข้างต้นคือ (1) เราเข้าสนิทอยู่ในพระองค์ (2) ถ้อยคำของ

พระองค์ฝังอยู่ในเรา เราก็สามารถ “ขอล้างไต ซึ่งท่านปรารถนาที่จะได้สิ่งนั้น” นี่ช่างเป็นพระสัญญาที่เต็มด้วยฤทธิ์เดชจริง ๆ!

ผู้เชื่อที่ดำเนินอยู่ในการสามัคคีธรรมร่วมกับพระวจนะจะไม่มีความกังวลสิ่งใดที่นอกเหนือจากน้ำพระทัยของพระเจ้า หากเขารู้พระวจนะ เขาก็รู้ว่ามีสิ่งใดที่ได้สัญญากับเขาไว้แล้วบ้าง เขารู้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้า หากเขาไม่ได้ดำเนินในการสามัคคีธรรมร่วมกับพระวจนะของพระเจ้า เขาก็มีชีวิตอธิษฐานที่ประสบความสำเร็จ และได้รับคำตอบในสิ่งที่เขาอธิษฐานไม่ได้เลย ชีวิตอธิษฐานของเขาจะไม่มีประสิทธิภาพ เพราะพระเยซูตรัสไว้อย่างง่าย ๆ แล้วว่า “ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสู่สนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว...” เราจะต้องเข้าไปตามเงื่อนไขของพระองค์

น้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับการรักษาโรค

พระวจนะของพระเจ้าพูดเกี่ยวกับเรื่องการรักษาโรคไว้อย่างไร? เป็นน้ำพระทัยของพระองค์หรือไม่ที่จะรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย? ให้เรามาดูข้อพระคัมภีร์บางข้อเพื่อกำหนดน้ำพระทัยของพระองค์ในเรื่องนี้

อิสยาห์ 53:4-5

4 แแต่ทีเดียวท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบความเจ็บปวดของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกตี คือพระเจ้าทรงโบยตีและข่มใจ

5 แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความทรยศของเราทั้งหลาย ท่านพลก้ำเพราะความบาปผิดของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลาย สมบูรณ์นั้น ตกแก่ท่าน ที่ท่านต้องพลก้ำนั้นก็ให้เราหายดี

มัทธิว 8:16-17

16 พอค่ำลง เขาพาคนมีผีสิงเป็นอันมาก มาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงขับผีออกด้วยพระดำรัส และบรรดาคนเจ็บป่วยทั้งหลายนั้น พระองค์ก็ทรงรักษาให้หาย

17 ทั้งนี้เพื่อให้สำเร็จตามพระวจนะโดยอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะที่ว่า ท่านทั้งหลายได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลายและหอบโรคของเราไป

1 เปโตร 2:24

24 พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้นั้น เพื่อว่าเราทั้งหลายจะได้ตายจากบาปได้ และดำเนินชีวิตตามคลองธรรม ด้วยบาดแผลของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย

เราเห็นได้จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ว่าการรักษาโรคเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเพราะพระเยซูคริสต์ได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบโรคของเราไป เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงจ่ายราคาซื้อความรอดให้กับเราผ่านทางการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนไม้กางเขน พระองค์ทรงซื้อการหายโรคให้กับเราด้วยเช่นกัน “...ด้วยบาดแผลของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย” เมื่อเรามีพระวาระของพระเจ้าปักแน่นอยู่ในหัวใจของเรา เราก็ไม่จำเป็นต้องสงสัยว่าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์หรือไม่ที่จะรักษาเราให้หาย เราไม่จำเป็นต้องอธิษฐานว่า “พระเจ้า หากเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ โปรดทรงรักษาลูกด้วยเถิด”

หลายปีก่อนขณะที่ผมยังเป็นศิษยาภิบาล ผมถูกเรียกไปอธิษฐานเพื่อสมาชิกท่านหนึ่งที่ป่วย โดยการที่รู้ถึงความสำคัญของการสสารภาพความเชื่อของเธอสำหรับการหายโรค ผมจึงถามเธอว่า “คุณรับในตอนนี้ขณะที่ผมเจิมคุณด้วยน้ำมันและวางมือให้คุณในพระนามพระเยซูคริสต์ คุณจะหายโรคหรือไม่ครับ?”

เธอตอบว่า “ก็ถ้าหากนั่นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า”

ผมจึงถามว่า “แล้วคุณจะรู้ได้อย่างไรว่าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์หรือไม่?”

“ดิฉันคิดว่าคุณจะอธิษฐานเพื่อดิฉัน

และถ้าหากเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ ดิฉันก็จะหาย แต่ถ้าไม่ใช่ดิฉันก็ไม่หาย”

ในสถานการณ์นี้ผมรู้ว่าผู้หญิงคนนี้จะไม่ได้รับการรักษาโรค ผมรู้ว่าความไม่เชื่อของเธอจะหยุดการเคลื่อนไหวของฤทธิ์เดชในการรักษาโรคของพระเจ้า ผมต้องการจะคุยกับเธอและแสดงบางอย่างจากพระวาระของพระเจ้าให้เธอเห็นก่อนที่จะอธิษฐานเพื่อเธอ แต่เธอพูดว่า “อธิษฐานเพื่อดิฉันได้เลยค่ะ ดิฉันเจ็บปวดและทรมานเหลือเกิน”

ผมเจิมเธอและอธิษฐานทั้งๆ ที่รู้ว่าเธอจะไม่ได้รับสิ่งใดเพราะเธอไม่ได้กำลังเชื่อตามพระวาระ ผมอธิษฐานตะกุกตะกักและยากที่จะพูดคำว่า “อาเมน” เมื่อเธอพูดกับสามีของเธอว่า “พีทคะ ไปเรียกหมอมาทีค่ะ”

สิ่งที่ทำให้ผมงุนงงก็คือเธอเพิ่งจะพูดว่าถ้าหากเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรักษาเธอให้หาย พระองค์ก็จะทรงรักษาเธอ หากไม่ใช่พระองค์ก็จะไม่ทรงรักษาเธอ เธอไม่หาย ดังนั้นโดยการยอมรับของเธอเอง มันจึงไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าที่เธอจะหายโรค แต่กระนั้นเธอกำลังเรียกหาหมอและจ่ายเงินให้เขาเพื่อนำเธอออกจากน้ำพระทัยของพระเจ้า!

จากเหตุผลของเธอ มันจึงดูเหมือนว่าเธอไม่ได้ต้องการจะหายด้วยซ้ำไป เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นเธอก็จะออกจากน้ำพระทัย

ของพระเจ้า จะเป็นสิ่งที่ผิดที่จะซื้อยาและขอความช่วยเหลือจากหมอเพื่อนำเธอออกจากน้ำพระทัยของพระเจ้า

แน่นอนว่านี่เป็นเหตุผลที่โง่เขลา แต่นี่เป็นหลักการใช้เหตุผลที่บางคนนำไปใช้เกี่ยวกับการอธิษฐานสำหรับการรักษาโรคของพวกเขา

อย่างที่เราราบแล้วว่าถ้าหากเราต้องการรู้น้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งๆ ให้ศึกษาพระวจนะของพระองค์ พระวจนะของพระเจ้าคือน้ำพระทัยของพระองค์ พระวจนะของพระองค์บอกเราว่าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ที่จะรักษาเราให้หาย อย่าสงสัยพระวจนะของพระองค์กันเลย แต่ให้ใช้สิทธิ์เพื่อรับเอาพระสัญญาของพระวจนะสำหรับการหายโรคของเราแทน

สำหรับน้ำพระทัยของพระเจ้าให้ดูที่พระวจนะของพระองค์

หลายคนพยายามค้นหาน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยการกล่าวว่า “ถ้าหากเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงทำ แต่หากไม่ใช่ พระองค์ก็ทรงไม่ทำ” เราควรกำหนดน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยเข้าไปดูที่พระวจนะของพระองค์

หากผมไม่แน่ใจเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง ผมจะเข้าไปยังพระวจนะก่อนเป็นอันดับแรก ผมจะไม่อธิษฐานด้วยความ

ไม่แน่ใจเพราะผมจะเสียเวลาเปล่า ผมไม่สามารถอธิษฐานในความเชื่อได้ แต่จะอธิษฐานในความไม่เชื่อและความสงสัย และการทำเช่นนั้นก็จะไม่ได้ผล เมื่อเรารู้ว่าพระวจนะของพระเจ้าพูดเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งๆ ไว้อย่างไร เราก็มารู้ว่าน้ำพระทัยของพระองค์คืออะไร

บ่อยครั้งผู้คนต้องการผลึกความรับผิดชอบสำหรับเรื่องหนึ่งๆ ไว้ที่พระเจ้า ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวว่า “นั่นจะต้องไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างแน่นอน เพราะฉันอธิษฐานว่า ‘ถ้าหากเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ ขอทรงทำสิ่งนี้’ และพระองค์ไม่ได้ทรงทำสิ่งนั้น” คนเหล่านั้นต้องการทำให้ความรับผิดชอบของพวกเขาเบาลง และผลึกความรับผิดชอบนั้นไปที่พระเจ้า แต่เราไม่สามารถหนีออกจากความรับผิดชอบได้ง่ายขนาดนั้น

พระเจ้าทรงมอบพระวจนะของพระองค์แก่เราและทรงบอกเราว่า “ท่านทั้งหลายค้นดูในพระคัมภีร์...และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานแก่เรา” (ยอห์น 5:39) เราได้เรียนรู้น้ำพระทัยของพระเจ้าในพระคัมภีร์

จากนั้นก็มีคนเหล่านั้นที่รู้ว่าพระวจนะของพระเจ้าพูดเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งๆ ไว้อย่างไร แต่กระนั้นพวกเขาก็มักจะเป็นเรื่องยากที่จะเชื่อได้ว่าพระวจนะจะได้ผลในกรณีของพวกเขา

พวกเขาเปรียบเสมือนกับชายคนหนึ่ง

ที่รู้ว่าเขาจำเป็นต้องใช้เงินเพิ่มจำนวนหนึ่ง ดังนั้นเขาจึงไปหาเจ้าหน้าที่ธนาคารของเขาและขอกู้เงิน เขาไม่ได้ต้องการเงินทันที เขาเพียงต้องการเตรียมทุกอย่างให้พร้อมเพื่อที่เขาจะสามารถนำมาใช้ได้เมื่อเขาต้องการเงินนั้น

เจ้าหน้าที่ธนาคารของเขาแจ้งให้เขาทราบว่าทุกอย่างเรียบร้อยดีและเขาสามารถมารับเงินเมื่อไหร่ก็ได้ตามที่เขาต้องการ แต่จากนั้นเขากลับคิดว่า ถ้าหากเจ้าหน้าที่ธนาคารไม่ให้เงินกับเขาล่ะ? ถ้าหากเขาไม่ได้หมายความว่าตามที่เขาพูดล่ะ?

ผู้ชายคนนั้นจำเป็นต้องเชื่อสิ่งที่เจ้าหน้าที่ธนาคารพูดและทำตามสิ่งที่เจ้าหน้าที่คนนั้นพูดเพื่อจะรับเงินของเขาบางคนเป็นเช่นนั้นกับพระเจ้า พวกเขารู้ว่าพระองค์ทรงตรัสสิ่งใดไว้ในพระวจนะของพระองค์เกี่ยวกับความรอดของคนที่คุณรัก เกี่ยวกับการรักษาโรค หรือความจำเป็นอื่นๆ ที่พวกเขามี แต่พวกเขาก็มักจะเป็นเรื่องยากที่จะเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงทำสิ่งที่พระองค์ตรัสไว้ว่าจะทรงทำ แต่ขอบพระคุณพระเจ้า พระองค์ทรงรักษาคำพูดของพระองค์!

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสสิ่งใด ซึ่งท่านปรารถนา ก็จะได้สิ่งนั้น” — ยอห์น 15:7

น้ำพระทัยของพระเจ้า ในการอธิษฐาน(ตอนที่ 3)

ข้อพระคัมภีร์หลัก: 1 เปโตร 5:7; 3 ยอห์น 2; ฟิลิปปี 4:19

ประเด็นหลัก: เราสามารถค้นเจอพระสัญญาสำหรับทุก ๆ ด้านของชีวิตในพระวจนะของพระเจ้า จากนั้นเราจึงจะสามารถรู้วิธีอธิษฐานและมีความแน่ใจก่อนที่เราจะอธิษฐานในสิ่งที่เป็น้ำพระทัยของพระเจ้า

การศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเปรียบเหมือนการเสาะแสวงหาอัญมณีล้ำค่า เราสามารถพบอัญมณีได้เพียงสองสามชิ้นบนดินชั้นบนสุดโดยที่ไม่ต้องขุดลึก แต่หากเราต้องการจะลงลึกไปให้ถึงสายแร่อันล้ำค่า เราจำเป็นต้องขุดลงไป

ในการเรียนรู้ความจริงอันล้ำลึกของพระเจ้า พระคัมภีร์บอกเราว่า “ท่านทั้งหลายค้นดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานให้แก่เรา” (ยอห์น 5:39)

การอ่านข้อพระคัมภีร์ท่องจำใน 1 ยอห์น 5:14-15 เพียงผิวเผินทำให้บางคนสรุปสิ่งที่ยอห์นได้กล่าวไว้ในที่นี้อย่างผิด ๆ ยอห์นกล่าวว่า “และนี่คือความมั่นใจที่เรา มีต่อพระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา และถ้าเรารู้ว่า พระองค์ทรง

โปรดฟังเรา เมื่อเราทูลขอสิ่งใด ๆ เราก็รู้ว่า เราได้รับสิ่งที่เราทูลขอนั้นจากพระองค์”

บางคนคิดว่ายอห์นกล่าวว่า “ถ้าหากเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา และถ้าไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์ก็ไม่ทรงฟังเรา” อย่างไรก็ตาม ยอห์นไม่ได้หมายถึงสิ่งนั้น แต่ยอห์นกำลังกล่าวว่าหากเรามีพระวจนะของพระเจ้าในเรื่องนั้น ๆ เราก็ไม่จำเป็นต้องพูดว่า “ถ้าหากนี้เป็นน้ำพระทัยของพระองค์” เพราะเรารู้แล้วว่าพระวจนะของพระเจ้าคือน้ำพระทัยของพระองค์

ด้วยเหตุนี้เองผมจึงได้หนุนใจผู้คนให้ค้นดูข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ ซึ่งมาพร้อมกับพระสัญญาที่เกี่ยวกับเรื่องที่เขากำลังอธิษฐานอยู่ บางครั้งเมื่อผู้คนขอให้ผมอธิษฐานเพื่อพวกเขา ผมจะพูดว่า “คุณกำลังยืนหยัดอยู่บนข้อพระคัมภีร์ข้อใด?”

หลายครั้งพวกเขาจะตอบว่าพวกเขาไม่ได้มีข้อพระคัมภีร์ข้อไหนที่เจาะจง ผมบอกพวกเขาต่อว่า “นั่นคือสิ่งที่คุณจะได้รับ คือไม่มีอะไรที่เจาะจงเลย”

หากสิ่งที่ท่านทูลขอสอดคล้องกันกับพระวาระของพระเจ้า นั่นก็เป็นน้ำพระทัยของพระองค์ (ในการที่พระองค์ทรงสัญญาถึงสิ่งนั้นไว้ในพระวาระของพระองค์ สิ่งนั้นก็ต้องเป็นน้ำพระทัยของพระองค์อย่างแน่นอน) เป็นน้ำพระทัยของพระองค์ที่เราจะมีทุกสิ่งทุกอย่างตามที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้เราในพระวาระของพระองค์

ผมพบพระสัญญาในพระวาระของพระองค์สำหรับทุกๆ ด้านในชีวิตของผม นั่นหมายถึงผมสามารถรู้ว่าจะอธิษฐานอย่างไร และผมสามารถแน่ใจได้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าคืออะไรก่อนที่ผมจะอธิษฐาน

หลายครั้งหลายคราสาเหตุที่การอธิษฐานไม่เกิดผลสำหรับผู้คนเป็นเพราะพวกเขาอธิษฐานในความมืด พวกเขาพยายามทำให้พระเจ้าทรงช่วยเหลือเขาโดยแยกออกจากพระวาระ เราจะต้องดำเนินอยู่ในความสว่างแห่งพระวาระ

ไม่มีผู้ใดสามารถสร้างชีวิตอธิษฐานที่ประสบความสำเร็จได้หากเขาไม่รู้พระวาระ ชีวิตอธิษฐานที่ประสบความสำเร็จถูกสร้างขึ้นและมีพื้นฐานอยู่บนพระวาระ

ของพระเจ้า เมื่อเราอธิษฐานตามพระวาระของพระองค์ นั่นเป็นคอมล่องเท้าและเป็นความสว่างแก่วิถีทางของเรา เราจะรู้ว่าจะเดินทางไปทางไหน

อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราสะดุดล้มลง และไม่รู้วากำลังมุ่งไปทางไหนเพราะเราไม่เห็นวพระวาระของพระเจ้าพูดถึงเรื่องนั้นไว้อย่างไรบ้าง การอธิษฐานจึงกลายเป็นเรื่องของความลึกลับ การอ้อนวอนพระเจ้าให้ทำบางสิ่งบางอย่าง แต่เมื่อเรารู้พระวาระอยู่ก่อนแล้ว เราก็สามารถเข้ามาหาพระเจ้าด้วยความมั่นใจได้

น้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับความกังวล

1 เปโตร 5:7

7 จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย

ครั้งหนึ่งมีสุภาพสตรีที่โบหน้าของเธอดูลึนหวังมาหาผมเพื่อขอให้ผมอธิษฐาน เธอเริ่มร้องไห้ขณะที่พูดว่า “อาจารย์เฮกินคะ ความกระวนกระวายในชีวิต ความวิตก และความกังวลมันมากเหลือเกินค่ะ” เธอยังร้องไห้หนักกว่าเดิมเมื่อพูดว่า “ดิฉันไม่สามารถ

แบกรับภาระทั้งหมดนี้ไว้ได้ ดิฉันจึงอยากให้อาจารย์อธิษฐานให้พระเจ้าทำหนึ่งในสองสิ่งนี้ คือที่พระองค์จะทรงประทานพระคุณให้ดิฉันมากขึ้น เพื่อดิฉันจะแบกภาระไว้ได้หรือไม่ก็ให้พระองค์นำภาระสักครึ่งหนึ่งออกไป ดิฉันสามารถแบกภาระไว้ได้ครึ่งหนึ่ง เพียงแต่ไม่สามารถแบกไว้ได้ทั้งหมด”

ผมบอกเธอว่า “ผมอธิษฐานแบบนั้นไม่ได้หรอกครับ” “การอธิษฐานเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ตรงตามพระคัมภีร์” ความสงสัยเริ่มปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเธอ ผมจึงอธิบายต่อว่า “ผมไม่สามารถอธิษฐานให้คุณโดยออกจากน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ ถ้าหากผมจะมั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะทรงโปรดฟังคำอธิษฐานของผม ผมก็จำเป็นต้องอธิษฐานอย่างสอดคล้องกันกับพระวอนขอของพระเจ้า

“พระคัมภีร์บอกเราว่า ‘และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา’ และถ้าเรารู้ว่า พระองค์ทรงโปรดฟังเรา เมื่อเราทูลขอสิ่งใด ๆ เราก็มั่นใจว่าเราได้รับสิ่งที่เราทูลขอนั้นจากพระองค์’

“ผมรู้น้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีไว้

สำหรับคุณเพราะผมรู้ว่าพระวอนขอของพระเจ้ากล่าวไว้อย่างไร ไม่ใช่ฉันน้ำพระทัยของพระองค์ที่จะประทานพระคุณที่เพิ่มมากขึ้นให้แก่คุณเพื่อแบกความกระวนกระวายไว้ และก็ไม่ใช่ฉันน้ำพระทัยของพระองค์เช่นกันที่จะทรงนำความกระวนกระวายไปจากคุณครึ่งหนึ่งและให้คุณยังคงแบกไว้อีกครั้งหนึ่ง ผมรู้เรื่องนี้ได้อย่างไรนะหรือ? ก็เพราะสิ่งที่พระวอนขอของพระองค์ได้กล่าวไว้

“1 เปโตร 5:7 กล่าวว่า ‘จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย’” ข้อนี้ไม่ได้กล่าวว่าจงละความกระวนกระวายของท่านเพียงครึ่งหนึ่ง แต่ว่าความกระวนกระวายทั้งสิ้น (ในฉบับการแปลภาษาอังกฤษมีคำว่า “ทั้งสิ้น”) ข้อนี้ไม่ได้กล่าวว่า พระเจ้าจะทรงประทานพระคุณให้แก่คุณเพื่อที่คุณจะแบกความกังวลไว้ แต่กล่าวว่าให้ละความกระวนกระวายทั้งสิ้นไว้กับพระองค์ ทำไมนะหรือ? ก็เพราะ ‘พระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย’”

จากนั้นผมยังกล่าวอีกว่า “คุณผู้หญิงครับ ไม่ใช่เรื่องที่ยอดเยี่ยมหรือครับที่เราได้รับคำตอบของคำอธิษฐานของคุณแล้วในข้อนี้?”

การเงินที่เพิ่มพูนขึ้นในชีวิตของท่านหรือไม่? ให้เพิ่มการถวายพิเศษมากขึ้นอีก เพราะข้อพระคัมภีร์กล่าวว่าสิ่งที่ท่านจะได้รับกลับคืนมาจะเป็นดังนี้ “...จะได้รับดวงด้วยทะนานถ้วนัยดลันแน้นพูนล้นใสให้ เพราะว่าท่านจะดวงให้เขาด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะทรงดวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น”

ในทางกลับกันเราสามารถชดเชยค่าอธิษฐานของเราสำหรับความเจริญรุ่งเรืองทางด้านการเงินโดยการไม่ให้ความร่วมมือกับพระเจ้า โดยการไม่ก้าวเข้าไปในประตูที่พระเจ้าได้ทรงเปิดไว้ให้เรา

ผมรู้จักผู้เชื่อคนหนึ่งที่ยังหนุ่มและมีอวัยวะครบทั้ง 32 ประการ เขาไม่มีงานทำมาลักระยะหนึ่งแล้ว เขามีภรรยาและลูกๆ ห้าคน ผู้คนในคริสตจักรที่พวกเขาไปร่วมประชุมได้ช่วยพวกเขาโดยการนำของใช้ต่างๆ และเสื้อผ้าไปให้ลูกๆ ของพวกเขา ผู้หญิงในคริสตจักรก็ได้ช่วยพวกเขาเท่าที่จะช่วยได้โดยการให้ภรรยาของเขาช่วยรีดผ้าและทำงานอื่นๆ เพื่อเธอจะมีรายได้บ้างเล็กน้อยๆ

เมื่อผมคุยกับผู้ชายคนนี้ เขาบอกว่า “พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรง

จัดเตรียมให้แก่ทุกความจำเป็นของเรา บางคนบอกผมให้ออกไปหางานทำ ผมเพียงแต่กำลังรอรานที่ใช่ให้เข้ามาหาผม พระเจ้าจะทรงทำสิ่งนี้ และในขณะที่เรารอกันอยู่ เราเองก็พออยู่กันได้” (แต่คนอื่นๆ เป็นคนจ่ายค่าเช่าบ้านและเลี้ยงดูครอบครัวของพวกเขาอยู่)

เราไม่สามารถเอาแต่นั่งเฉยๆ หรือรอให้บางอย่างเข้ามาหาเราได้ สิ่งเดียวที่จะเข้ามาหาเราก็คือบิลค่าใช้จ่ายต่างๆ กองโด ผู้ชายคนนี้สามารถเชื่อได้ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยและอวยพรเขาในด้านการเงิน แต่เขาจำเป็นต้องมุ่งไปในทิศทางที่ถูกต้องและทำในสิ่งที่เขาสามารถทำได้

ถ้าหากงานแรกที่เขาหาได้ไม่ใช่ในงานที่เขาชอบทำ อย่างน้อยที่สุดงานนั้นก็สามารถช่วยเขาได้จนกว่างานอื่นๆ ที่ดีกว่าจะเข้ามา ในเวลาเดียวกัน เขาสามารถอธิษฐานสำหรับการทรงนำในการได้งานที่ดีกว่า พระเจ้าทรงสามารถจัดเตรียมงานอื่นๆ ให้กับเขาได้ในขณะที่เขาสัตย์ซื่อในการทำอะไรก็ตามที่เขาสามารถทำได้เพื่อเลี้ยงดูครอบครัวของเขา

ในขณะที่เรายังคงซุกซนมากเกินไปอีกในพระวาระของพระเจ้า เราจะเห็น

สิ่งต่างๆ มากขึ้นอีกที่สำแดงให้เราเห็น
น้ำพระทัยของพระเจ้าในการอธิษฐาน

ตัวอย่างเช่น เรารู้ว่าเราจะต้อง
อธิษฐานเพื่อคนที่หลงหายในประเทศ
ต่างๆ เพราะพระวณะของพระองค์
กล่าวว่า “จงขอจากเราเถิด และเราจะ
มอบบรรดาประชาชาติให้เป็นมรดกของ
เจ้า” (สดุดี 2:8)

เรารู้อีกด้วยว่าเราจะต้องอธิษฐานที่
พระเจ้าจะส่งผู้รับใช้ของพระองค์ออกไป
ด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์
“เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์
ผู้ทรงเป็นเจ้านาย ให้ส่งคนงานมา
เก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์” (มัทธิว
9:38)

ขณะที่เราศึกษาพระวณะของ
พระเจ้า แทนที่เราจะพูดว่า “เป็นไป
ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า” เราจะพูดว่า
“เป็นไปตามพระวณะของพระเจ้า” เรา
ก็จะมีมุมมองที่ถูกต้อง

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ:

“และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อ
พระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่เป็น
พระประสงค์ของพระองค์ พระองค์
ก็ทรงโปรดฟังเรา และถ้าเรารู้ว่า
พระองค์ทรงโปรดฟังเรา เมื่อเราทูล
ขอสิ่งใด ๆ เราก็มารู้ว่าเราได้รับสิ่งที่เรา
ทูลขอนั้นจากพระองค์”

— 1 ยอห์น 5:14, 15

พระวณะของพระเจ้า คือน้ำพระทัยของพระองค์!

พระคัมภีร์ได้ให้สัญญาว่าเมื่อเราอธิษฐานตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ทรงโปรดฟังเรา แต่ผู้คนมากมายอธิษฐานกันโดยไม่เกิดประโยชน์ เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าคืออะไร **พระวณะของพระเจ้าคือน้ำพระทัยของพระองค์!**

หนังสือ **น้ำพระทัยของพระเจ้าในการอธิษฐาน** ของ ศจ. เคนเนธ อี. เฮกิน นำเราไปยังข้อพระคัมภีร์ต่างๆ และยังได้สอนผู้เชื่อถึงวิธีการใช้พระวณะของพระเจ้าในการอธิษฐาน

หนังสือที่เต็มไปด้วยเนื้อหาสำหรับการศึกษาเล่มนี้ตอบคำถามต่างๆ เช่น น้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับความรอด การรักษาโรค และความเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างไร? พระเยซูคริสต์ อัครทูตเปาโล และผู้เขียนจดหมายฝากท่านอื่นๆ ในพันธสัญญาใหม่พูดถึงเกี่ยวกับการอธิษฐานไว้มั้ย? เหตุใดจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะเข้าถึงพระวณะของพระเจ้า? ท่านจะสามารถมั่นใจได้อย่างไรว่าพระเจ้าจะทรงฟังและตอบคำอธิษฐานของท่าน? บทเรียนซึ่งเป็นคู่มือในการศึกษาที่ทรงพลังทั้ง 13 บทนี้ถูกออกแบบมาเพื่อใช้ในการเฝ้าเดี่ยวกันเป็นกลุ่มหรือเฝ้าเดี่ยวส่วนตัว

ศจ. เคนเนธ อี. เฮกิน ได้รับใช้พระเจ้ามาเป็นเวลาเกือบ 70 ปี นับตั้งแต่พระเจ้าทรงรักษาท่านให้หายอย่างอัศจรรย์จากโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด และโรคเลือดที่รักษาไม่ได้ขณะที่ท่านอายุได้ 17 ปี แม้ว่า ศจ. เฮกิน ได้กลับไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วเมื่อปีค.ศ. 2003 แต่งานรับใช้ที่ท่านได้ก่อตั้งขึ้น ยังคงเป็นพระพรให้แก่ผู้คนมากมายทั่วโลกจวบจนกระทั่งปัจจุบันนี้

ปัจจุบันขอบข่ายของพันธกิจ เคนเนธ เฮกิน ได้ขยายไปทั่วโลก ซึ่งประกอบด้วยนิตยสาร “ถ้อยคำแห่งความเชื่อ” (The Word of Faith) เป็นนิตยสารแจกฟรีแบบรายเดือน ศูนย์อบรมพระคริสตธรรมเรมา สมาคมศิษย์เก่าเรมา พันธกิจผู้รับใช้เรมาสากล ศูนย์อบรมพระคริสตธรรมเรมาทางไปรษณีย์ และพันธกิจเรือนจำเรมา ส่วนบุตรชายของท่าน ศจ. เคนเนธ ดับบลิว เฮกิน และภรรยา ศจ. ลินเนธ เฮกิน ยังได้เริ่มงานรับใช้ต่างๆ ขึ้นอีก เช่น “เรมา ฟอรั ทูเดย์” (RHEMA for Today) รายการวิทยุ และ งานประกาศลิฟวิ่ง เฟ6 (Living Faith Crusades) ที่จัดขึ้นทั่วโลกอีกด้วย